

Kwaliteitskader Jeugdwet en Wmo NMD

Toelichting Zorg in Natura

De aanbieder is verantwoordelijk voor het leveren van kwalitatief verantwoorde ondersteuning. Gemeenten zien bij ondersteuning in Zorg in Natura hierop toe aan de hand van het onderstaand kwaliteitskader. Controle vindt plaats via de inspecties van de toezichthouder of via de gesprekken met het contractmanagement.

Toelichting Persoonsgebonden budget

Bij PGB dient de inwoner of zijn netwerk toe te zien op de kwaliteit van de ondersteuning. Indien gewenst kan de inwoner ook onafhankelijke cliëntondersteuning of de belangenvereniging Per Saldo inschakelen. In de tweede kolom is te zien welke kwaliteitseisen ook voor PGB van toepassing zijn. Het is aan de inwoner of zijn netwerk om te bepalen welke kwaliteitseisen zij met de PGB-aanbieder willen volgen. Dit betekent dat de inwoner niet op alle eisen hoeft te toetsen maar zelf een aantal eisen kan bepalen, waarop hij de PGB-aanbieder wil bevragen.

Kwaliteitseisen	Mogelijk om te toetsen door de PGB-houder
1. De aanbieder kan aantonen dat de meldcode voor huiselijk geweld en kindermishandeling is geïmplementeerd in de organisatie en gebruikt wordt door de organisatie.	Ja
2. De aanbieder maakt gebruik van een veiligheidsmanagementsysteem om continue risico's te signaleren, verbeteringen door te voeren en beleid vast te leggen.	Ja
3. De aanbieder maakt gebruik van een meldingssysteem waarin incidenten en afwijkingen kunnen worden gemeld.	Ja
4. De aanbieder kan aantonen dat incidenten en calamiteiten worden gemeld en opgevolgd.	Ja
5. De aanbieder kan aantonen dat veiligheid systematisch wordt besproken in teamvergaderingen, met cliënten en hun verwanten.	Ja
6. De aanbieder zorgt ervoor dat professionals de veiligheid inschatten aan de hand van een gestandaardiseerd risicotaxatie instrument. Professionals bepalen mede op basis van de risico's de in te zetten ondersteuning.	Ja
7. De aanbieder draagt er zorg voor dat professionals bij acute onveiligheid direct optreden. Professionals bepalen multidisciplinair hoe te handelen bij acute onveiligheid. Professionals zijn toegerust om met acuut onveilige situaties om te gaan.	Ja

8. De aanbieder kan aantonen dat voor alle vormen van ondersteuning duidelijk is wie bevoegd en bekwaam is om wát uit te mogen voeren.	Ja
9. De aanbieder kan aantonen dat alle professionals beschikken over een actuele en passende VOG.	Ja, niet voor sociaal netwerk/naasten
10. De aanbieder draagt er zorg voor dat afspraken over gebruik van apparaten zijn vastgelegd en dat er risicotaxaties worden uitgevoerd over omgang en afspraken.	Ja
11. De aanbieder kan aantonen dat afspraken en de wijze van communiceren met de cliënt zijn vastgelegd.	Ja
12. Aanbieder verklaart te voldoen en zich gedurende de contracttermijn te houden aan alle op de dienstverlening van toepassing zijnde landelijke kwaliteitsstandaarden.	Nee
13. De aanbieder kan aantonen dat ze in staat is om cliënten een veilige leefomgeving te bieden. (ZIN: Van toepassing op de interventieniveaus 7 en 8)	Ja, op interventieniveau 7
14. De aanbieder kan aantonen dat afspraken en de wijze van vervoer naar en van de locatie zijn vastgelegd en dat deze duidelijk zijn voor personeel en cliënten, daarbij in acht genomen dat is bepaald hoe en waarmee een cliënt zich verplaatst en de daarbij behorende risico's.	Ja
15. De aanbieder kan aantonen wie verantwoordelijk is voor het toedienen van medicijnen en hoe de uitgifte is geregeld.	Ja
16. De aanbieder kan aantonen dat ze beschikt over een kwaliteitsmanagementsysteem. Toelichting: een kwaliteitskeurmerk of certificering is een mogelijkheid waarmee, indien ook onderdeel van de bedrijfsvoering, het kwaliteitsmanagement vorm gegeven wordt. De gemeenten stellen een keurmerk of certificaat niet verplicht, maar eisen in dat geval dat de aanbieder een eigen deugdelijk en geïmplementeerd kwaliteitssysteem hanteert en dat kan aantonen. De aanbieder geeft bij inschrijving aan met welk kwaliteitsmanagementsysteem gewerkt wordt: <ul style="list-style-type: none"> • ISO; • HKZ; • kwaliteitswaarborg zorgboerderijen; • eigen kwaliteitsmanagementsysteem door een externe onafhankelijke partij getoetst; • keurmerk ZZP-ers Thuiszorg. 	Ja
17. De aanbieder kan aantonen dat ze werkt met bewezen effectieve interventies. De interventies zijn beschreven en onderbouwd. (Alleen voor Jeugdwet en niet van toepassing op Wmo)	Nee
18. De aanbieder draagt er zorg voor dat subresultaten op de domeinen Veilig, Zelfredzaam, Meedoen en Gezond zijn beschreven in een ondersteuningsplan.	Ja
19. De aanbieder draagt er zorg voor dat er wordt gewerkt met een passend ondersteuningsplan en dat actieve afstemming plaatsvindt tussen de diverse hulptrajecten.	Ja
20. De aanbieder kan aantonen dat benodigde deskundigheid is vastgesteld per dienstverlening/behandeling/ondersteuning.	Ja

21. De aanbieder kan aantonen dat er sprake is van deskundigheidsbevordering, verantwoorde werktoedeling, een goede werksfeer, aanwezigheid ziekteverzuimbeleid en ontwikkelgesprekken. Voor Jeugdwet wordt het kwaliteitskader Jeugdzorg, de norm verantwoorde werktoedeling toegepast.	Ja, alleen voor de Jeugdwet en niet voor naasten/sociaal netwerk
22. De aanbieder kan aantonen dat de ondersteuning gericht is op het behalen van de afgesproken resultaten uit het ondersteuningsplan.	Ja
23. De aanbieder kan aantonen dat periodieke evaluatie plaatsvindt tussen cliënt en hulpverlener en tussen beroepskrachten onderling. De gemaakte afspraken worden regelmatig besproken met cliënt en zo nodig bijgesteld.	Ja
24. De aanbieder kan aantonen dat cliënttevredenheid wordt meegenomen in het kwaliteitsbeleid.	Ja
25. De aanbieder kan aantonen dat de PDCA-cyclus op verschillende niveaus waarneembaar is (cliëntniveau, teamniveau en organisatieniveau).	Ja
26. De aanbieder kan aantonen dat de cliënt beschikt over keuzevrijheid, medezeggenschap en inspraak.	Ja
27. De aanbieder kan aantonen dat cliënten voorafgaande aan de uitvoering van het ondersteuningsplan geïnformeerd worden over algemene zaken, klachtenregeling, vertrouwenspersoon en cliëntenraad.	Ja
28. De aanbieder kan aantonen dat bij het opstellen van het ondersteuningsplan de cliënt en zijn naasten actief zijn betrokken; de vraag, behoefte, wensen en doelen van de cliënt zijn vastgelegd.	Ja
29. De aanbieder kan aantonen dat bij beëindiging van ondersteuning, waarbij risico's voor de cliënt ontstaan, een beroep kan worden gedaan op een professionele instantie of vangnet. De aanbieder is ervoor verantwoordelijk dat bij voortijdige beëindiging van hulp aan de cliënt, de cliënt in afstemming met de gemeenten bij een andere aanbieder terecht kan voor passende hulp.	Ja
30. De aanbieder kan aantonen dat de afgesproken resultaten uit het ondersteuningsplan worden geëvalueerd, waarbij expliciet wordt gevraagd naar verbeterpunten en cliënttevredenheid. Wanneer sprake is van een langlopende toekenning van ondersteuning dienen evaluatiemomenten met de cliënt en zijn naasten te zijn ingepland.	Ja
31. De aanbieder kan aantonen dat ze beschikt over een representatieve cliëntenraad en faciliteert deze raad zodat ze kan functioneren. Als de aanbieder niet voldoende cliënten heeft voor een cliëntenraad, kan de aanbieder aantonen op welke wijze de cliënten betrokken worden bij hun belangenbehartiging.	Ja, niet van toepassing op ondersteuning door naasten
32. De aanbieder kan aantonen dat afspraken en beleid over privacy zijn vastgelegd.	Ja
33. De aanbieder kan aantonen dat er een klachtenprocedure is vastgelegd en een onafhankelijke klachtencommissie is ingericht.	Ja, niet van toepassing op

	ondersteuning door naasten
--	----------------------------

34. De aanbieder kan aantonen dat de leefomgeving schoon, veilig en passend is voor cliënten. Van toepassing op de interventieniveaus 7 en 8	Ja, alleen op interventieniveau 7
35. De aanbieder kan aantonen dat het leefklimaat geschikt is voor de leeftijd en de ondersteuningsbehoefte van de cliënt.	Nee
<p>Vervoer Daar waar voor de ondersteuning vervoer van de inwoner noodzakelijk is, gelden de volgende eisen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • de voertuigen dienen qua hygiëne te voldoen aan dezelfde eisen zoals die gelden voor het Openbaar Vervoer; • de aanbieder dient zich te conformeren aan de nieuwste richtlijnen voor het vervoer en de richtlijnen voor chauffeurs: 'Code VVR' (Veilig Vervoer Rolstoelzittenden); • de voertuigen dienen van 1 oktober tot 1 april te zijn voorzien van winterbanden; • de aanbieder draagt er zorg voor dat de uit de raamovereenkomst voortvloeiende werkzaamheden worden uitgevoerd door chauffeurs die: <ul style="list-style-type: none"> o goed kunnen omgaan met de specifieke doelgroep; o inwoners op een veilige en verantwoorde wijze vervoeren; o erop toezien dat in het voertuig niet gerookt wordt. Dit geldt zowel voor, tijdens als na het vervoer, voor zowel de chauffeur als de inwoner; o de Nederlandse taal spreken, lezen en verstaan. • elke in te zetten chauffeur heeft een VOG-verklaring. Deze dient iedere vijf jaar vernieuwd te worden. Aanbieder zal deze op verzoek van de gemeenten overhandigen; • aanbieder informeert de gemeenten over incidenten tijdens of gerelateerd aan het vervoer, zoals een (ernstig) verkeersongeval waar inwoners en overige verkeersdeelnemers bij betrokken zijn geweest. 	Nee

[Zoek regelingen op overheid.nl](#)

Assen

Ziet u een fout in deze regeling? [Meld het ons op regelgeving@overheid.nl!](#)

Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen 2016

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Organisatie	Assen
Organisatietype	Gemeente
Officiële naam regeling	Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen 2016
Citeertitel	Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen
Vastgesteld door	gemeenteraad
Onderwerp	bestuur en recht
Eigen onderwerp	zorg en welzijn

Opmerkingen met betrekking tot de regeling

Geen.

Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd

1. Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, artikel 2.1.3.
2. Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, artikel 2.1.4.
3. Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, artikel 2.1.5, 2.1.6., 2.1.7.
4. Wet maatschappelijke ondersteuning 2014, artikel 2.6.6.
5. Jeugdwet, artikel 2.9.
6. Jeugdwet, artikel 2.10.
7. Jeugdwet, artikel 2.12.
8. Jeugdwet, artikel 8.1.1. lid 4.

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

Uitvoeringsbesluit maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerkingtreding	Terugwerkende kracht tot en met	Datum uitwerkingtreding	Betreft	Datum ondertekening Bron bekendmaking	Kenmerk voorstel
02-04-2019	01-01-2019			14-02-2019 <u>gmb-2019-75790</u>	R 00004
01-04-2018		02-04-2019	Verordening maatschappelijke	01-02-2018	R 00614

01-01-2017	01-04-2018	ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen	<u>gmb-2018- 51941</u>	R 00614
		Nieuwe regeling	08-12-2016	
			<u>Gemeenteblad, 17 januari 2017</u>	

Tekst van de regeling

Intitulé

Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen 2016

HOOFDSTUK 1: BEGRIPPEN

Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen 2016

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Voorzieningen

- a. algemeen gebruikelijke voorziening: voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar is en niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare producten;
- b. algemene voorziening: voorziening als bedoeld in artikel 1.1.1 Wmo 2015 en jeugdhulpvoorziening die vrij toegankelijk is zonder voorafgaand diepgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de jeugdige of zijn ouders;
- c. andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;
- d. collectieve maatwerkvoorziening: maatwerkvoorziening die in collectieve vorm wordt verstrekt;
- e. maatwerkvoorziening: niet-vrij toegankelijke voorziening, op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd, als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wmo;
- f. individuele voorziening: jeugdhulpvoorziening, toegesneden op de jeugdige of zijn ouders en niet-vrij toegankelijk;

Overig

- g. adl: algemene dagelijkse levensverrichtingen;
- h. besluit: Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 of Besluit Jeugdwet, door het Rijk vastgesteld;

- i. bijdrage: bijdrage in de kosten als bedoeld in artikel 2.1.4, eerste lid, van de Wmo en artikel 8.2.1 van de Jeugdwet;
- j. cliëntondersteuning: onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;
- k. formele hulp: hulp die geboden wordt door een professional die voor deze hulp wordt betaald en een erkende kwalificatie heeft;
- l. gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten;
- m. hulpvraag: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de Wmo of aan jeugdhulp als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid van de Jeugdwet;
- n. hulpvrager: cliënt als bedoeld in de Wmo en jeugdige of zijn ouders als bedoeld in de Jeugdwet;
- o. informele hulp: hulp op vrijwillige basis en zonder erkende kwalificaties door personen uit het sociale netwerk van de hulpvrager;
- p. ingezetene: cliënt die blijkens de Basisadministratie persoonsgegevens dan wel op grond van feitelijk verblijf het hoofdverblijf heeft in de gemeente;
- q. mantelzorg: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep;
- r. melding: kenbaar maken van de hulpvraag, als bedoeld in dit artikel onder m, aan het college;
- s. nadere regels: besluit maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp, vastgesteld door college van burgemeester en wethouders van de gemeente Assen;
- t. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 1.1.1. Wmo, of als bedoeld in artikel 8.1.1 Jeugdwet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken;
- u. resultaat: het doel waartoe een maatwerkvoorziening of een individuele voorziening wordt verstrekt;
- v. resultatenplan: plan waarin staat beschreven welke haalbare resultaten de cliënt dan wel de jeugdige of zijn ouders wil/willen, kan/kunnen bereiken en alle ondersteuning die ingezet wordt om dit mogelijk te maken, op het gebied van zelfredzaamheid, maatschappelijke participatie, gezondheid en veiligheid;

- w. sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de hulpvrager een sociale relatie onderhoudt;
- x. vertrouwenspersoon: persoon die jeugdigen, ouders of pleegouders op hun verzoek ondersteunt in aangelegenheden die samenhangen met de wettelijke taken en verantwoordelijkheden van het college, de jeugdhulpaanbieder, de gecertificeerde instelling en het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling;
- y. zin: zorg in natura.

Hoofdstuk 2 TOEGANG

Artikel 2. Toegang maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp

Het college bepaalt met inachtneming van de artikelen 2.3.1. tot en met 2.3.5. van de Wmo en artikel 2.3. van de Jeugdwet bij nadere regels op welke manier in samenspraak met de hulpvrager wordt vastgesteld of hij voor een maatwerkvoorziening of individuele voorziening in aanmerking komt.

Artikel 3. Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.

HOOFDSTUK 3 RESULTATEN

Artikel 4 Resultaten

1. De maatschappelijke ondersteuning voor zover het gaat om diensten en jeugdhulp richt zich op de domeinen veilig (V), zelfredzaam (Z), meedoen (M) en gezond (G). De domeinen zijn verdeeld in de volgende hoofdresultaten:
 - a. V1 veilige huiselijke relatie
 - b. V2 veilig wonen
 - c. Z1 zelfstandig wonen
 - d. Z2 financiën op orde
 - e. Z3 omgang met instanties op orde
 - f. Z4 activiteiten dagelijks leven op orde
 - g. Z5 schoon en leefbaar huis
 - h. M1 arbeidsmatige dagbesteding
 - i. M2 educatieve dagbesteding
 - j. M3 dagbesteding

- k. M4 sociaal netwerk
 - l. M5 maatschappelijke participatie
 - m. G1 gezondheid
 - n. G2 verslaving
 - o. G3 gezond opgroeien/ opvoeden
 - p. G4 dyslexie
2. De hoofdresultaten genoemd in lid 1 maken onderdeel uit van het resultatenplan.

Artikel 5 Interventieniveaus

1. Ondersteuning op de volgende interventieniveaus is vrij toegankelijk:
- a. Interventieniveau 1: universele preventie
 - b. Interventieniveau 2: selectieve preventie
 - c. Interventieniveau 3: kortdurende ondersteuning
2. Ondersteuning op de volgende interventieniveaus is niet vrij- toegankelijk:
- d. Interventieniveau 4: ambulantly generalistisch
 - e. Interventieniveau 5: ambulantly specialistisch
 - f. Interventieniveau 6: ambulantly intensief specialistisch
 - g. Interventieniveau 7: daghulp
 - h. Interventieniveau 8: verblijf met bed

HOOFDSTUK 4 Maatwerk Wmo

Artikel 6. Criteria voor maatwerkvoorziening

1. Een cliënt komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening:
- a. ter compensatie van de beperkingen, chronische psychische of psychosociale problemen, als gevolg waarvan cliënt niet voldoende in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en voor zover de cliënt deze beperkingen naar het oordeel van het college niet kan verminderen of wegnemen
 - i. op eigen kracht;

- ii. met gebruikelijke hulp;
- iii. met mantelzorg;
- iv. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk;
- v. met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen of
- vi. met gebruikmaking van algemene voorzieningen.

De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het gesprek als bedoeld in artikel 2.3.2., eerste lid van de Wmo een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven, en/of

b. ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving van de cliënt met psychische of psychosociale problemen en de cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, voor zover de cliënt deze problemen naar het oordeel van het college niet kan verminderen of wegnemen

- i. op eigen kracht;
- ii. met gebruikelijke hulp;
- iii. met mantelzorg;
- iv. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk of
- v. met gebruikmaking van algemene voorzieningen.

De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2. van de Wmo, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk, naar vermogen, weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

- 2. Als er recht op een maatwerkvoorziening bestaat, verstrekt het college de goedkoopst compenserende voorziening.
- 3. Het college kan nadere regels stellen ter verdere uitwerking van de hier bovengenoemde criteria.

Artikel 7. Voorwaarden en weigeringsgronden

- 1. Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt:
 - a. voor zover met betrekking tot de problematiek die in het gegeven geval aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning, een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat;
 - b.

voor zover de cliënt op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk de beperkingen kan wegnemen;

- c. voor zover de cliënt met gebruikmaking van algemene voorzieningen de beperkingen kan wegnemen;
 - d. indien de voorziening voor een cliënt algemeen gebruikelijk is;
 - e. indien het een voorziening betreft die de cliënt na de melding en vóór datum van besluit heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft verleend of de noodzaak achteraf nog kan worden vastgesteld;
 - f. indien de voorziening niet langdurig noodzakelijk is.
2. Het college weigert een maatwerkvoorziening gericht op zelfredzaamheid en participatie als:
- a. als de cliënt geen ingezetene is van de gemeente Assen, onverminderd hetgeen bepaald is in de Wmo over beschermd wonen en opvang;
 - b. de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt redelijkerwijs vermijdbaar was;
 - c. de voorziening voorzienbaar was, en van de cliënt redelijkerwijs verwacht kon worden dat hij zelf maatregelen had getroffen die de hulpvraag overbodig had gemaakt.
3. Het college verstrekt geen woningaanpassing:
- a. voor zover de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen;
 - b. ten behoeve van hotels/pensions, trekkerswoonwagens, kloosters, tweede woningen, vakantie- en recreatiewoningen, ADL-clusterwoningen en gehuurde kamers, met uitzondering van een voorziening voor verhuizing en inrichting;
 - c. voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft van woongebouwen betreft, die specifiek bestemd zijn voor de huisvesting van ouderen en mensen met een beperking;
 - d. indien de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen belangrijke reden voor verhuizing aanwezig is;
 - e. indien de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college;
 - f.

ten behoeve van levensloopbestendige woongebouwen, die bij de nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten kunnen of hadden kunnen worden meegenomen;

- g. indien de woning conform het van toepassing zijnde bouwbesluit al aan de noodzakelijk geachte specificatie moest voldoen.
4. In afwijking van het bepaalde in het derde lid, onder c. kan het college besluiten woonaanpassingen toe te kennen voor zover het automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte betreft.
5. Als een maatwerkvoorziening in de vorm van hulpmiddelen noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven,
- a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
 - b. tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoet komt in de veroorzaakte kosten, of
 - c. als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.

Artikel 8. Beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening, wordt aangegeven of deze als voorziening in natura of als persoonsgebonden budget wordt verstrekt.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura vermeldt de beschikking in ieder geval:
- a. welke maatwerkvoorziening verstrekt wordt en wat het beoogde resultaat daarvan is en de specifieke afspraken hierover. Het resultatenplan maakt integraal onderdeel uit van de beschikking;
 - b. de ingangsdatum en duur van de verstrekking;
 - c. of een bijdrage in de kosten verschuldigd is en de daarbij door het college gehanteerde uitgangspunten, zoals de kostprijs van de voorziening.
3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van persoonsgebonden budget vermeldt de beschikking in aanvulling op het vermelde onder lid 2:
- a. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het persoonsgebonden budget;
 - b. wat de hoogte van het persoonsgebonden budget is en hoe dit tot stand is gekomen;
 - c.

de wijze van verantwoording van de besteding van het
persoonsgebonden budget.

Artikel 9. Persoonsgebonden budget

1. De hoogte van een pgb:

- a. wordt bepaald aan de hand van een door de cliënt opgesteld plan over hoe hij het pgb gaat besteden;
- b. is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen e andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud, reparatie en verzekering en
- c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate voorziening in natura.

2. De hoogte van het pgb tarief voor formele hulp wordt bepaald voor:

- a. Begeleiding onder het hoofdresultaat Z5, Schoon en leefbaar huis € 21,- per uur
- b. Begeleiding onder de hoofdresultaten Z1A en B t/m Z4, M4 en M5 € 45,- per uur
- c. Dagbesteding onder de hoofdresultaten M1, M2, M3 € 45,- per dagdeel
- d. Logeren onder hoofdresultaat M4 op interventieniveau 8 € 171,- per etmaal
- e. G3 Time Out 18+ € 2.700,- per maand
- f. Z1C Begeleid Kamerwonen 18+ € 1.917,- per maand
- g. Beschermd wonen onder het hoofdresultaat V2 Veilig wonen, 90% van het zin-tarief per maand
- h. Voor hulpmiddelen aan de hand van en tot het maximum van de kostprijs van de in de situatie van de cliënt goedkoopst compenserende voorziening in natura.

3. Het pgb waarmee ondersteuning wordt ingekocht bij een persoon die behoort het sociaal netwerk bedraagt:

- a. Begeleiding onder het hoofdresultaat Z5, Schoon en leefbaar huis € 16,13 per uur
- b. Begeleiding onder de hoofdresultaten Z1 t/m Z4, M4 en M5 € 29 per uur

- c. Dagbesteding onder de hoofdresultaten M1, M2, M3 € 29 per dagdeel
- d. Logeren onder hoofdresultaat M4 op interventieniveau 8 € 111,- per etmaal
- e. Beschermd wonen onder het hoofdresultaat V2 Veilig wonen, 65% van het zin-tarief per maand

4. Het college bepaalt bij nadere regeling welke voorwaarden gesteld worden aan de verstrekking van een persoonsgebonden budget, waaronder de voorwaarden voor het betrekken van ondersteuning van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.

Artikel 10. Bijdrage in de kosten

1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd:
 - a. voor het gebruik van een algemene voorziening, niet zijnde cliëntondersteuning;
 - b. voor een maatwerkvoorziening in natura dan wel een persoonsgebonden budget (PGB), zolang de cliënt van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het PGB wordt verstrekt.
2. De hoogte van de bijdrage wordt bepaald door:
 - a. De kostprijs: de bijdrage van de maatwerkvoorziening, dan wel het totaal van de bijdragen, is gelijk aan de kostprijs, tenzij overeenkomstig hoofdstuk 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 of lid 3 of 4 van dit artikel geen of een lagere bijdrage is verschuldigd.
 - b. *vervallen*
3. De bijdrage van de cliënt voor de in dit lid opgenomen maatwerkvoorzieningen, dan wel het totaal van de bijdragen voor deze voorzieningen, bedraagt € 17,50 per bijdrageperiode, tenzij overeenkomstig hoofdstuk 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 geen of een lagere eigen bijdrage verschuldigd is. Het betreft de bijdrage voor de hoofdresultaten:
 - a. V1 Veilige huiselijke relatie
 - b. Z1 Zelfstandig wonen
 - c. Z2 Financiën op orde
 - d. Z3 omgang met instanties op orde
 - e. Z4 Activiteiten dagelijks leven op orde
 - f. M2 Educatieve dagbesteding

- g. M3 Dagbesteding
 - h. M4 Sociaal netwerk
 - i. M5 Maatschappelijke participatie
 - j. G1 Gezondheid
 - k. G2 Verslaving
4. Er wordt geen eigen bijdrage opgelegd voor de maatwerkvoorziening met hoofdresultaat M1 arbeidsmatige dagbesteding.
 5. Als de bijdrage voor een maatwerkvoorziening of PGB voor de woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd, is de bijdrage verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk wetboek gegrond verzoek is afgewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.
 6. Het college bepaalt bij nadere regels door welke andere instantie dan het CAK in de gevallen bedoeld in artikel 2.1.4., zevende lid van de Vwet, de bijdragen voor een maatwerkvoorziening of PGB worden vastgesteld en geïnd.
 7. De kostprijs van een maatwerkvoorziening wordt bepaald:
 - a. door aanbesteding;
 - b. na een consultatie in de markt, of
 - c. in overleg met de aanbieder.

Artikel 11. Vrijstelling bijdrage in de kosten

Het college kan tijdelijk vrijstelling geven in de bijdrage van de kosten voor een maatwerkvoorziening. De voorwaarden en toetsingscriteria voor deze tijdelijke vrijstelling worden door het college vastgesteld in nadere regels.

Artikel 12. Algemene voorziening schoonmaak

1. Voor het gebruik van de algemene voorziening schoonmaak geldt een eigen bijdrage ter hoogte van de kostprijs van de voorziening.
2. Deze kostprijs is het tarief per uur van de gecontracteerde aanbieder voor de levering van de algemene voorziening schoonmaak (AVS), te weten:

Zorgaanbieder	Tarief per uur
Allerzorg	€ 25,-

Beter Thuis Wonen Holding B.V.	€ 25,-
BiONS B.V.	€ 25,54
Chalcedoonzorg B.V.	€ 25,-
De Nieuwe Zorg Thuis B.V.	€ 25,15
Zorgzaak	€ 25,-
Dokter Schoonmaakorganisatie B.V.	€ 25,15
Flexiplus Huishouding VOF	€ 25,-
Stichting Lelie Zorggroep	€ 26,16
Stichting Zorggroep Drenthe	€ 25,12
Thuiszorg Matilda Nederland B.V.	€ 25,15
Tzorg B.V.	€25,-

3. De in het tweede lid genoemde bedragen zijn uitgedrukt in het prijspeil van het jaar 2018 en worden ieder opvolgend kalenderjaar gewijzigd aan de hand van ontwikkeling van het cao-loonindexcijfer van de sector overheid en zorg van november, zoals gepubliceerd door het Centraal bureau voor de statistiek. De berekende bedragen worden naar beneden afgerond op een veelvoud van € 0,2.
4. Voor cliënten die beperkingen ervaren in de zorg voor een schoon en leefbaar huis geldt een korting op de bijdrage bedoeld in het eerste lid voor de eerste 12 uur ondersteuning per 4 weken:
 - a. De hoogte van de korting voor cliënten met een inkomen tot 120% van het sociaal minimum bedraagt 100% van het uurtarief,
 - b. De hoogte van de korting voor cliënten met een inkomen groter dan 120% van het sociaal minimum bedraagt € 10,- per uur.
5. Indien een eigen bijdrage wordt betaald aan het CAK, wordt deze in mindering gebracht op het inkomen genoemd in lid 4. Het vermogen van cliënt wordt niet meegenomen bij de vaststelling van het inkomen.
6. Indien een cliënt meent dat de algemene voorziening met het oog op zijn beperkingen geen passende oplossing biedt, dan beoordeelt het college of hij in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening.

Artikel 13.

Vervallen

Artikel 14. Waardering mantelzorgers

Het college bepaalt bij nadere regeling waaruit de jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers van cliënten in de gemeente bestaat.

Artikel 15. Tegemoetkoming meerkosten beperking of chronische problemen

Het college kan, in overeenstemming met het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de Wmo, op aanvraag aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, een tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.

Artikel 16. Cliëntondersteuner

1. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op onafhankelijke, kosteloze cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is.
2. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid van de Wmo, op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.

HOOFDSTUK 5 Maatwerk Jeugd

Artikel 17. Voorwaarden en weigeringsgronden voor individuele voorzieningen

1. Jeugdigen of ouders kunnen slechts in aanmerking komen voor een individuele voorziening voor zover:
 - a. zij op eigen kracht, met gebruikelijke zorg of met hulp van andere personen uit het sociale netwerk geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag;
 - b. zij geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag door gebruik te maken van een algemene voorziening, of;
 - c. zij geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag door gebruik te maken van een andere voorziening.
2. Geen individuele voorziening wordt verstrekt indien het een voorziening betreft die de cliënt vóór datum van besluit heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk alsnog toestemming verleent of de noodzaak achteraf nog kan worden vastgesteld.
3. Het college kan nadere regels stellen ter verdere uitwerking van de algemene criteria, zoals genoemd in het eerste lid, of ter bepaling van specifieke criteria voor bepaalde individuele voorzieningen.

Artikel 18. Beschikking

- 1.

In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening, wordt aangegeven of deze als voorziening in natura of als persoonsgebonden budget wordt verstrekt.

2. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in natura vermeldt de beschikking in ieder geval:
 - a. welke individuele voorziening verstrekt wordt en wat het beoogde resultaat daarvan is en de specifieke afspraken hierover. Het resultatenplan maakt integraal onderdeel uit van de beschikking.
 - b. de ingangsdatum en duur van de verstrekking;
3. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in de vorm van persoonsgebonden budget vermeldt de beschikking in aanvulling op het vermelde onder lid 2:
 - a. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het persoonsgebonden budget;
 - b. wat de hoogte van het persoonsgebonden budget is en hoe dit tot stand is gekomen;
 - c. de wijze van verantwoording van de besteding van het persoonsgebonden budget

Artikel 19. Persoonsgebonden budget

1. De hoogte van een pgb:

- a. wordt bepaald aan de hand van een door de jeugdige en/of zijn ouders opgesteld plan over hoe hij het pgb gaat besteden;
- b. is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede jeugdhulp in te kopen en
- c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura.

2 De hoogte van het pgb voor formele hulp wordt bepaald voor:

Hoofddresultaat	Soort ondersteuning	Tarief per eenheid
Z1A en B t/m Z4 en G1 en G2, M4 en M5	begeleiding	€ 45.00 per uur
Z1C	begeleiding	€ 1.917.00 per maand
G1 gezondheid intensief	begeleiding	€ 1.845.00 per maand

G1 intramuraal regulier	begeleiding	€ 220.50 per dagdeel
M1 en M3	dagbesteding	€ 45.00 per dagdeel en inclusief vervoer
M2 educatief	dagbesteding	€ 56.00 per dagdeel, inclusief vervoer
behandeling regulier en kort intensief gezondheid (G1)	behandeling	€ 84.00 per uur
G2 verslaving	behandeling	€ 96.00 per uur
G2 verslaving	Behandeling, daghulp	€ 580.00 per dagdeel
G3 gezond opgroeien/opvoeden	behandeling	€ 81.00 per uur
G3 time out	logeren	€ 2.700 per maand
M4	logeren	€ 171.00 per etmaal, inclusief vervoer

3 Het pgb waarmee ondersteuning wordt ingekocht bij een persoon die behoort het sociaal netwerk bedraagt € 29,- per uur voor begeleiding.

4 Het college bepaalt bij nadere regeling welke voorwaarden gesteld worden aan de verstrekking van een persoonsgebonden budget, waaronder de voorwaarden voor het betrekken van ondersteuning van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.

Artikel 20. Vertrouwenspersoon

1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon.
2. Het college wijst jeugdigen en ouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

HOOFDSTUK 6 Herziening, wijziging en Terugvordering Maatschappelijke ondersteuning en Jeugdhulp

Artikel 21. Herziening, intrekking en terugvordering

1. Onverminderd het bepaalde in de Wmo en de Jeugdwet kan het college een beslissing tot verlening van een pgb intrekken als blijkt dat het pgb binnen 6 maanden na toekenning niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
2. Als het college een besluit tot verstrekking van een maatwerkvoorziening, individuele voorziening of pgb geheel of gedeeltelijk heeft ingetrokken of ten

nadele van de persoon heeft gewijzigd, niet zijnde een omstandigheid als genoemd in artikel 2.4.1. van de Wmo of 8.1.4, lid 3 van de Jeugdwet, kan het college:

- a. het pgb of de kostprijs van de maatwerkvoorziening of individuele voorziening geheel of gedeeltelijk terugvorderen;
- b. de cliënt verplichten de maatwerkvoorziening in te leveren;
- c. de cliënt de mogelijkheid te bieden om zijn met het pgb aangeschafte maatwerkvoorziening in te leveren.

Artikel 21a.

Het college kan de Sociale verzekeringsbank verzoeken te beslissen tot een geheel of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste dertien weken van een betaling uit het pgb als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen van handelen of nalaten als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e, van de wet.

Hoofdstuk 7 Kwaliteit

Artikel 22. Kwaliteit

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, waaronder voldoende deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
 - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de hulpvrager;
 - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;
 - c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard.
2. Door het college gecontracteerde aanbieders van maatwerk- en individuele voorzieningen voor diensten zorgen ervoor te voldoen aan het kwaliteitskader behorend bij het geldende aanbestedingsdocument en de contracteisen.
3. Het college kan nadere regels stellen over verdere eisen aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.
4. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 23. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de voorziening stelt het college een reële prijs vast voor het leveren van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet. Deze geldt als ondergrens voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en voor het aangaan van een overeenkomst met de derde.

2. Het college baseert de reële prijs voor door derden te leveren diensten of uit te voeren kindbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, op de volgende kostprijs-elementen:

- a. de kosten van de beroepskracht, waaronder de loonkosten en overige kosten voortvloeiend uit de toepasselijke collectieve arbeidsovereenkomst, de kosten van wettelijke verplichtingen verbonden aan het leveren van een dienst;
- b. redelijke overheadkosten;
- c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
- d. reis- en opleidingskosten;
- e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst;
- f. overige kosten als gevolg van gemeentelijke verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen;

3. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren hulpmiddelen, in ieder geval rekening met:

- a. de marktprijs van het hulpmiddel en
- b. de eventuele extra taken die van de leverancier worden gevraagd zoals:
 - i. aanmeten, leveren en plaatsen van het hulpmiddel;
 - ii. onderhoud van het hulpmiddel;
 - iii. verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden.

Hoofdstuk 8 Toezicht en handhaving

Artikel 24. Toezicht en handhaving

1. Het college bepaalt bij nadere regels op welke wijze toezicht wordt gehouden op de rechtmatigheid van de uitvoering van de maatwerk- en individuele voorzieningen (Wmo en Jeugdwet).
2. Het college bepaalt bij nadere regels bepalen op welke wijze toezicht wordt gehouden op de kwaliteit van maatwerkvoorzieningen (Wmo).
3. Voor de uitvoering wijst het college een toezichthoudend ambtenaar aan.

Artikel 25 Controle

Het college onderzoekt, al dan niet op basis van signalen en/of steekproefsgewijs, of de verstrekte voorzieningen worden gebruikt of besteed ten behoeve van het doel waarvoor ze verstrekt zijn.

HOOFDSTUK 9 CALAMITEITEN EN GEWELD

Artikel 26. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Voor maatwerkvoorzieningen in het kader van de Wmo
 - a. treft het college een regeling voor het melden van calamiteiten en geweldsincidenten bij de levering van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan;
 - b. melden aanbieders iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar;
 - c. onderzoekt de toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1, van de wet, de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Hoofdstuk 10 Klachten, medezeggenschap en inspraak

Artikel 27. Klachtregeling

1. Het college beschikt over een regeling voor de afhandeling van klachten ten aanzien van het in behandeling nemen van meldingen en aanvragen zoals bedoeld in deze verordening.
2. Aanbieders dienen te beschikken over een regeling voor de afhandeling van klachten van hulpvragers ten aanzien van zowel algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 28. Medezeggenschap

1. Aanbieders dienen te beschikken over een regeling voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder die voor de gebruikers van belang zijn ten aanzien van maatwerkvoorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 29. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college betreft ingezetenen van de gemeente, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, bij de voorbereiding van het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp, overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt ingezetenen, en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.

4. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het tweede en derde lid.

HOOFDSTUK 11 Slotbepalingen

Artikel 30. Nadere regels, beleidsregels en hardheidsclausule

1. In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffend, waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college.
2. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot het gestelde in deze verordening.
3. Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de hulpvrager afwijken van de bepalingen van deze verordening indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 31. Intrekking oude verordening en overgangsrecht

1. De Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Assen 2015 en de Verordening Jeugdhulp gemeente Assen 2015 worden ingetrokken.
2. Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening verstrekt op grond van de Verordening individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Assen 2012, de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Assen 2015 of de Verordening Jeugdhulp gemeente Assen 2015 totdat het college een nieuwe beschikking heeft genomen. Het nieuwe besluit wordt genomen met inachtneming van de geldende wet- en regelgeving.
3. Beslissing op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Assen 2015 of de Verordening Jeugdhulp gemeente Assen 2015, geschiedt op grond van die verordening. Deze behoudt ten aanzien van de betreffende zaak zijn rechtskracht.
4. Van het in lid 3 gestelde kan ten gunste van de cliënt worden afgeweken.

Artikel 32. Evaluatie

Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt jaarlijks geëvalueerd. Het college stuurt hier toe telkens per jaar, na de inwerkingtreding van de verordening aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van de verordening in de praktijk.

Artikel 33. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2017.
2. Deze verordening kan worden aangehaald als Verordening maatschappelijke ondersteuning en Jeugdhulp.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 8 december 2016,

M.L.J. Out, voorzitter

I. Rozema, griffier

Algemene toelichting Verordening Maatschappelijke ondersteuning en Jeugdhulp gemeente Assen

Algemeen

De gemeente is sinds 1 januari 2015 bestuurlijke en financieel verantwoordelijk voor de uitvoering van Wmo en de Jeugdwet. Zowel de Jeugdwet als de Wmo schrijven voor dat de gemeenteraad over verschillende onderwerpen regels opstelt. Hiertoe zijn eind 2014

voor beide wetten een verordening vastgesteld. Voorgesteld wordt deze per 2017 te integreren in één nieuwe verordening. Met een geïntegreerde verordening WMO en jeugdhulp 2017 zetten we de lijn voort die we met de geïntegreerde inkoop Wmo en Jeugdhulp 2017 e.v. hebben ingezet. De verordening is tevens aangepast op het resultaatgerichte inkoopmodel vanaf 2017. Om hiermee aan de slag te kunnen is het nodig dat de raad de geactualiseerde verordening voor 2017 vaststelt.

Met de inkoop op Jeugd én Wmo in één resultaatgerichtmodel stappen we af van het aanbodgericht werken en zorgen we voor meer verbinding tussen deze twee domeinen. De ondersteuningsvraag van de inwoner wordt in samenspraak met de toegang vertaald in een haalbaar resultaat. De aanbieder vertaalt het resultaat in passende ondersteuning. Met de inkoop en indicering op basis van resultaten wordt het beter mogelijk om - op casusniveau - transitiedoelen te bereiken, zoals één gezin één plan, de inzet op resultaten in samenhang met de eigen kracht van de inwoner en een soepele overgang van jeugdhulp naar mogelijke benodigde vervolgondersteuning middels maatschappelijke ondersteuning of beschermd wonen.

Het ligt in een logische lijn om de huidige aparte verordeningen Jeugdhulp en Wmo, die beide moeten worden aangepast op het resultaatgerichte inkoopmodel, te bundelen in één geïntegreerd verhaal. De doelen van de jeugdwet en de Wmo blijven daarbij onverminderd van kracht.

Op 18 mei 2016 heeft de Centrale Raad van Beroep (CRvB) uitspraak gedaan in een hoger beroep waarbij de toepassing van de Wmo2015 is beoordeeld in een aantal casussen waaronder één van de gemeente Aa en Hunze. Met de in de nieuwe verordening ten aanzien van de algemene voorziening Schoonmaak opgenomen wijzigingen (artikel 12 en 13) wordt tegemoet gekomen aan de uitspraak van de CRvB.

Zoals ook in de vorige, separate verordeningen Wmo en Jeugdhulp legt deze verordening veel bevoegdheden bij het college. Deze bevoegdheden zullen uitgewerkt worden in 'nadere regels'.

Deze verordening is opgesteld met inachtnaam van de in 2014 vastgestelde beleidsplannen Wmo en Jeugdhulp.

Artikelsgewijze toelichting Verordening Maatschappelijke ondersteuning en Jeugdhulp gemeente Assen

HOOFDSTUK 1: BEGRIPPEN

Artikel 1. Begripsbepalingen

Het aantal definities van artikel 1 is beperkt aangezien zowel de Wmo als de Jeugdwet al een flink aantal definities kennen die ook bindend zijn voor deze verordening. Deze wettelijke definities zijn dan ook niet nogmaals opgenomen in de verordening. In gevallen waarin slechts in een van beide wetten een definitie van een begrip staat, is het begrip in deze begripsbepalingen wél opgenomen. Voorbeelden daarvan zijn pgb en gebruikelijke hulp.

Artikel 1 begint met het definiëren van verschillende vormen van voorzieningen. Na de definiëring van voorzieningen volgen nog een aantal definities, die voor de uitvoering van deze verordening van belang zijn.

In de verordening gebruiken we de begrippen jeugdige en ouder overeenkomstig de Jeugdwet. Soms aangeduid als 'jeugdigen en ouders' en veelal als 'de jeugdige of zijn ouders'. Gebruik van 'of' impliceert ook de betekenis 'en'. Met de aanduiding 'de jeugdige of zijn ouders' bedoelen we dus: de jeugdige (van bijvoorbeeld 16 jaar of ouder) zelfstandig, de jeugdige met een of beide ouders (in de definitie van artikel 1 van de wet: de gezaghebbend ouder, adoptiefouder, stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, niet zijnde een pleegouder) (bij een jeugdige tussen de 12 en de 16 jaar), of de ouders namens de jeugdige (bij een jeugdige jonger dan 12 jaar).

Ook de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kent een aantal definitiebepalingen die voor de uitvoering van deze verordening van belang zijn, zoals: 'aanvraag' (artikel 1:3, derde lid, van de Awb) en 'beschikking' (artikel 1:2 van de Awb).

HOOFDSTUK 2: TOEGANG

Artikel 2. Toegang maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp

Op grond van de Wmo - artikel 2.1.3, tweede lid, onder a- moeten gemeenten onder meer regelen op welke wijze wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt. Deze bepaling is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en kan worden gezien als een uitwerking van artikel 2.1.3. voornoemd. De raad delegeert het vaststellen van de procedure volledig aan het college. Voordeel van deze variant is dat de procedure sneller gewijzigd kan worden. De wet regelt zelf – in de artikelen 2.3.1 tot en met 2.3.5- al de nodige zaken waar bij het opstellen van de nadere regeling rekening mee gehouden zal worden.

Op grond van de Jeugdwet – artikel 2.9 onder a – stelt de gemeente bij verordening in ieder geval regels over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en vrij toegankelijke voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Deze bepaling regelt de toegang van jeugdhulp via de gemeente en is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen. De raad delegeert het vaststellen van de procedure volledig aan het college. De Jeugdwet zelf kent geen procedurele bepalingen.

Artikel 3. Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

In artikel 2.6, eerste lid, onderdeel g, van de Jeugdwet is geregeld dat, naast de gemeentelijk georganiseerde toegang tot jeugdhulp, ook de directe verwijzingsmogelijkheid door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar de jeugdhulp blijft bestaan. Dit laatste geldt zowel voor de vrij-toegankelijke voorzieningen als de niet vrij-toegankelijke (individuele) voorzieningen.

Na een dergelijke verwijzing staat echter nog niet vast welke specifieke behandelvorm van jeugdhulp (dus bijvoorbeeld welke therapie) een jeugdige of zijn ouder precies nodig heeft. Een jeugdige kan op dat moment terecht bij de jeugdhulpaanbieders die de gemeente heeft ingekocht. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder zelf zijn die op basis van zijn professionele autonomie na de verwijzing beoordeelt welke voorziening precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Bij deze beoordeling dient de jeugdhulpaanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie. Deze afspraken zien op hoe de gemeente haar regierol kan waarmaken en op de omvang van het pakket. Deze afspraken zullen verder ook ingaan op hoe de artsen en de gemeentelijke toegang goed van elkaar op de hoogte zijn van de doorverwijzing of behandeling van een kind, zodat de integrale benadering rond het kind en het principe van 1 gezin – 1 regisseur – 1 plan, met name bij multi-problematiek, kan worden geborgd en er geen nieuwe 'verkokering' zal plaatsvinden, waarbij professionals niet goed van elkaar weten dat zij bij het gezin betrokken zijn. Daarnaast zal de jeugdhulpaanbieder rekening moeten houden met de regels die de gemeente bij verordening heeft gesteld.

Toegang via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting

Een andere ingang tot de jeugdhulp is via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter (via een kindbeschermingsmaatregel of een maatregel tot jeugdreclassering), het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting. De gecertificeerde instelling is verplicht om bij de bepaling van de in te zetten jeugdhulp in het kader van een door de rechter opgelegde kindbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering te overleggen met de gemeente. Uiteraard kan bij dit overleg een kostenafweging plaatsvinden. De gemeente is op haar beurt vervolgens gehouden de jeugdhulp in te zetten die deze partijen nodig achten ter uitvoering van de kindbeschermingsmaatregel of de jeugdreclassering. Deze leveringsplicht van de gemeente vloeit voort uit het feit dat uitspraken van rechters te allen tijde moeten worden uitgevoerd om rechtsgelijkheid en rechtszekerheid te kunnen garanderen. Ook hier geldt dat de gecertificeerde instelling in beginsel gebonden is aan de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht. Als de kinderrechter een ondertoezichtstelling of gezagsbeëindiging uitspreekt, wijst hij gelijktijdig in de beschikking de gecertificeerde instelling aan die de maatregel gaat uitvoeren. Dit kan de rechter juist omdat de raad voor de kindbescherming in zijn verzoekschrift een concreet advies geeft over welke gecertificeerde instelling de maatregel zou moeten uitvoeren. De raad voor de kindbescherming neemt een gecertificeerde instelling in zijn verzoekschrift op die na overleg met de gemeente en gezien de concrete omstandigheden van het geval hiervoor het meest geschikt lijkt. De raad voor de kindbescherming is verplicht om hierover met de gemeente te overleggen. Deze

toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Toegang via het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling (AMHK)

Ten slotte vormt ook het AMHK (Veilig Thuis Drenthe) een toegang tot onder andere jeugdhulp. Het AMHK geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt indien nodig op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

HOOFDSTUK 3 RESULTATEN

Artikel 4 en 5. Resultaten en interventieniveaus

Deze artikelen geven een nadere uitwerking van de delegatiebepaling van artikel 2.1.3 Wmo, waarin is bepaald dat de gemeenteraad bij verordening de regels vaststelt die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het in artikel 2.1.2 Wmo bedoelde plan en de door het college ter uitvoering daarvan te nemen besluiten of te verrichten handelingen, en van artikel 2.9, onder a, van de Jeugdwet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen.

Met ingang van 1 januari 2017 is het uitgangspunt voor de omvang van de ondersteuning: het te bereiken resultaat voor de inwoner. De omvang van de ondersteuning is afhankelijk van de situatie en kan per inwoner verschillen, waardoor maatwerk geborgd wordt.

De in artikel 4 genoemde 'hoofddresultaten' zijn resultaatgebieden waarop ondersteuning kan worden geboden. Met de inwoner en de aanbieder wordt per hoofddresultaat vervolgens een subresultaat afgesproken. Het subresultaat kan beschouwd worden als een 'ontwikkelstap': heeft betrekking op een eindsituatie of tussenstand, die de inwoner of het gezin met de ondersteuning kan bereiken. Het gaat om de gewenste, haalbaar en realistisch te achten situatie na de ondersteuning. De in artikel 5 genoemde interventieniveaus worden gebruikt voor het bepalen van de zwaarte en de intensiteit van de ondersteuning. NB Hoofddresultaten, subresultaten en interventieniveaus worden vermeld in de beschikking. In de nadere regels worden de interventieniveaus en de resultaten nader beschreven en uitgewerkt.

In de Wmo is het begrip maatwerkvoorziening als volgt gedefinieerd:

op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon

afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen:

1°. ten behoeve van zelfredzaamheid, daaronder begrepen kortdurend verblijf in een instelling ter

ontlasting van de mantelzorger, het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen,

woningaanpassingen en andere maatregelen,

2°. ten behoeve van participatie, daaronder begrepen het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede

hulpmiddelen en andere maatregelen,

3°. ten behoeve van beschermd wonen en opvang;

De artikelen richten zich uitsluitend op de ondersteuning die met behulp van diensten op de verschillende resultaatgebieden kan worden geleverd.

De wetgever heeft in de Jeugdwet geen definitie van een voorziening opgenomen, maar geeft wel in de memorie van toelichting aan dat de door de gemeente te treffen jeugdhulpvoorziening zowel een algemene, vrij toegankelijke voorziening kan zijn als een individuele voorziening. Een vrij toegankelijke voorziening is bijvoorbeeld

welzijnswerk. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. Voor de niet vrij toegankelijke vormen van ondersteuning zal door de gemeente of door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts en de jeugdhulpaanbieder eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben. Het oordeel van de gemeente wordt vervolgens vastgelegd in een beschikking.

Voorzieningen in de zin van de Jeugdwet zijn gerelateerd aan de driedelige wettelijke definitie van jeugdhulp in artikel 1.1 van de Jeugdwet:

1°. ondersteuning van en hulp en zorg, niet zijnde preventie, aan jeugdigen en hun ouders bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptiegerelateerde problemen;

2°. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en van het zelfstandig functioneren van jeugdigen met een somatische, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem en die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, en

3°. het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking of een somatische of psychiatrische aandoening of beperking, die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, met dien verstande dat de leeftijdsgrens van achttien jaar niet geldt voor jeugdhulp in het kader van jeugdstrafrecht.

Een voorziening kan derhalve een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg omvatten. Een beschrijving is gewenst omdat de wetgever gemeenten opdraagt ervoor te zorgen dat de burger zich een beeld kan vormen van de voorzieningen in het kader van jeugdhulp.

In tegenstelling tot de andere benoemde resultaatsgebieden, loopt de toegang voor dyslexie via het onderwijs. Hiervoor geeft het college dan ook geen beschikking af. Over deze toegang (zorgroute) zijn afspraken gemaakt tussen het onderwijs, de aanbieders van dyslexiezorg en de gemeente. Deze afspraken zijn vastgelegd in het document Dyslexiezorg in Drenthe, De zorgroute naar dyslexiezorg in de regio Drenthe.

HOOFDSTUK 4 MAATWERK WMO

Artikel 6. Criteria voor een maatwerkvoorziening

In dit artikel is het algemene afwegingskader dat in de Wmo 2015 centraal staat nogmaals uiteengezet. De nadruk ligt, nog meer dan onder de Wmo 2007, op de eigen kracht en hulp van anderen. De maatwerkvoorziening vormt slechts het sluitstuk van de maatschappelijke ondersteuning.

In artikel 2.1.3 lid 2 onderdeel a van de wet is bepaald dat de raad bij verordening moet aangeven op basis van welke criteria het college kan vaststellen of een cliënt voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt. In de memorie van toelichting op deze bepaling (TK 2013-2014, 33 841, nr. 3, blz. 134) wordt aangegeven dat het bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening op maatwerk aankomt. Gemeentelijke vrijheid is nodig omdat de behoeften van inwoners per gemeente kunnen verschillen en de sociale en fysieke infrastructuur per gemeente anders is. Ook het aanbod van algemene voorzieningen is niet in iedere gemeente gelijk. Het is daarom niet mogelijk of wenselijk dat in de verordening limitatief wordt geregeld welke maatwerkvoorzieningen zullen worden verstrekt. De gemeente moet wel aan de hand van geschikte en toepasbare criteria meer in detail en concreet nader afbakenen in welke gevallen iemand een maatwerkvoorziening kan krijgen. In dit artikel is deze verplichting uitgewerkt.

In lid 2 van dit artikel is bepaald dat het college kan volstaan met de goedkoopst compenserende voorziening. Voorzieningen die in het kader van deze verordening worden verstrekt dienen naar objectieve maatstaven gemeten zowel compenserend als de meest goedkope voorziening te zijn. Met nadruk wordt hierbij gesteld dat met het begrip compenserend bedoeld wordt: volgens objectieve maatstaven nog toereikend. Eigenschappen die kostenverhogend werken zonder dat zij de voorziening meer adequaat maken, zullen in principe niet voor vergoeding in aanmerking komen. Daarbij

kan een overweging zijn dat de bruikbaarheid van een voorziening niet alleen door technische en functionele aspecten bepaald wordt. Tevens is het denkbaar dat een product dat duurder is dan een vergelijkbaar product, langer meegaat en dus uiteindelijk goedkoper is. Wat betreft het kwaliteitsniveau waarvan uitgegaan kan worden, moge het duidelijk zijn dat bij een verantwoord, maar ook niet meer dan dat, niveau dient te worden aangesloten. Het is uiteraard wel mogelijk een compenserende voorziening te verstrekken die duurder is dan de goedkoopst compenserende voorziening, mits de belanghebbende bereid is het prijsverschil uit eigen middelen te betalen. Het begrip goedkoopst compenserend geeft het college mogelijkheden tot sturen binnen het beleid.

Naar aanleiding van de toelichting bij onderstaand artikel uit de huidige verordening, toch een apart artikel voor voorwaarden en weigeringsgronden. Ze zouden ook geïntegreerd kunnen worden in het artikel over de criteria, maar dat doet afbreuk aan de leesbaarheid. Weigeringsgronden t.a.v. specifieke voorzieningen hadden wij willen verplaatsen naar het besluit. Uit de aangehaalde rechtspraak volgt echter dat deze toch een plaats moeten hebben in de verordening. Nb. Deze redenering houdt wel in dat wij ook voor jeugd weigeringsgronden opnemen in de verordening.

Artikel 7. Voorwaarden en weigeringsgronden

In rechtbankjurisprudentie is inmiddels herhaaldelijk bepaald dat afwijzingsgronden, wil er een beroep op kunnen worden gedaan, een grondslag in de verordening moeten hebben. Zie bijvoorbeeld Rechtbank Gelderland 8-11-2013, nr. ZUT 12/1823. Ook in het kader van rechtszekerheid is hier iets voor te zeggen: bij het ontbreken van afwijzingsgronden of het hanteren van zeer ruime afwijzingsgronden is het voor de cliënt niet mogelijk om zijn rechtspositie te bepalen of te voorzien. Bovendien is met dit artikel invulling gegeven aan de verplichting van artikel 2.1.3, tweede lid onder a van de wet, omdat is aangegeven op grond van welke criteria iemand voor een maatwerkvoorziening in aanmerking kan komen.

Ten aanzien van het eerste lid:

Ad. a

De wet kent geen bepaling zoals die was opgenomen in artikel 2 van de Wmo 2007 waarin werd bepaald dat geen aanspraak bestaat op maatschappelijke ondersteuning voor zover met betrekking tot de problematiek die in het gegeven geval aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning, een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat. Het is echter wel van belang om een duidelijke afbakening te hebben met andere wetten. Vandaar dat deze bepaling in de verordening is opgenomen.

Uit de jurisprudentie tot stand gekomen ten tijde van de Wmo 2007 volgt dat de cliënt aanspraak moet hebben op de voorziening, om te kunnen spreken van een voorliggende voorziening (CRvB 09-11-2011, nr. 11/3583 WMO en CRvB 28-09-2011, nr. 10/2587 WMO). Dat wil niet zeggen dat cliënt de voorziening daadwerkelijk moet hebben, maar dat hij daarop aanspraak heeft. Er is geen sprake van een voorliggende voorziening indien de voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling is afgewezen (CRvB 03-08-2011, nr. 11/517 WMO) of indien vaststaat dat cliënt daarvoor niet in aanmerking komt (CRvB 19-04-2010, nr. 09/1082 WMO).

Indien de voorziening op grond van een andere specifieke wettelijke regeling slechts gedeeltelijk voor vergoeding in aanmerking komt, is er sprake van een voorliggende voorziening (CRvB 22-05-2013, nr. 10/6782 WMO). De cliënt kan dan niet voor het overige gedeelte van de kosten een beroep doen op de Wmo.

Ad. b

Dit betreft de herhaling van het algemene toetsingskader, zoals dat in de wet centraal staat. Door het hier te herhalen kan het dienst doen als afwijzingsgrond.

Ad. c

Een algemene voorziening gaat voor op verstrekking van een maatwerkvoorziening. Ook dit is een uitvloeisel van het algemene toetsingskader van de wet. Het is hier opgenomen om dienst te doen als afwijzingsgrond.

Ad. d

Het is niet de bedoeling dat de gemeentelijke overheid voorzieningen verstrekt, waarvan gelet op de omstandigheden van de cliënt, aannemelijk is te achten dat deze daarover, ook als hij of zij geen beperkingen had, zou (hebben kunnen) beschikken (zie o.a. CRvB 03-07-2001, nr. 00/764 WVG, CRvB 16-04-2008, nr. 06/4668 WVG, CRvB 14-07-2010, nr. 09/562 WVG en Rechtbank Arnhem 16-08-2012, nr. AWB 11/5564).

Het college moet steeds onderzoeken of een voorziening ook algemeen gebruikelijk is voor de cliënt (zie CRvB 17-11-2009, nr. 08/3352 WMO). De beoordeling of sprake is van een algemeen gebruikelijke voorziening voor de cliënt ziet op het beantwoorden van de vraag of de cliënt over de voorziening zou (hebben kunnen) beschikken als hij geen beperkingen zou hebben gehad. Bij die beoordeling kunnen, zo blijkt uit de jurisprudentie, de volgende criteria een rol spelen:

Is de voorziening gewoon te koop?

Is de prijs van de voorziening vergelijkbaar met soortgelijke producten die algemeen gebruikelijk worden geacht?

Is de voorziening specifiek voor personen met een beperking ontworpen?

Ad. e

Hier wordt bedoeld op de situatie dat de cliënt een voorziening aanvraagt nadat deze reeds door de cliënt gerealiseerd of aangekocht is. Omdat het college dan geen mogelijkheden meer heeft de voorziening volgens het vastgestelde beleid te verstrekken, noch anderszins invloed heeft op de te verstrekken voorziening, kan in deze situatie de voorziening worden geweigerd. Door deze regeling wordt voorkomen dat een voorziening waar vroegtijdig mee is begonnen uiteindelijk niet overeenstemt met hetgeen het college als goedkoopst compenserend voorziening beschouwt.

Ad. f

Dit lid bepaalt dat een voorziening slechts kan worden toegekend indien deze langdurig noodzakelijk is. Onder de Wmo 2007 is een dergelijke bepaling door 2 rechtbanken aanvaard (Rechtbank Alkmaar 22-08-2007, ECLI:NL:RBALK:2007:BB2865 en Vzr. rechtbank Haarlem 30-06-2008, nr. AWB 08/4293).

Met langdurig wordt bedoeld dat de cliënt voor langere tijd aangewezen moet zijn op de desbetreffende voorziening. Voor langere tijd betekent in ieder geval dat wie tijdelijk beperkingen ondervindt, bijvoorbeeld door een ongeluk, terwijl vaststaat dat de beperkingen slechts tijdelijk zijn, niet voor een voorziening in aanmerking komt. Degene die voor 'beperkte of onzekere duur' beperkingen ondervindt kan een beroep doen op de Zorgverzekeringswet.

Waar de grens van langdurig gelegd moet worden is niet duidelijk aan te geven en afhankelijk van de omstandigheden van het geval, waaronder de duur van de beperking in relatie tot de verstrekken voorziening. Er wordt onder andere meegewogen of herstel mogelijk is en binnen welke termijn en of het gaat om een voorziening die naar zijn aard tijdelijk kan worden verstrekt zoals een taxipas of om een permanente voorziening zoals een woningaanpassing.

Deze voorwaarde betekent in ieder geval niet dat terminale patiënten geen beroep op de gemeente kunnen doen. Wel zal bij de advisering en de keuze voor de soort voorziening rekening gehouden moeten worden met het feit dat het een terminale patiënt betreft.

De in het tweede lid opgenomen gronden zijn specifiek van toepassing op maatwerkvoorzieningen ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en participatie.

Derde lid. In dit lid zijn enkele afwijzingsgronden opgenomen die specifiek zien op een maatwerkvoorziening die onder de Wmo 2007 zouden worden aangeduid met de term 'woonvoorziening', een term die binnen de Wmo 2015 ook gebruikt kan worden.

Vierde lid. In beginsel wordt een voorziening niet verstrekt als het een aanpassing aan een gemeenschappelijke ruimte betreft. Hier kan van worden afgeweken voor de zaken die in dit lid zijn genoemd conform de afspraken met woningbouwverenigingen.

In het vijfde lid is een regeling getroffen wanneer een maatwerkvoorziening moet worden getroffen ter vervanging van eerder toegekende voorzieningen. Een

maatwerkvoorziening wordt echter niet toegekend indien het gaat om een vergoeding of verstrekking die reeds eerder heeft plaatsgehad, terwijl het de cliënt verwijtbaar is dat het middel verloren is gegaan, bijvoorbeeld door roekeloosheid of verwijtbare onachtzaamheid, dus niet indien de cliënt geen schuld treft. Ook hier kan de eigen verantwoordelijkheid van een cliënt een rol spelen. Indien bijvoorbeeld in een woning een verstelbare keuken of een andere dure voorziening is aangebracht heeft dit gevolgen voor de te verzekeren waarde van de opstal. Dit risico dient in de opstalverzekering gedekt te worden. Indien vervolgens bij brand blijkt dat de woning onvoldoende verzekerd is, dan kan op dat moment geen beroep op deze verordening worden gedaan.

Artikel 8. Beschikking

Eerste lid

Dit artikel omschrijft wat het besluit tot toekenning van een maatwerkvoorziening in ieder geval moet omvatten. Daarnaast gelden uiteraard ook de eisen die de Algemene wet bestuursrecht aan het besluit stelt. Deze eisen zijn niet in de verordening opgenomen. Tegen het besluit staat bezwaar open. Aan de beschikking wordt daarom informatie toegevoegd over hoe en binnen welke termijn bezwaar kan worden ingediend.

De gemeente maakt bij het beoordelen van hulpvragen gebruik van de resultatenmatrix. Met de cliënt wordt de hulpvraag geïnventariseerd en wordt besproken welk resultaat haalbaar is voor de cliënt. Vervolgens wordt bekeken welke inzet nodig is om die resultaten te behalen. Dit alles wordt vastgelegd in een resultatenplan.

Als de uitkomst van het resultatenplan is dat (een deel van) de hulpvraag niet kan worden opgelost met behulp van de in artikel 6 genoemde middelen, kent het college een maatwerkvoorziening toe. Deze voorziening wordt in beginsel verstrekt in natura. Cliënt kan er echter voor kiezen om de voorziening in de vorm van een pgb te ontvangen. De beschikking vermeldt in welke vorm de maatwerkvoorziening wordt verstrekt.

Tweede lid

Bij toekenning in natura wordt de toegekende voorziening omschreven. Belangrijk daarbij is dat het beoogde resultaat wordt benoemd, vanaf welke datum cliënt recht heeft op de voorziening en voor welke duur deze is toegekend.

De beschikking bevat tevens een verwijzing naar het resultatenplan, dat onderdeel uitmaakt van de beschikking.

Derde lid

Als een maatwerkvoorziening wordt toegekend in de vorm van een pgb wordt eveneens hetgeen in het tweede lid staat opgenomen in de beschikking. Aanvullend daarop benoemt het besluit de eisen die gelden voor de besteding van het pgb, de hoogte ervan en de wijze van berekening en de wijze waarop de pgb-houder verantwoording aflegt over de besteding ervan.

De financieel-administratieve afhandeling van het pgb gebeurt verplicht voor alle pgb-houders door de SVB. De budgethouder heeft een trekkingsrecht. Alle bestedingen worden door de SVB bijgehouden en zijn inzichtelijk voor de budgethouders en gemeente. De verantwoording is daarmee voor budgethouders eenvoudiger, dan voorheen. De gemeente toetst vooral vooraf. Het geld kan alleen besteed worden aan wat is afgesproken (toets SVB bij betalen facturen). Gemeenten hebben steeds inzage in de bestedingen.

Toegekende ondersteuning wordt door de medewerkers van de gemeente geëvalueerd. Dat betekent dat met betrokkenen gesproken wordt over de beoogde resultaten en of de ondersteuning daaraan bijdraagt. Dit gebeurt ook bij het toekennen van een pgb. Naast de verantwoording over het bestede bedrag aan de SVB, vragen wij de budgethouders, om in de (tussen)evaluatie ook aan te geven wat de behaalde resultaten zijn met het persoonsgebonden budget en de daaraan verbonden voorwaarden, waaronder de vraag of de ingekochte ondersteuning aan de kwaliteitseisen voldoet.

Artikel 9. Persoonsgebonden budget

Het college kan op grond van artikel 2.3.6 van de wet een pgb verstrekken. Als aan alle wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan, kan zelfs van een verplichting van het college worden gesproken. Van belang is dat een pgb alleen wordt verstrekt indien de cliënt dit gemotiveerd vraagt (zie artikel 2.3.6, tweede lid, onder b). Met behoud van de motivatie-eis wordt geborgd dat duidelijk is dat het de beslissing van de aanvrager zelf is om een pgb aan te vragen (zie de toelichting op amendement Voortman c.s., Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 103).

In de volgende leden wordt gehoor gegeven aan artikel 2.1.3, tweede lid, onder b, van de wet. Hierin staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 39) is vermeld dat de gemeente bijvoorbeeld kan bepalen dat het pgb niet hoger mag zijn dan een percentage van de kosten die voor de gemeente verbonden zijn aan het verlenen van adequate ondersteuning in natura. Gemeenten hebben daarmee ook de mogelijkheid om differentiatie aan te brengen in de hoogte van het pgb. Gemeenten kunnen verschillende tarieven hanteren voor verschillende vormen van ondersteuning en voor verschillende typen hulpverleners. Gemeenten kunnen bij het vaststellen van tarieven bijvoorbeeld onderscheid maken tussen ondersteuning die wordt geleverd door het sociale netwerk, door hulpverleners die werken volgens de kwaliteitsstandaarden en hulpverleners die dat niet doen (zoals werkstudenten, zzp'ers zonder diploma's e.d.).

We hanteren afzonderlijke tarieven voor formele zorg en zorg uit het sociale netwerk. Dit sluit aan bij de criteria zoals die gelden in het jeugdkader en de kadernota Wmo. Als uitgangspunt geldt dat het tarief voor formele zorg 90% bedraagt van het tarief voor Zorg in Natura. De administratieve last in het geval van een PGB ligt bij de budgethouder/cliënt en niet bij de aanbieder/uitvoerder van de hulp. Een deel van de overhead bij de aanbieder valt hierdoor weg. De tarieven zijn vastgesteld in eenheden omdat dit het makkelijker maakt voor pgb houders om de ondersteuning in te kopen. Niet alle zorgaanbieders hanteren tarieven gebaseerd op een resultaat. Hierdoor worden daarnaast eventuele discussies over de toereikendheid van het pgb vereenvoudigd.

Het pgb voor ondersteuning die wordt ingekocht bij het sociaal netwerk (informele hulp), zijn eveneens vastgesteld in eenheden. Deze tarieven zijn lager dan de tarieven voor formele hulp aangezien voor hulpverleners uit het sociaal netwerk geen arbeidsrechtelijke verplichtingen (o.a. werkgeverslasten), verzekeringen, reiskosten gelden en omdat lagere kwaliteitseisen worden gesteld t.o.v. de aanbieder van formele zorg (o.a. opleidingsniveau).

Uit jurisprudentie blijkt dat het onderscheid formele-informele zorg niet altijd zwart wit is, daarom wordt een nadere uitwerking van de kaders (waaronder de invulling van de begrippen), opgenomen in de nadere regels.

Een aanvraag voor een pgb kan geweigerd worden voor zover de kosten van het pgb hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening (artikel 2.3.6, vijfde lid, onder a, van de wet). De situatie waarin het door de cliënt beoogde aanbod duurder is dan het aanbod van het college betekent dus niet bij voorbaat dat het pgb om die reden geheel geweigerd kan worden. Cliënten kunnen zelf bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen doordat de gemeente vanwege inkoopvoordelen maatwerkvoorzieningen al snel goedkoper zal kunnen leveren dan wanneer iemand zelf ondersteuning inkoopt met een pgb. Daarbij kan gedacht worden aan vervoers- of opvangvoorzieningen.

Een pgb is gemiddeld genomen ook goedkoper dan zorg in natura omdat er minder overheadkosten hoeven te worden meegerekend. De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst compenserend door het college ingekochte maatwerkvoorziening in natura.

Artikel 10. Bijdrage in de kosten

De gemeente mag van cliënten een bijdrage in de kosten vragen voor maatwerkvoorzieningen in natura en in de vorm van een persoonsgebonden budget (PGB) alsmede voor algemene voorzieningen. Voor bijdragen in de kosten voor maatwerkvoorzieningen en persoonsgebonden budgetten geldt dat het vastleggen van de hoogte hiervan wel kan worden gedelegeerd. Dit volgt uit jurisprudentie onder de oude Wmo (CRvB 17-11-2010, ECLI:NL:CRVB:2010:BO6880) en heeft te maken met

het feit dat de hoogte van de bijdrage in de kosten voor maatwerkvoorzieningen en persoonsgebonden budgetten reeds wordt begrensd door landelijke regelgeving.

De gemeente Assen hanteert als lijn dat de maximale eigen bijdrage wordt gevraagd, behalve voor

- de hoofdresultaten V1, Z1, Z2, Z3, Z4, M2, M3, M4, M5, G1, G2 (logeren, begeleiding en dagbesteding): voor deze maatwerkvoorzieningen wordt een vast tarief van € 17,50 per periode gevraagd. Daarmee wordt vooruitgelopen op het voornemen van het kabinet vanaf 2019 over te gaan tot een abonnementstarief voor de Wmo van € 17,50 per periode. Dit voornemen passen we in Assen al toe op de nieuwe Wmo-taken logeren, begeleiding en dagbesteding. Reden is om te voorkomen dat inwoners om financiële redenen afzien van deze ondersteuning en zorg gaan mijden.

- het hoofdresultaat M1 arbeidsmatige dagbesteding: voor deze maatwerkvoorziening wordt geen eigen bijdrage opgelegd. Reden is dat deelnemers aan arbeidsmatige dagbesteding activiteiten verrichten, waarvoor ze een kleine bijdrage kunnen ontvangen. Er wordt op deze manier geen drempel opgelegd om te werken, waardoor de stap naar werk wordt bevorderd.

Het innen van de eigen bijdrage delegeert de gemeente aan het CAK. Het CAK berekent per cliënt op basis van de verordening hoe hoog de maximale eigen bijdrage is, en zorgt voor de inning.

In het tweede lid is het uitgangspunt benadrukt dat de bijdrage de kostprijs van de voorziening niet mag overstijgen: de gemeente mag geen winst maken op de bijdragen.

In het vijfde lid is uitgewerkt dat op grond van artikel 2.1.5 Wmo bij verordening kan worden bepaald dat voor een woningaanpassing ten behoeve van een minderjarige een bijdrage in de kosten wordt opgelegd aan de ouders.

In het zevende lid is uiteengezet hoe de kostprijs van een voorziening tot stand komt.

Artikel 11. Vrijstelling bijdrage in de kosten

Met dit artikel wordt aan het college de mogelijkheid geboden onder voorwaarden een tijdelijke vrijstelling te verlenen van de bijdrage in de kosten. Het college legt de voorwaarden vast in de nadere regels.

Artikel 12. Algemene voorziening schoonmaak

De CRvB heeft geoordeeld dat hulp bij het huishouden een gemeentelijke verantwoordelijkheid is. Gemeenten mogen hulp bij het huishouden aanbieden als een algemene voorziening als ze aan een aantal voorwaarden voldoen. (CRvB 18-05-2016, ECLI:CRVB:2016:1402/1403/1404) Eén van de voorwaarden is dat de grondslag voor de kosten, de eigen bijdrage en een eventuele korting in de verordening is vastgelegd.

Voor de AVS is de eigen bijdrage in principe de kostprijs. Voor cliënten met een inkomen tot 120% van het sociaal minimum geldt dat zij geen eigen bijdrage betalen en alle kosten vergoed krijgen. Voor cliënten met een inkomen boven de 120% van het sociaal minimum geldt een korting van 10,- per uur. Dit betekent dat de inwoner nog ca. € 10,- per uur zelf moet bijdragen.

De algemene voorziening is financieel passend voor zover de eigen bijdrage die voor de voorziening moet worden betaald niet hoger is dan de eigen bijdrage die cliënt voor een maatwerkvoorziening verschuldigd zou zijn. Art. 3.8, lid 4 Uitvoeringsbesluit Wmo benoemt een aantal situaties waarin geen eigen bijdrage verschuldigd is. In die situaties kan in ieder geval geen eigen bijdrage worden gevraagd.

Artikel 13. Kortingsregeling algemene voorziening schoonmaak

Voor de AVS is de eigen bijdrage in principe de kostprijs. Met de Huishoudelijke Hulp-toelage kan de inwoner € 10,- per uur korting krijgen. Dit betekent dat de inwoner nog ca. € 10,- per uur zelf moet bijdragen. Voor cliënten met een inkomen tot 120% van het

sociaal minimum geldt dat zij geen eigen bijdrage betalen en alle kosten vergoed krijgen.

Artikel 14. Waardering mantelzorgers

Deze bepaling betreft een uitwerking van de verordeningsplicht in artikel 2.1.6 van de wet. Het college krijgt van de raad de bevoegdheid deze verplichting uit de wet bij uitvoeringsregeling nader in te vullen.

Met deze waardering erkennen wij de inzet die mantelzorgers leveren en dat zij daarvoor onze steun en waardering verdienen. Deze individuele waardering kan ertoe bijdragen aan het in beeld brengen en bereiken van mantelzorgers die zichzelf nog niet als zodanig beschouwen. Een jaarlijks blijf van waardering is slechts een onderdeel van de bredere visie op mantelzorg en mantelzorgondersteuning in het sociale domein waarvan de uitvoering grotendeels gebeurt via het welzijnswerk.

Artikel 2.1.6 stelt dat het moet gaan om mantelzorgers van cliënten in de gemeente. Artikel 1.1.1 van de wet definieert een cliënt als een persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening, maatwerkvoorziening of pgb, of door of namens wie een melding is gedaan. Het gaat dus ook om mantelzorgers van cliënten die een hulpvraag hebben aangemeld, ook al is daar geen voorziening op basis van deze wet uitgekomen. Voorts is de woonplaats van de cliënt bepalend, zodat het dus ook mantelzorgers kan betreffen die in andere gemeenten wonen.

Artikel 15. Tegemoetkoming meerkosten beperking of chronische problemen

In artikel 2.1.7 van de wet is opgenomen dat bij verordening kan worden bepaald dat door het college aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, een passende voorziening wordt verstrekt ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.

De tegemoetkoming kan op aanvraag worden verstrekt. De beslissing op een dergelijke aanvraag is een beschikking.

Artikel 16. Cliëntondersteuner

In artikel 2.2.4 Wmo is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is cliëntondersteuning beschikbaar is voor ingezetenen. Het belang van betrokkene geldt als uitgangspunt bij de inzet van deze ondersteuning.

De wet adresseert het college rechtstreeks en vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling uit de wet is toch in de verordening opgenomen vanwege het in het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van ingezetenen.

Hoofdstuk 5 MAATWERK JEUGD

Artikel 16. Voorwaarden en weigeringsgronden voor individuele voorzieningen

Eerste lid

Het uiteindelijke doel van de jeugdwet is het versterken van de eigen kracht van de jongere en van het zorgend en probleemoplossend vermogen van diens gezin en van anderen in de sociale omgeving. Niet alleen moet voorkomen worden dat overheidsbemoeienis leidt tot zorgafhankelijkheid, maar die bemoeienis moet actief en maximaal bijdragen aan de eigen kracht van jongere, gezin en samenleving.

Het toekennen van een individuele voorziening moet derhalve als sluitstuk van het totaalpakket aan ondersteuning worden gezien. Na inventarisatie van de problemen waar de jongeren en/of het gezin mee geconfronteerd worden, onderzoekt de gemeente met de jongere op welke wijze deze opgelost kunnen worden. Het eerste lid geeft een opsomming van middelen die voorrang krijgen boven de inzet van een individuele voorziening. In de nadere regels worden deze algemene criteria nader uitgewerkt.

Tweede lid

Aan een besluit over in te zetten jeugdhulp gaat een onderzoek vooraf. De gemeente kijkt tijdens dat onderzoek met name ook naar wat nodig is om de jongere zelf de

problemen op te laten lossen. Als door de jongere/het gezin op eigen initiatief maatregelen zijn genomen, dan wordt door de gemeente in beginsel geen individuele voorziening getroffen.

Hier wordt derhalve ook de situatie bedoeld dat de cliënt na de aanmelding en voor de beschikking een voorziening heeft gerealiseerd of aangekocht. Door deze regeling wordt voorkomen dat een voorziening waar vroegtijdig mee is begonnen uiteindelijk niet overeenstemt met hetgeen het college als goedkoopst adequate voorziening beschouwt.

Derde lid

Dit lid maakt het mogelijk dat het college nadere regels stelt met betrekking tot de algemene criteria of specifieke criteria voor bepaalde individuele voorzieningen.

Artikel 17. Beschikking

Eerste lid

Dit artikel omschrijft wat het besluit tot toekenning van een individuele voorziening in ieder geval moet omvatten. Daarnaast gelden uiteraard ook de eisen die de Algemene wet bestuursrecht aan het besluit stelt. Deze eisen zijn niet in de verordening opgenomen. Tegen het besluit staat bezwaar open. Aan de beschikking wordt daarom informatie toegevoegd over hoe en binnen welke termijn bezwaar kan worden ingediend.

De gemeente maakt bij het beoordelen van hulpvragen gebruik van de resultatenmatrix. Met de cliënt wordt de hulpvraag geïnventariseerd en wordt besproken welk resultaat haalbaar is voor de cliënt. Vervolgens wordt bekeken welke inzet nodig is om die resultaten te behalen. Dit alles wordt vastgelegd in een resultatenplan.

Als de uitkomst van het resultatenplan is dat (een deel van) de hulpvraag niet kan worden opgelost met behulp van de in artikel 12 lid 1 genoemde middelen, kent het college een individuele voorziening toe. Deze voorziening wordt in beginsel verstrekt in natura. Cliënt kan er echter voor kiezen om de voorziening in de vorm van een pgb te ontvangen. De beschikking vermeldt in welke vorm de individuele voorziening wordt verstrekt.

Tweede lid

Bij toekenning in natura wordt de toegekende voorziening omschreven. Belangrijk daarbij is dat het beoogde resultaat wordt benoemd, vanaf welke datum cliënt recht heeft op de voorziening en voor welke duur deze is toegekend.

De beschikking bevat tevens een verwijzing naar het resultatenplan, dat onderdeel uitmaakt van de beschikking.

Derde lid

Als een individuele voorziening wordt toegekend in de vorm van een pgb wordt eveneens hetgeen in het tweede lid staat opgenomen in de beschikking. Aanvullend daarop benoemt het besluit de eisen die gelden voor de besteding van het pgb, de hoogte ervan en de wijze van berekening en de wijze waarop de pgb-houder verantwoording aflegt over de besteding ervan.

De financieel-administratieve afhandeling van het pgb gebeurt verplicht voor alle pgb-houders door de SVB. De budgethouder heeft een trekkingsrecht. Alle bestedingen worden door de SVB bijgehouden en zijn inzichtelijk voor de budgethouders en gemeente. De verantwoording is daarmee voor budgethouders eenvoudiger, dan voorheen. De gemeente toetst vooral vooraf. Het geld kan alleen besteed worden aan wat is afgesproken (toets SVB bij betalen facturen). Gemeenten hebben steeds inzage in de bestedingen.

Toegekende ondersteuning wordt door de medewerkers van de gemeente geëvalueerd. Dat betekent dat met betrokkenen gesproken wordt over de beoogde resultaten en of de ondersteuning daaraan bijdraagt. Dit gebeurt ook bij het toekennen van een pgb. Naast de verantwoording over het bestede bedrag aan de SVB, vragen wij de budgethouders, om in de (tussen)evaluatie ook aan te geven wat de behaalde resultaten zijn met het persoonsgebonden budget en de daaraan verbonden voorwaarden, waaronder de vraag of de ingekochte ondersteuning aan de kwaliteitseisen voldoet.

Artikel 18. Persoonsgebonden budget

De gemeenten van Noord en Midden Drenthe hebben bij diverse zorgaanbieders jeugdhulp ingekocht. Daarbij zijn afspraken gemaakt over de tarieven. Voor in natura toegekende voorzieningen is derhalve duidelijk wat de kosten zijn.

De Jeugdwet geeft aan dat een pgb toereikend moet zijn om hulp in te kopen, maar niet hoger hoeft te zijn dan de kosten voor zorg in natura.

De rechter heeft bepaald dat het is toegestaan om bij een pgb een korting te berekenen op het tarief van zorg in natura. De gemeente kiest ervoor om deze werkwijze te hanteren.

We hanteren afzonderlijke tarieven voor formele zorg en zorg uit het sociale netwerk. Dit sluit aan bij de criteria zoals die gelden in het jeugd kader en de kadernota Wmo. Als uitgangspunt geldt dat het tarief voor formele zorg 90% bedraagt van het tarief voor Zorg in Natura. De administratieve last in het geval van een PGB ligt bij de budgethouder/cliënt en niet bij de aanbieder/uitvoerder van de hulp. Een deel van de overhead bij de aanbieder valt hierdoor weg. De tarieven zijn vastgesteld in eenheden omdat dit het makkelijkere maakt voor pgb houders om de ondersteuning in te kopen. Niet alle zorgaanbieders hanteren tarieven gebaseerd op een resultaat. Hierdoor worden daarnaast eventuele discussies over de toereikendheid van het pgb vereenvoudigd.

Het pgb voor ondersteuning in de vorm van begeleiding die wordt ingekocht bij het sociaal netwerk (informele hulp), is eveneens vastgesteld in eenheden. Dit tarief is lager dan het tarief voor formele hulp aangezien voor hulpverleners uit het sociaal netwerk geen arbeidsrechtelijke verplichtingen (o.a. werkgeverslasten), verzekeringen, reiskosten gelden en omdat lagere kwaliteitseisen worden gesteld t.o.v. de aanbieder van formele zorg (o.a. opleidingsniveau).

Uit jurisprudentie blijkt dat het onderscheid formele-informele zorg niet altijd zwart wit is, daarom wordt een nadere uitwerking van de kaders (waaronder de invulling van de begrippen), opgenomen in de nadere regels.

Welke voorwaarden aan het verstrekken van een pgb worden gesteld, bepaalt het college bij nadere regels. Hierin kan het college aangeven welke voorwaarden er gelden als met het pgb ondersteuning wordt betrokken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.

Artikel 19. Vertrouwenspersoon

In artikel 2.6, eerste lid, onder f, van de Jeugdwet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. Onafhankelijkheid, beschikbaarheid en toegankelijkheid zijn belangrijke factoren (wettelijke vereisten) voor een goede invulling van deze functie.

De wet adresseert het college rechtstreeks en vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling uit de wet is toch in de verordening opgenomen vanwege het in het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven. In hoofdstuk 4 van het Besluit Jeugdwet is een nadere uitwerking gegeven van de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon.

Hoofdstuk 6

HERZIENING, WIJZIGING EN TERUGVORDERING MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING EN JEUGDHULP

Artikel 21 Herziening, intrekking en terugvordering

Deze bepaling is een uitwerking van de artikelen 2.9, onder d van de Jeugdwet en artikel 2.1.3, lid 4 van de Wmo waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van respectievelijk

individuele of maatwerkvoorzieningen of een pgb alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbende vragen.

Artikel 21a

In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument dan beëindiging of weigering (op grond van artikel 2, vierde lid, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015) of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit (op grond van artikel 2.3.10 van de wet). Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek. Bijvoorbeeld als het gaat om de overeenkomsten die de budgethouder is aangegaan of bij herziening van de toekenningbeschikking.

Het is aan de SVB om te beslissen over te gaan tot opschorting. Dit kan echter ook op verzoek van het college, mits dit met toepassing van bij de verordening gestelde regels gebeurd (artikel 2, vierde lid, aanhef en onder e, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015). Gemeenten die deze mogelijkheid wenselijk achten dienen dit artikel (of enig artikel ter uitvoering van artikel 2, vierde lid, aanhef en onder e, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015) in de verordening op te nemen.

Hoofdstuk 7 KWALITEIT

Artikel 22 Kwaliteit

Wmo

Deze bepaling betreft een uitwerking van de verordeningsplicht in artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de Wmo, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.

De regering legt de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van voorzieningen bij de gemeente en de aanbieder. Het is aan de gemeente om in de verordening te bepalen welke kwaliteitseisen worden gesteld aan aanbieders van voorzieningen.

Jeugdwet

Artikel 4.1.1 bepaalt dat jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen *verantwoorde hulp* moeten aanbieden, waaronder verstaan wordt hulp van goed niveau, die in ieder geval veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht wordt verleend en die is afgestemd op een reële behoefte van de jeugdige of ouder.

Op basis van het tweede lid worden bovengenoemde kwaliteitseisen van Wmo en Jeugdwet nader uitgewerkt in een kwaliteitskader behorend bij het geldend aanbestedingsdocument en de contracteisen.

Artikel 23 Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

Het college kan de uitvoering van de wet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de cliënt, door aanbieders derden laten verrichten (artikel 2.6.4, eerste lid, van de wet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van een voorziening gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.6.6, eerste lid, van de wet). Daarbij dient in ieder rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden en de op grond van artikel 2.6.6, tweede lid, gestelde nadere regels in het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.

Met artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 is nadere invulling gegeven aan de verplichting van artikel 2.6.6, eerste lid, van de wet om bij verordening regels te stellen ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan. Het artikel bepaalt

aan welke eisen ten minste moet worden voldaan om een goede prijs-kwaliteitverhouding te borgen. Gemeenten kunnen meer zaken hieromtrent regelen; een uitputtende regeling is in het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 niet beoogd. De regels hebben tot doel dat een reële prijs wordt vastgesteld voor diensten die in opdracht van het college door derden worden verleend, zodat de kwaliteit en continuïteit van deze diensten kunnen worden gewaarborgd door het gemeentebestuur (artikel 2.1.1, van de wet) en de gecontracteerde aanbieders (artikel 3.1, van de wet).

Hoofdstuk 8 TOEZICHT EN HANDHAVING

Artikel 24 Toezicht en handhaving

Wmo

Op grond van het eerste lid van artikel 6.1 van de Wmo moet het college personen aanwijzen die belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Wmo. Deze toezichthoudende ambtenaar is, voor zover dat voor de vervulling van zijn taak noodzakelijk is en in afwijking van artikel 5:20, tweede lid Algemene wet bestuursrecht, bevoegd tot inzage van dossiers.

Jeugdwet

De Rijksoverheid oefent ook vanaf 1 januari 2015 landelijk toezicht uit op: • de jeugdhulpaanbieders, • de gecertificeerde instellingen, • de certificerende instelling, • het Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling (AMHK), • de Raad voor de Kinderbescherming en • de justitiële jeugdinrichtingen.

Dit landelijke toezicht wordt uitgevoerd door de Inspectie Jeugdzorg (IJZ), de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) en de Inspectie Veiligheid en Justitie (IVenJ)

De inspectie houdt toezicht op de wettelijke kwaliteitseisen die gelden voor het jeugddomein.

Artikel 25 Controle

Op grond van artikel 2.1.3 vierde lid van de Wmo en artikel 2.9 onder d van de Jeugdwet dienen in de verordening regels te worden gesteld over de bestrijding van ten onrechte ontvangen van maatwerkvoorzieningen of persoonsgebonden budget alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Essentieel daarbij is dat het college periodiek controles uitvoert naar het gebruik en de besteding van voorzieningen op grond van deze wet.

Hoofdstuk 9 CALAMITEITEN EN GEWELD

Artikel 26 Meldingsregeling calamiteiten en geweld

Wmo

In artikel 3.4, eerste lid, van de Wmo is bepaald dat de aanbieder bij de toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de Wmo onverwijld melding doet van iedere calamiteit die bij de verstrekking van een voorziening heeft plaatsgevonden en van geweld bij de verstrekking van een voorziening. In artikel 6.1 van de Wmo is bepaald dat het college personen aanwijst die zijn belast met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet.

In aanvulling op het bovenstaande regelt dit artikel dat er door het college een regeling wordt opgesteld over het doen van meldingen en dat de toezichthoudend ambtenaar deze meldingen onderzoekt en het college adviseert over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld. Overeenkomstig het vierde lid kan het college bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Jeugdwet

Voor jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen geldt op grond van artikel 4.1.8 Jeugdwet een meldplicht voor calamiteiten en geweld bij de verlening van jeugdhulp of

uitvoering van kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering. Deze meldingen met betrekking tot jeugdzaken moeten gedaan worden aan de 3 samenwerkende inspecties: de inspectie Jeugdzorg, Gezondheidszorg en Veiligheid en Justitie.

Hoofdstuk 10 KLACHTEN MEDEZEGGENSCHAP EN INSpraak

Artikel 27 Klachtregeling

In het eerste lid is een bepaling over klachten ten aanzien van aanbieders opgenomen. Een dergelijke bepaling is verplicht op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, onder e, van de Wmo en , waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten is vereist. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een klachtregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder a, van de Wmo en artikel 4.2.1 van de Jeugdwet).

In de Memorie van Toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 57-58) staat dat cliënten in beginsel moeten kunnen klagen over alles wat hen niet aanstaat in de manier waarop zij zich bejegend voelen. De cliënt kan ontevreden zijn over het gedrag van een gemeenteambtenaar, bijvoorbeeld over de wijze waarop een gesprek is gevoerd of over diens (vermeende) gebrek aan deskundigheid. Waar het het handelen van een gemeenteambtenaar betreft, is hoofdstuk 9 Klachtbehandeling van de Algemene wet bestuursrecht onverkort van toepassing. Na het doorlopen van de klachtprocedure kan een beroep worden gedaan op de onafhankelijke ombudscommissie. Informatie over de klachtprocedure is te vinden op de website van de gemeente.

Is de cliënt niet tevreden over een gedraging van de aanbieder, dan kan het gaan om bijvoorbeeld de kwaliteit van de geleverde maatschappelijke ondersteuning (in verband met de deskundigheid van de medewerker of een bepaalde houding of uitlating, gebrekkige communicatie of (on)bereikbaarheid van de aanbieder). In dat geval ligt het voor de hand dat cliënten die zich benadeeld voelen zo veel mogelijk deze klacht eerst bij de betreffende aanbieder deponeren. Daarom geldt een wettelijke verplichting voor aanbieders om een klachtregeling op te stellen. Cliënten moeten erop kunnen vertrouwen dat de aanbieder de klacht snel in behandeling neemt en de klacht ook snel afhandelt.

Artikel 28 Medezeggenschap

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, tweede lid, onder f, van de Wmo, waarin is bepaald dat in ieder geval moet worden bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn, vereist is. Artikel 2.10 van de Jeugdwet bepaalt dat dit artikellid van overeenkomstige toepassing is op de Jeugdwet.

In dit artikel gaat het dus om medezeggenschap van cliënten tegenover de aanbieder. Voorheen moest de aanbieder voldoen aan de in de Wet klachtrecht cliënten en de Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen (Wmcz) gestelde regels. Onder de Wmcz werd inspraak tegenover de aanbieder reeds verwezenlijkt via de cliëntenraad. Onder de Wmo 2015 is het stellen van regels geheel aan gemeenten overgelaten.

In het eerste lid is dit uitgewerkt door te bepalen dat aanbieders een regeling voor medezeggenschap dienen vast te stellen. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een medezeggenschapsregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder b, van de Wmo).

In het tweede lid is een aantal instrumenten voor het college aangegeven om te zorgen dat de verplichting tot medezeggenschap door aanbieders goed wordt uitgevoerd.

Artikel 29 Betrekken van ingezetenen bij het beleid

Deze bepaling geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo. Artikel 2.10 van de Jeugdwet bepaalt dat dit artikellid van overeenkomstige toepassing is op de Jeugdwet.

In het eerste lid is verwezen naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat er eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het Wmo-beleid als op andere terreinen. De inspraak geldt

voor alle ingezetenen. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning.

Met het vierde lid wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven. De uitvoering van de Verordening adviesraden sociale domein is een collegebevoegdheid. Hiermee is de uitwerking van het tweede en derde lid ingevuld. In de praktijk betekent dit dat de beide adviesraden die naar aanleiding van bovenstaande verordening zijn ingesteld, te weten de Raad voor cliëntenparticipatie en de Participatieraad, de invulling van de medezeggenschap vormen.

Hoofdstuk 11 SLOTBEPALINGEN

Artikel 30 Nadere regels, beleidsregels en hardheidsclausule

Hardheidsclausule Ondanks dat het in de Wmo en de Jeugdwet om maatwerk gaat, zal het college er in uitzonderingsgevallen niet aan ontkomen om, ook al is er een zorgvuldige afweging gemaakt, te beoordelen of deze afweging in de specifieke situatie niet leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. De hardheidsclausule functioneert in dat geval als vangnet.

Wanneer de hardheidsclausule vaker gebruikt wordt in vergelijkbare gevallen is dit een aanwijzing voor de noodzaak van de aanpassing van het beleid.

Artikel 31 Intrekking oude verordening en overgangsrecht

De Jeugdwet en de Wmo bevatten overgangsrecht voor cliënten die vanuit bijvoorbeeld de AWBZ overgaan naar de Wmo of de Jeugdwet.

In dit artikel is het overgangsrecht op gemeentelijk niveau geregeld. In het tweede lid is duidelijk gemaakt dat bestaande rechten doorlopen, totdat een nieuwe beoordeling heeft plaatsgevonden. In het derde lid is als hoofdregel neergelegd dat aanvragen die nog bij het college in behandeling zijn, op grond van deze verordening beoordeeld zullen worden. Omdat dit voor de cliënt nadelige gevolgen kan hebben, is in het vierde lid bepaald dat de vorige verordening gebruikt mag worden, als dit evident voordeliger is voor de cliënt. Dit moet voorkomen dat de cliënt gedupeerd is als zijn aanvraag enige tijd bij het college in behandeling is geweest en zijn rechtspositie door het tijdverloop wordt aangetast. De zelfde regeling is voor de bezwaarfase opgenomen in het zesde lid.

Artikel 32 Evaluatie

Deze verplichting vloeit voort uit de volgende artikelen: art. 2.5.1 en 2.5.3 Wmo en art. 2.10 Jeugdwet.

Artikel 32 Inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van deze verordening en legt vast hoe deze verordening dient te worden aangehaald.

[Zoek regelingen op overheid.nl](#)

Assen

Ziet u een fout in deze regeling? [Meld het ons op regelgeving@overheid.nl!](#)

Nadere regels maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Organisatie	Assen
Organisatietype	Gemeente
Officiële naam regeling	Nadere regels maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen
Citeertitel	Nadere regels maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen
Vastgesteld door	college van burgemeester en wethouders
Onderwerp	algemeen
Eigen onderwerp	Nadere regels maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp

Opmerkingen met betrekking tot de regeling

Geen

Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd

http://decentrale.regelgeving.overheid.nl/cvdr/xhtmloutput/Historie/Assen/CVDR438812/CVDR438812_1.html

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerkingtreding	Terugwerkende kracht tot en met	Datum uitwerkingtreding	Betreft	Datum ondertekening Bron bekendmaking	Kenmerk voorstel
03-07-2018			wijziging van de Nadere regels maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp	15-05-2018 gmb-2018-139378	00412
04-08-2017	01-01-2017	03-07-2018	Nadere regels maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp	18-07-2017 gmb-2017-136067	00412

Tekst van de regeling

Intitulé

Nadere regels maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen

HOOFDSTUK 1. BEGRIPPEN**Artikel 1.1 Begripsbepalingen**

- a. adviesinstantie: door het college gecontracteerde adviesinstantie;
- b. besluit : Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 zoals laatstelijk gepubliceerd in het Staatsblad;
- c. begeleiding: hiermee wordt bedoeld op activiteiten die de zelfredzaamheid van cliënt of jeugdige bevorderen, behouden of compenseren;
- d. begeleiding maatschappelijke opvang: begeleiding van jongeren en volwassenen met ernstige problemen op meerdere terreinen van wonen en leven, waarbij de factoren dakloosheid, geweld en/of maatschappelijke uitval feitelijk zijn of een dreigend, daadwerkelijk perspectief vormen. De begeleiding aan deze doelgroep voorkomt dakloosheid en bevordert de doorstroom uit de maatschappelijke opvang;
- e. behandeling: het gericht werken aan herstel of het voorkomen van verergering van een aandoening, of het aanleren van vaardigheden of gedrag;
- f. bemoeizorg: wanneer begeleiding niet of niet volledig geaccepteerd wordt door de inwoner en deze noodzakelijk is om verder afglijden te voorkomen en waar mogelijk de kwaliteit van leven te verbeteren. Een traject bemoeizorg is erop gericht om zorgmijders naar passende ondersteuning toe te leiden;
- g. centrumgemeente: de gemeente Assen die als centrumgemeente de regierol heeft voor Beschermd wonen en maatschappelijke opvang en namens de gemeenten Aa en Hunze, Tynaarlo, Noordenveld, Midden-Drenthe, Meppel, Hoogeveen, De Wolden, Westerveld het mandaat heeft op grond hiervan besluiten te nemen;
- h. deskundige(n) / deskundigheid: (externe) deskundigen die beschikken over deskundigheid zoals bedoeld in art. 2.1 besluit Jeugdwet;
- i. familiegroepsplan: zoals bedoeld in art. 1.1 van de wet;
- j. formele hulp: hulp die geboden wordt door een professional die voor deze hulp wordt betaald en een erkende kwalificatie heeft;
- k. hulpvraag: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid van de Wmo of aan jeugdhulp als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid van de Jeugdwet;
- l. hulpvrager: cliënt als bedoeld in de Wmo en jeugdige of zijn ouders als bedoeld in de Jeugdwet;
- m. informele hulp: hulp op vrijwillige basis verleend door personen uit het sociale netwerk van de hulpvrager, die niet verleend wordt in het kader van een hulpverlenend beroep;
- n. mantelzorger: persoon die mantelzorg verleent als bedoeld in de artikel 1.1.1, onder van de Wmo;
- o. melding: melding van een hulpvraag als bedoeld in dit artikel onder i aan het college;
- p. MDO: multi disciplinair overleg;
- q. onderzoek: onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 van de Wmo;
- r. persoonlijk plan: persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2. van de Wmo;
- s. professional: een SKJ geregistreerde die voor of namens het college handelt;
- t. sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de hulpvrager een sociale relatie onderhoudt;

u. verordening: Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp van de gemeente Assen als laatstelijk vastgesteld door de gemeenteraad;

v. ZRM: de zelfredzaamheidsmatrix is het instrument waarmee behandelaars, beleidsmakers en onderzoekers in de (openbare) gezondheidszorg, maatschappelijke dienstverlening en gerelateerde werkvelden, de mate van zelfredzaamheid en participatie van hun cliënten eenvoudig en volledig kunnen beoordelen.

Artikel 1.2 Overige begrippen

Voor zover in dit besluit begrippen voorkomen die niet in het vorige artikel zijn omschreven gelden de begripsbepalingen uit de wet en de verordening.

HOOFDSTUK 2. TOEGANG

PARAGRAAF 2.1 Maatschappelijke ondersteuning

Artikel 2.1.1 Melding hulpvraag

1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt vormvrij bij het college worden gemeld.
2. Het college bevestigt de ontvangst van een melding schriftelijk en maakt een afspraak voor een gesprek.
3. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voor het in lid 2 genoemde gesprek, op de mogelijkheid gebruik te maken van onafhankelijke, kosteloze cliëntondersteuning.
4. In vervolg op de melding stelt het college in samenspraak met cliënt een onderzoek in.

Artikel 2.1.2 Toegang beschermd wonen

1. Het college van de centrumgemeente Assen is door regiogemeenten gemandateerd om ondersteuning op het gebied van veilig wonen (en de bijbehorende begeleiding en eventueel dagbesteding) toe te kennen en draagt zorg voor financiering vanuit de Wmo.
2. De cliënt met een ondersteuningsvraag op resultaatgebied 'V2 Veilig Wonen' c.q. beschermd wonen woonachtig binnen de regio van de centrumgemeente meldt zich bij de gemeente waar hij ingeschreven staat. Deze gemeente onderzoekt of voorliggende oplossingen mogelijk zijn (zelfstandig wonen met ambulante begeleiding). Is dit niet het geval en wordt Veilig Wonen nodig geacht dan draagt de regiogemeente de cliënt met een onderbouwd advies over aan de centrumgemeente. De centrumgemeente doet indien nodig aanvullend onderzoek en neemt namens de regiogemeente het besluit Veilig Wonen al dan niet toe te kennen. Het onderzoek en advies van de regiogemeente wordt bij dit besluit betrokken.
3. Bij een melding van een ondersteuningsvraag op resultaatgebied 'V2 Veilig Wonen' c.q. beschermd wonen van een persoon woonachtig buiten de regio van de centrumgemeente, stelt het college vast waar deze persoon het beste beschermd wonen kan krijgen. Hierbij handelt het college in de geest van de uitgangspunten en model-regels in het Convenant Landelijke Toegang Beschermd Wonen en de bijbehorende handreiking.
4. Het beleid van de centrumgemeente op het gebied van Beschermd Wonen en Maatschappelijke Opvang geldt als uitgangspunt voor de toekenning van een maatwerkvoorziening.

Artikel 2.1.3 Vooronderzoek; indienen persoonlijk plan

1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk met hem een afspraak voor een gesprek.

2. Een aanvraag moet worden gedaan binnen 6 maanden na afsluiten van het onderzoek. Na verloop van 6 maanden doet cliënt een nieuwe melding.
3. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan door of namens een cliënt schriftelijk bij het college worden ingediend.
4. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het college vastgesteld aanvraagformulier.
5. De datum waarop de aanvraag juist en volledig is, geldt als aanvraagdatum.

Artikel 2.1.7 Beslistermijn

1. Cliënt ontvangt de beslissing op zijn aanvraag op grond van artikel 2.3.5. van de Wmo binnen 2 weken na de aanvraag, schriftelijk in een beschikking.
2. Het college kan deze beslissing voor ten hoogste 8 weken verdagen.

Artikel 2.1.8 Spoedprocedure

1. Als sprake is van een spoedeisend geval, als bedoeld in artikel 2.3.3. van de Wmo, wordt als volgt afgeweken van de aanvraagprocedure als bedoeld in dit hoofdstuk:
 - a. als sprake is van spoedeisendheid levert de zorgaanbieder zorg zonder beschikking en
 - b. meldt de zorgaanbieder cliënt op de eerstvolgende werkdag bij het college;
 - c. het college treft vervolgens onverwijld een tijdelijke maatwerkvoorziening voor in beginsel 8 weken in afwachting van de uitkomst van het onderzoek bedoeld in artikel 2.3.2 van de Wmo en de aanvraag van de cliënt.
2. Er is in ieder geval sprake van spoedeisendheid als de aanvraag voor ondersteuning bij het huishouden is ingediend via de transferverpleegkundige van het Wilhelmina ziekenhuis Assen.

Artikel 2.1.9 Voortgang en evaluatie na toekenning

1. Als sprake is van omstandigheden als bedoeld in artikel 2.3.8. (omstandigheden die cliënt verplicht is te melden) en 2.3.9 (omstandigheden op grond van onderzoek van het college) van de Wmo, wijzigt het college de beschikking (ambtshalve) na onderzoek als bedoeld in artikel 2.1.4 van dit besluit.
2. Cliënt of diens vertegenwoordiger maakt in ieder geval melding van wijziging van de omstandigheden zoals beschreven in de beschikking en het resultatenplan. Afhankelijk van de aard van de wijziging draagt het college zorg voor een gesprek.
3. De termijnen waarbinnen de gesprekken over de voortgang van de te bereiken hoofd- en subresultaten plaatsvinden, worden vooraf en in overleg met cliënt bepaald en vastgelegd in het resultatenplan.
4. Voor afloop van de voorziening vindt een gesprek plaats om de ondersteuning te evalueren. Dit gesprek dient, na een melding voor verlenging van de indicatie door de cliënt, ook als onderzoek voor een eventuele nieuwe aanvraag.

Artikel 2.1.10 Beëindiging

Onverminderd het bepaalde in de Wmo en in de verordening beëindigt het college het recht op een maatwerkvoorziening als:

- a. cliënt verhuist naar een andere gemeente;
- b. cliënt beschermd wonen verhuist naar een gemeente buiten de regio;
- c. cliënt overlijdt;
- d. er sprake is van fraude;
- e. er naar oordeel van het college sprake is van onvoldoende doelmatigheid;
- f. cliënt aangeeft dat zijn situatie is veranderd en het college vaststelt dat de voorziening niet meer voldoet;
- g. cliënt een indicatie heeft in het kader van de Wet langdurige zorg of een 24-uursindicatie vanuit de Zorgverzekeringswet én de verstrekking van de maatwerkvoorziening hieronder valt;
- h. cliënt langer dan 2 maanden aaneengesloten is opgenomen in een instelling op basis van andere wettelijke kaders dan de Wmo;
- i. cliënt de hulp binnen drie maanden na toekenning niet heeft aangewend ten behoeve van het resultaat waarvoor het is verstrekt.
- j. in geval van onterecht gebruik van ondersteuning na beëindiging van ondersteuning, kunnen eventuele kosten die hieruit voortvloeien op cliënt worden verhaald.

PARAGRAAF 2.2 Jeugdhulp**Artikel 2.2.1 Toegang jeugdhulp via de gemeente, melding hulpvraag**

1. Een jeugdige of zijn ouders kunnen een aanvraag doen voor jeugdhulp met behulp van een hiervoor door het college vastgesteld aanvraagformulier.

2. Het college bevestigt de ontvangst van de aanvraag schriftelijk en maakt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek. Bij het maken van een afspraak informeert het college de jeugdige of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolprocedure, waaronder de mogelijkheid om een familiegroepsplan op te stellen. Als de jeugdige en zijn ouders daarom verzoeken draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van een familiegroepsplan.

3. In spoedeisende gevallen zet het college zo spoedig mogelijk passende spoedhulp in, waar nodig in combinatie met een passende tijdelijke maatregel en/of een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Jeugdwet.

Artikel 2.2.2 Vooronderzoek

1. Het college bepaalt de te hanteren woonplaats, met dien verstande dat

- a. bij de start van jeugdhulp of een maatregel altijd een bepaling wordt gedaan van het woonplaatsbeginsel volgens de landelijke richtlijnen;
- b. in afwijking van de landelijke richtlijnen, bij een verhuizing binnen de jeugdregio Drenthe tijdens de al gestarte jeugdhulp of maatregel de woonplaats niet opnieuw wordt bepaald.

2. Het college verzamelt alle voor het gesprek van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie.

3. Voor het gesprek verschaffen de jeugdige of zijn ouders aan het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover zij redelijkerwijs de beschikking kunnen krijgen.

4. De jeugdige of zijn ouders verstrekken in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.

5. Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het tweede en derde lid.

Artikel 2.2.3 Gesprek

1. Het college informeert de jeugdige en/of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolgpcedure en vraagt hen toestemming om hun persoonsgegevens te verwerken dan wel aanvullende gegevens op te vragen bij derden, voor zover het college hier niet al bij wet toe bevoegd is en voor zover noodzakelijk is in verband met de hulpvraag.

2. Het college onderzoekt in een gesprek met de jeugdige of zijn ouders en zo nodig met één of meer deskundigen, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig:

- a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
- b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
- c. het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden;
- d. de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening;
- e. de mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een overige voorziening;
- f. de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken;
- g. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen;
- h. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders.

3. In de gevallen bedoeld in artikel 8.2.1 van de Jeugdwet informeert het college de ouders dat een ouderbijdrage is verschuldigd en hoe deze bijdrage wordt geïnd.

4. Als de jeugdige en zijn ouders een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet hebben opgesteld, betreft het college dat als eerste bij het onderzoek, bedoeld in het tweede lid.
5. Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een gesprek.

Artikel 2.2.4 Verslag

1. Een weergave van de uitkomsten van het gesprek wordt opgenomen in het resultatenplan.
2. Het college verstrekt het resultatenplan aan de jeugdige of zijn ouders.
3. Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige of zijn ouders worden aan het resultatenplan toegevoegd.

Artikel 2.2.5 Veiligheid

1. Bij besluiten die betrekking hebben op de veiligheid van een jeugdige betreft het college een gekwalificeerde gedragswetenschapper en legt dit vast. Het betreft in ieder geval besluiten om:

- a. wel of niet actie te ondernemen naar aanleiding van een signaal over een bedreiging van de veiligheid van een derde over een jeugdige of van een signaal van de jeugdige zelf;
- b. wel of niet professionele interventie(s) in te zetten om de bedreiging van de veiligheid van de jeugdige op te heffen;

wel of niet een maatregel van kindbescherming te verzoeken om de bedreiging af te wenden c.q. de noodzakelijke hulp te kunnen bieden;

- c. wel of niet een (machtiging) uithuisplaatsing aan te vragen;
- d. wel of niet een uithuisgeplaatste jeugdige terug naar huis te laten gaan; en
- e. wel of niet de bemoeienis met een jeugdige en gezin te beëindigen.

2. De overwegingen die tot een besluit zoals genoemd onder lid 1 hebben geleid worden vastgelegd, evenals de namen van de bij het besluit betrokken deskundigen en de datum waarop dit besluit is genomen.

HOOFDSTUK 3 RESULTAATGEBIEDEN EN INTERVENTIENIVEAU'S

PARAGRAAF 3.1 Algemene bepalingen

Artikel 3.1.1 Resultaat als uitgangspunt

1. Bij de toekenning van een maatwerk- of individuele voorziening voor ondersteuning of jeugdhulp is het te bereiken resultaat het uitgangspunt.
2. Het college maakt bij de toekenning van een maatwerk- of individuele voorziening gebruik van het afwegingskader ZRM (Zelfredzaamheidsmatrix), zoals opgenomen in bijlage A bij deze nadere regels, om de zelfredzaamheid en participatie te bepalen en zo tot een passende bijdrage te komen als bedoeld in de verordening.

Artikel 3.1.2 Interventieniveau 's

Het college gebruikt acht interventieniveaus naast de hoofd- en subresultaten om de intensiteit van de ondersteuning aan te duiden.

Niveau	Omschrijving
1. Algemene voorlichting	Algemene voorlichting op bepaalde thema's binnen verschillende leefgebieden.
2. Gerichte voorlichting	Gerichte voorlichting op thema's aan bepaalde groepen.
3. Individuele ondersteuning	Betreft interventies gericht op kortdurende ondersteuning, gericht op een specifiek probleem. De ondersteuning is vrij toegankelijk, hiervoor hoeft geen beschikking afgegeven te worden.
4. Ambulant, generalistisch	<p>Jeugd: Ondersteuningsvraag gericht op een mild enkelvoudig probleem/ondersteuning op het gebied van de ontwikkeling of opvoeding van jeugdige.</p> <p>Wmo: Ondersteuningsvraag van een (jong) volwassen cliënt gericht op een mild enkelvoudig probleem in één leefgebied.</p> <p>Het betreft enkelvoudige problematiek of laagfrequente ondersteuning.</p>
5. Ambulant, specialistisch	<p>Jeugd: Ondersteuningsvraag gericht op een ernstig enkelvoudig probleem of meervoudige problematiek op het gebied van de ontwikkeling of opvoeding van jeugdige.</p> <p>Wmo: Ondersteuningsvraag van een (jong) volwassen cliënt gericht op een ernstig enkelvoudig probleem in een leefgebied of gericht op meerdere leefgebieden of meervoudige problematiek.</p>
6. Ambulant, intensief specialistisch	<p>Jeugd: Ondersteuningsvraag gericht op complexe meervoudige problematiek op het gebied van de ontwikkeling of opvoeding van een jeugdige, waarbij de verschillende probleemgebieden door elkaar heen lopen en elkaar beïnvloeden (diffuus beeld).</p> <p>Wmo: Ondersteuningsvraag van een (jong) volwassen cliënt gericht op complexe meervoudige problematiek, waarbij de problematiek op de verschillende leefgebieden door elkaar heen loopt en elkaar beïnvloedt (diffuus beeld).</p>
7. Daghulp	<p>Jeugd: Ondersteuningsvraag van een jeugdige gericht op dagbehandeling, dagdeelbehandeling, dagbegeleiding of dagbesteding.</p> <p>Wmo: Ondersteuningsvraag van een (jong) volwassen cliënt gericht op dagbesteding.</p>

8. Verblijf met bed

Jeugd: Ondersteuningsvraag van een jeugdige gericht op (deeltijd) verblijf met bed in een residentiële voorziening, met of zonder behandeling of ondersteuningsvraag van een jeugdige gericht op pleegzorg.

Wmo: Ondersteuningsvraag van een (jong) volwassen cliënt gericht op (deeltijd) verblijf met bed binnen een 24-uurssetting met begeleiding en/of toezicht.

Artikel 3.1.3 Gebruikelijke hulp

1. Zoals bepaald in de verordening verstrekt het college geen maatwerk- of individuele voorziening voor zover de beperkingen kunnen worden weggenomen met gebruikelijke hulp.
2. Het college beoordeelt in hoeverre de persoon met wie de hulpvrager samenleeft, daadwerkelijk in staat is tot het verlenen van gebruikelijke hulp.
3. Onder gebruikelijke hulp wordt verstaan hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten. Voor gebruikelijke hulp wordt geen maatschappelijke ondersteuning of jeugdhulp verleend.
4. Alle ondersteuning of hulp die door de partner, ouder, volwassen kind en/of elke andere volwassen huisgenoot geboden wordt, is gebruikelijke hulp als er sprake is van een kortdurende zorgsituatie, met uitzicht op een dusdanig herstel van het gezondheidsprobleem en de daarmee samenhangende zelfredzaamheid van de cliënt, dat een maatwerkvoorziening of individuele voorziening daarna niet meer noodzakelijk is. Daarbij gaat het over het algemeen over een periode van drie maanden.
5. In langdurige of chronische situaties zijn algemeen aanvaarde maatstaven bepalend voor de vraag of sprake is van gebruikelijke hulp.
6. Het hangt af van de sociale relatie welke hulp huisgenoten elkaar moeten bieden. Hoe intiemer de relatie, des te meer hulp zij elkaar horen te geven.
7. Het bieden van een beschermende woonomgeving van ouders aan kinderen is tot een leeftijd van 18 jaar gebruikelijke hulp, zowel in kortdurende als langdurige situaties.
8. Voor zover de cliënt zich in de terminale levensfase bevindt, wordt geen gebruikelijke hulp verwacht van een partner of ouder.

Artikel 3.1.4 Gebruikelijke hulp bij het huishouden

1. Partners, ouders en volwassen kinderen / huisgenoten, worden geacht naast bezigheden zoals een (fulltime) baan of studie gebruikelijke hulp te verlenen.
2. In geval van fysieke afwezigheid van de huisgenoot van wie gebruikelijke hulp verwacht mag worden, kan het college een voorziening toekennen voor niet uitstelbare taken indien de betreffende huisgenoot gedurende enkele dagen of nachten per week afwezig is en daardoor niet in staat is gebruikelijke hulp te verlenen.
3. Bij hulp door inwonende kinderen wordt acht geslagen op het vermogen van het desbetreffende kind om huishoudelijk werk te verrichten. Meegenomen wordt leeftijd, ontwikkelingsfase en feitelijk vermogen van de jeugdige.
4. Onder gebruikelijke hulp bij het huishouden verstaat het college in ieder geval regie voeren over het huishouden en/of het uitvoeren van huishoudelijke (schoonmaak)taken.

Artikel 3.1.5 Gebruikelijke hulp ouders voor kinderen

1. Ouders hebben een zorgplicht voor hun kinderen. Zij dienen te zorgen voor de opvoeding van hun kinderen en hun geestelijke en lichamelijke welzijn, de ontwikkeling van hun persoonlijkheid te bevorderen als ook voor hen te zorgen bij kortdurende ziekte. De zorgplicht vervalt niet bij echtscheiding of beëindigen van de relatie. Het college houdt in dat geval wel rekening met de eventueel door de rechtbank vastgelegde afspraken.

2. Het college beoordeelt in hoeverre de hulp van de ouder(s) voor de jeugdige in vergelijking tot gezonde kinderen van dezelfde leeftijdscategorie substantieel wordt overschreden. Hierbij houdt het college rekening met de volgende factoren:

- a. leeftijd van de jeugdige
- b. aard en ernst van de problematiek
- c. verhouding tussen draagkracht en draaglast van ouders

3. Er is sprake van gebruikelijke hulp zolang de omvang van de benodigde hulp de bovengrens van de hulp aan kinderen met een normaal ontwikkelingsprofiel niet overschrijdt. Deze bovengrens ligt op maximaal één uur per etmaal.

4. Bij de beoordeling wordt de in dit artikel opgenomen richtlijn 'gebruikelijke zorg van ouders voor kinderen met een normaal ontwikkelingsprofiel per leeftijd' als uitgangspunt gehanteerd.

Kinderen van 0 tot 3 jaar

- hebben 24 uur per dag zorg in de nabijheid nodig omdat zij niet in staat zijn om op relevante momenten hulp in te roepen om ernstig nadeel voor henzelf te voorkomen;
- hebben voortdurend, dat wil zeggen op geplande en ongeplande momenten, overname van zelfzorg nodig;
- hebben een woonomgeving nodig waarin hun fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd, een passend pedagogisch klimaat wordt geboden en hen zorg in de zin van verzorging, begeleiding en stimulans wordt geboden bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid.

Kinderen van 3 tot 5 jaar

- hebben overdag zorg in de nabijheid nodig omdat zij niet in staat zijn om op relevante momenten
- hulp in te roepen om ernstig nadeel voor henzelf te voorkomen;
- hebben overdag voortdurend begeleiding en overname van zelfzorg nodig;
 - hebben 's nachts soms nog begeleiding en overname van zelfzorg nodig;
 - hebben een woonomgeving nodig waarin hun fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd, een

passend pedagogisch klimaat wordt geboden en hen zorg in de zin van verzorging, begeleiding en

stimulans wordt geboden bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid.

NB: deze zorg voor kinderen van 3 tot 5 jaar is geen gebruikelijke zorg als is vastgesteld dat het gaat om een kind met ernstige meervoudig complexe handicaps waaronder een verstandelijke handicap en een blijvend zeer laag ontwikkelingsperspectief.

Kinderen van 5 tot 8 jaar

- hebben overdag zorg in de nabijheid nodig omdat zij niet in staat zijn om op relevante momenten hulp in te roepen om ernstig nadeel voor henzelf te voorkomen;
- hebben overdag nog voortdurend begeleiding nodig;
- hebben overdag op geplande en soms op ongeplande momenten hulp bij of overname van zelfzorg nodig;
- hebben een woonomgeving nodig waarin hun fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd, een passend pedagogisch klimaat wordt geboden en hen zorg in de zin van verzorging, begeleiding en stimulans wordt geboden nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid.

Kinderen van 8 tot 18 jaar

- hebben geen zorg in de nabijheid nodig omdat zij in staat zijn om op relevante momenten hulp in te roepen om ernstig nadeel voor henzelf te voorkomen;
- hebben een woonomgeving nodig waarin hun fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd, een passend pedagogisch klimaat wordt geboden en hen zorg in de zin van verzorging, begeleiding en stimulans wordt geboden nodig en passend bij hun ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid.

Artikel 3.1.6 Ouderlijk toezicht

1. Ouderlijk toezicht ten aanzien van kinderen is gebruikelijke hulp.
2. Bovengebruikelijk toezicht is toezicht dat nodig is wegens aandoeningen, stoornissen of beperkingen van de jeugdige en is aanvullend op gebruikelijk ouderlijk toezicht.

Artikel 3.1.7 Gebruikelijke hulp bij begeleiding

Onder gebruikelijke hulp bij begeleiding verstaat het college in ieder geval:

- a. het bieden van begeleiding op het gebied van maatschappelijke participatie;
- b. het begeleiden van de hulpvrager bij het normaal maatschappelijk verkeer binnen de persoonlijke levenssfeer zoals het bezoeken van familie en vrienden, de huisarts enzovoort;
- c. het bieden van hulp bij of het overnemen van taken die bij een gezamenlijk huishouden horen, zoals het doen van de administratie;
- d. het leren omgaan door derden, zoals familie en vrienden, met de persoon met beperkingen, waaronder de jeugdige met een beperking.

Paragraaf 3.2 V1 Veilige huiselijke relatie

Artikel 3.2.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat Veilige huiselijke relatie wordt geboden aan volwassenen indien sprake is van huiselijk geweld in welke vorm dan ook of verwaarlozing, dan wel een dreiging daartoe.
2. Het resultaat is een veilige huiselijke relatie(s) waarbij huisgenoten open met elkaar communiceren en elkaar ondersteunen.

3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:

- a. Cliënt is in staat om zelfstandig de huiselijke relatie samen met de huisgenoten op orde te houden via een open communicatie, waarbij relationele problemen niet meer aanwezig zijn.
- b. Cliënt kan met ondersteuning de huiselijke relatie samen met de huisgenoten op orde houden. De ondersteuning is gericht op het erkennen van problemen, erkennen en proberen negatief gedrag te veranderen.
- c. Voorkomen dat de huiselijke relatie een gevaar voor cliënt of huisgenoot/-noten wordt.

Artikel 3.2.2 Activiteiten

De ondersteuning bestaat uit (ambulante) begeleiding gericht op het bereiken van het resultaat.

Artikel 3.2.3 Afwegingskader

Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo, en de verordening is van toepassing. Daarnaast hanteert het college het uitgangspunt dat dit hoofdresultaat geldt voor volwassen echtparen en samenwonenden zonder kinderen, maar ook voor echtparen en samenwonenden met volwassen kinderen (18+). Dit resultaat is niet van toepassing als er kinderen betrokken zijn.

Paragraaf 3.3 V2 Veilig wonen

Artikel 3.3.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat Veilig wonen wordt geboden aan cliënten die in verband met psychische of psychosociale problemen niet in staat zijn zich op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit het sociale netwerk te handhaven in de samenleving. Het betreft een voorziening die wordt geboden in het kader van beschermd wonen zoals bedoeld in art 1.1.1. lid 1 en art. 1.2.1 onder b van de Wmo.

2. Het resultaat is (tijdelijke) veilige en toereikende huisvesting in een beschermde omgeving.

3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:

- a. Cliënt woont semi-zelfstandig onder financiële verantwoordelijkheid van de instelling en is – met hulp – in staat zelf zijn ondersteuningsvraag te formuleren en urgentie aan te geven.
- b. Cliënt woont semi-zelfstandig met eigen voorkeur in een stabiele, beschermde omgeving en is – met hulp – in staat zelf zijn ondersteuningsvraag te formuleren en de urgentie aan te geven.
- c. Cliënt woont in een stabiele, beschermde omgeving en is – met hulp – in staat zelf zijn ondersteuningsvraag te formuleren en urgentie aan te geven.
- d. Cliënt woont in een stabiele, beschermde omgeving met continu beschikbare, directe ondersteuning.

Artikel 3.3.2 Activiteiten

1. De ondersteuning bestaat uit het wonen in een accommodatie van een instelling of onder eindverantwoordelijkheid van een instelling met bijbehorend toezicht en/of achterwacht.

2. Als veilig wonen noodzakelijk is, wordt geïndiceerd:

- a. verblijf inclusief een vorm van toezicht en/of achterwacht met passende begeleiding in vier vaste arrangementen die verschillen in zwaarte (a, b, c, d) afhankelijk van het haalbare subresultaat c.q. ontwikkelniveau;
- b. eventueel dagbesteding (zie resultaat M1, M2 of M3)

Artikel 3.3.3 Beschermd wonen

1. Van het resultaatgebied veilig wonen is alleen sprake als cliënt door een psychiatrische aandoening/ beperking is aangewezen op:

- a. een combinatie van 24 uur verblijf in een accommodatie van een instelling of onder eindverantwoordelijkheid van een instelling met een vorm van toezicht en/of achterwacht én begeleiding geboden door één zorgaanbieder én
- b. overname op de eindverantwoordelijkheid voor het wonen. Cliënt is (nog) niet in staat zelf, zonder tussenkomst van de zorgaanbieder, volledige verantwoordelijkheid als huurder te nemen.

2. Onder toezicht wordt verstaan dat een hulpverlener 24 uur per dag aanwezig is in het gebouw. De hulpverlener kan ongevroegde hulp bieden aan de cliënt indien hij dit nodig acht.

3. Onder achterwacht wordt de door cliënt gevraagde ondersteuning van de hulpverlener bedoeld.

4. Het college kent 4 arrangementen van toezicht / achterwacht:

- a. 24 uur achterwacht op afstand: cliënt heeft 24 uur de mogelijkheid om te bellen, de hulpverlener is direct oproepbaar en kan op dezelfde dag aanwezig zijn;
- b. 24 uur achterwacht in de buurt: hulpverlener is altijd in de buurt en kan binnen een half uur ter plaatse zijn;
- c. 24 uur dekkende combinatie van achterwacht, waarbij hulpverlener binnen een half uur ter plaatse kan zijn, en toezicht;
- d. 24 uur toezicht: 24 uur aanwezigheid.

5. De beschermde woonomgeving is een veilige en afgeschermd woon- en leefomgeving waar samenhangende ondersteuning wordt geboden aan cliënten die door hun beperkingen niet in staat zijn zelfstandig te leven en een mogelijk gevaar voor zichzelf of anderen vormen. De bescherming richt zich primair op de cliënt zelf, niet op zijn omgeving of de maatschappij. Dit mogelijke gevaar ontstaat omdat:

- a. cliënt niet in staat is een adequaat oordeel te vormen in het dagelijkse bestaan. Cliënt heeft vaak regieproblemen; en/of
- b. cliënt vaardigheden of remmingen mist om zich staande te houden in een zelfstandige woonomgeving; en/of
- c. cliënt op relevante momenten niet in staat is om tijdig hulp in te roepen. Het betreft het niet adequaat kunnen alarmeren, vanwege zijn beperkingen. Het gaat dan om inzicht in risico's en het duidelijk kunnen maken van de eigen wensen.

Artikel 3.3.4 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo, en de verordening is van toepassing.
2. De noodzaak voor het bieden van ondersteuning om het resultaat Veilig wonen te bereiken bepaalt het college op basis van de ZRM en de wegwijzer GGZ-Wmo van Phrenos/Andersson, Eiffers en Felix.
3. Het college hanteert daarnaast de volgende uitgangspunten bij het toekennen van het hoofresultaat:
 - a. Cliënt is geen slachtoffer van mensenhandel. De opvang van slachtoffers van mensenhandel is landelijk geregeld. In deze gevallen wordt een warme overdracht gedaan naar meldpunt/politie/ vrouwenopvang.
 - b. Er is geen sprake van mishandeling. Slachtoffers van huiselijk geweld kunnen terecht bij Veilig Thuis Drenthe (centrumgemeente Emmen). In deze gevallen wordt een warme overdracht gedaan naar meldpunt/politie/ vrouwenopvang.
 - c. Cliënt is geen gevaar voor zichzelf of omgeving en bevindt zich niet in een acute psychische crisis. In dat geval geldt een warme overdracht naar de GGZ- crisisdienst
 - d. Cliënt komt niet in aanmerking voor behandeling met wooncomponent. Behandeling met wooncomponent is voorliggend op basis van de ZVW.
 - e. Cliënt voldoet in geval van dakloosheid tevens aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een maatwerkvoorziening beschermd wonen (anders doorverwijzing naar maatschappelijke opvang).
 - f. Cliënt is niet op justitiële titel in behandeling en/of er is niet vanuit een justitiële titel begeleiding opgelegd. In dat geval valt cliënt onder financiële verantwoordelijkheid van Justitie.
 - g. Als de cliënt in staat wordt geacht om zelfstandig te wonen, dan is ambulante begeleiding aan de orde. Als de cliënt niet in staat wordt geacht om zelfstandig te wonen met eventueel 24 uren achterwacht, dan is beschermd wonen (pas) aan de orde.
4. Het college hanteert de volgende uitgangspunten bij het toekennen van de subresultaten en bijbehorende arrangementen:
 - a. subresultaat a is altijd bedoeld als voorbereiding op zelfstandig wonen om de overgang van een beschermde naar een zelfstandige woonomgeving te

versoepelen en te stimuleren en wordt in beginsel toegekend voor maximaal 6 maanden.

- b. subresultaat b wordt ingezet ingeval iemand niet langer in staat wordt geacht zelfstandig te kunnen wonen maar nu wel zelfstandig woont. Arrangement b is het arrangement waarin cliënt in beginsel start. Vanuit dit arrangement wordt bekeken of iemand doorgeleid moet worden naar een ander arrangement of dat arrangement b passend is.

Artikel 3.3.5 PGB

Het college verstrekt geen PGB voor verblijf (huisvestingskosten excl. toezicht/achterwacht).

Artikel 3.3.6 Vergoeding wooninitiatieven beschermd wonen

1. Het college kan een vergoeding verstrekken voor kleinschalige wooninitiatieven beschermd wonen. Het college verstaat onder kleinschalig wooninitiatief een woonsituatie waarbij:

- a. minimaal 3 en maximaal 26 bewoners een PGB ontvangen voor ten minste de functies persoonlijke verzorging en begeleiding individueel en hiervoor door bundeling van PGB's gezamenlijk de zorg inkopen, en
- b. de bewoners verblijven op één woonadres als bedoeld in artikel 1 van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, of op meerdere woonadressen binnen een straal van 100 meter, waarin ten minste één gemeenschappelijke verblijfsruimte aanwezig is die geschikt is voor het ontplooiën van gezamenlijke activiteiten.

2. Het college kent een voorziening toe onder de voorwaarde dat cliënt tevens een voorziening voor begeleiding is toegekend.

3. De omvang van het recht wordt bepaald door de totale kosten van de gemeenschappelijke verblijfsruimte te delen door het aantal cliënten van het initiatief.

Paragraaf 3.4 Z1 Zelfstandig wonen

Artikel 3.4.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat zelfstandig wonen is gericht op het groeien naar zelfstandige huisvesting of behouden van deze huisvesting.

2. Het resultaat is dat de cliënt een veilige en toereikende huisvesting heeft. Dat wil zeggen een regulier (huur)contract en autonome huisvesting.

3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:

- a. Cliënt of jeugdige woont volledig zelfstandig.
- b. Cliënt of jeugdige kan met ondersteuning zelfstandig wonen.
- c. Jeugdige is voorbereid om vanuit een intramurale setting zelfstandig te wonen met ondersteuning.
- d.

Voorkomen dat cliënt of jeugdige naar een beschermde woonomgeving moet of niet meer zelfstandig kan wonen of dakloos wordt.

Artikel 3.4.2 Activiteiten

De ondersteuning bestaat uit (ambulante) begeleiding. De begeleiding kan zich richten op het voeren van regie op de dagelijkse activiteiten, het oefenen van vaardigheden, ondersteuning bij dagelijkse levensverrichtingen, leren omgaan met een beperking, leren structuur aan te brengen in de dag. Het oplossend vermogen van de cliënt, jeugdige en/of het gezin wordt versterkt.

Artikel 3.4.3 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo en de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo resp. artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.

2. Het college hanteert daarnaast de volgende uitgangspunten:

- a. Ambulante begeleiding gericht op subresultaten a, b en d vindt plaats vanuit een zelfstandige woonsituatie van cliënt. Mogelijke interventieniveaus zijn 4, 5 en 6.
- b. Voor subresultaat d kan het nodig zijn om cliënt naast begeleiding een tijdelijk vangnet intramuraal veilig wonen te bieden (zie Veilig wonen), het uitgangspunt in een situatie als deze is dat dit maximaal 6 weken duurt.
- c. Voor subresultaat c is een zelfstandigheidstraining voor de jeugdige. Het betreft zorg op maat bij het leren een zelfstandig leven op te bouwen. Zelfstandigheidstraining of begeleid kamerwonen kan op de locatie van aanbieder, dan wel een door de aanbieder te organiseren locatie dichterbij de eigen context.

Paragraaf 3.5 Z2 Financiën op orde

Artikel 3.5.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat Financiën op orde wordt geboden ingeval de financiële situatie van de cliënt niet op orde is.

2. Het resultaat is een cliënt die in staat is zijn financiën te beheren.

3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:

- a. Cliënt of jeugdige kan zelf de administratie en het beheer van het (huishoud)geld uitvoeren.
- b. Cliënt of jeugdige kan met ondersteuning de administratie en het beheer van het (huishoud)geld op orde houden.
- c. Schulden zijn stabiel en het uitgavenpatroon is passend bij de situatie.

Artikel 3.5.2 Activiteiten

De ondersteuning bestaat uit (ambulante) begeleiding gericht op het bereiken van het resultaat. De begeleiding kan zich richten op het voeren van regie op de financiën, het oefenen van vaardigheden, het leren omgaan met een beperking en het aanbrengen van structuur. De cliënt, jeugdige en/of het gezin wordt versterkt.

Artikel 3.5.3 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo en de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo resp. artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.

2. Het college hanteert daarnaast de volgende uitgangspunten:

a. Een cliënt is financieel redzaam en kan zijn geld goed beheren indien:

- cliënt inzicht heeft in zijn administratie en financiën
- cliënt zijn post opent, leest, begrijpt en beantwoordt
- de administratie van de cliënt op orde is
- cliënt de juiste financiële keuzes maakt (beheert zijn (huishoud)geld) en kan betalen, pinnen en/of overmaken
- cliënt maakt gebruik van regelingen, uitkeringen en toeslagen waar hij voor in aanmerking komt .

b. Het verwerven van inkomen maakt geen onderdeel uit van dit resultaat.

c. Bewindvoering en mentorschap maakt geen onderdeel uit van dit resultaat (zowel een bewindvoerder als een zorgmentor worden aangesteld door de rechtbank).

d. Subresultaat c moet afgestemd worden met de GKB of andere schuldhulpinstantie, waarbij de taken duidelijk worden verdeeld. Daarnaast valt ondersteuning door de GKB niet binnen de ondersteuning vanuit de maatwerkvoorziening.

Paragraaf 3.6 Z3 Omgang met instanties op orde

Artikel 3.6.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat Omgang met instanties wordt geboden indien cliënt een onvoldoende beeld heeft welke instanties er zijn, wat hij er mee moet doen en hoe hij deze moet benaderen.

2. Het resultaat is dat cliënt voldoende kennis heeft van welke instanties er zijn, waarvoor zij er zijn en hoe hij deze moet benaderen.

3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:

- a. Cliënt of jeugdige heeft kennis van en houdt eigen regie in de contacten met de verschillende instanties.
- b. Cliënt of jeugdige kan met ondersteuning de contacten met de verschillende instanties op orde houden.
- c. Er wordt voorkomen dat cliënt of jeugdige niet in staat is om de contacten met de verschillende instanties te onderhouden.

Artikel 3.6.2 Activiteiten

De ondersteuning bestaat uit (ambulante) begeleiding gericht op het bereiken van het resultaat. De begeleiding kan zich richten op het voeren van regie, het oefenen van vaardigheden, het bieden van ondersteuning, het leren omgaan met een beperking en het aanbrengen van structuur. Het oplossend vermogen van de cliënt, jeugdige en/of het gezin wordt versterkt.

Artikel 3.6.3 Afwegingskader

Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo en de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo resp. artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.

Paragraaf 3.7 Z4 Activiteiten dagelijks leven op orde

Artikel 3.7.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat Activiteiten dagelijks leven op orde wordt geboden indien cliënt onvoldoende mogelijkheden heeft om de dagelijkse activiteiten in het leven zelfstandig te organiseren.
2. Het resultaat is een voldoende regelvermogen, besluitvaardigheid en initiatief om zelfregie en dagstructuur te ontwikkelen en te behouden.
3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:
 - a. Cliënt of jeugdige kan zelf alle dagelijkse activiteiten organiseren en overzicht en structuur aanbrengen.
 - b. Cliënt of jeugdige organiseert met ondersteuning de algemene dagelijkse activiteiten.
 - c. Er wordt voorkomen dat cliënt of jeugdige de uitvoering van de algemene dagelijkse activiteiten niet meer organiseert.

Artikel 3.7.2 Activiteiten

De ondersteuning bestaat uit (ambulante) begeleiding gericht op het bereiken van het resultaat. De begeleiding kan zich richten op het voeren van regie, het oefenen van vaardigheden, het bieden van ondersteuning, het leren omgaan met een beperking en het aanbrengen van structuur. Het oplossend vermogen van de cliënt, jeugdige en/of het gezin wordt versterkt.

Artikel 3.7.3 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo en de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo resp. artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.
2. Het college hanteert daarnaast de volgende uitgangspunten:
 - a. voor jeugdigen tot 18 jaar valt onder dit resultaat tevens ondersteuning op het gebied van persoonlijke verzorging. Voor volwassenen valt persoonlijke verzorging en verpleging onder de Zorgverzekeringswet.
 - b. de activiteiten van het dagelijks leven zijn op orde indien:

- cliënt zichzelf en de kinderen verzorgt
- cliënt zelfstandig beslissingen neemt
- cliënt de gevolgen van zijn beslissingen overziet
- cliënt praktische problemen die buiten de dagelijkse routine vallen herkent en deze oplost
- cliënt kan plannen en zijn agenda bij kan houden
- cliënt eenvoudige taken initieert en deze ook uitvoert

Paragraaf 3.8 Z5 Schoon en leefbaar huis

Artikel 3.8.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat Schoon en leefbaar huis wordt geboden indien de eigen mogelijkheden van cliënt om het huishouden te organiseren ontoereikend zijn en er sprake is van aantoonbare beperkingen bij het voeren van regie op het huishouden.
2. Het resultaat is dat cliënt zelfstandig zorg kan dragen voor een schoon en leefbaar huis.
3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:
 - a. Cliënt of jeugdige kan zelfstandig de regie voeren op een schoon en leefbaar huis.
 - b. Cliënt of jeugdige kan met ondersteuning regie voeren op een schoon en leefbaar huis.
 - c. Er wordt voorkomen dat cliënt of jeugdige geen zorg meer draagt voor een schoon en leefbaar huis.

Artikel 3.8.2 Activiteiten

1. De ondersteuning bestaat uit (ambulante) begeleiding gericht op het schoon en leefbaar houden van de ruimtes binnen het huis, die de cliënt regelmatig gebruikt. Voorbeelden zijn: toilet, badkamer, keuken, huiskamer, slaapkamer of eventueel hobbykamer.
2. De begeleiding wordt afgestemd op de persoonlijke situatie van cliënt en kan bestaan uit meewerken, begeleiden waarbij de cliënt zelf de taken uitvoert, oefenen van (regie) vaardigheden, signaleren en/of initiatief nemen.

Artikel 3.8.3 Voortzetten ondersteuning na overlijden huisgenoot

Wanneer cliënt overlijdt en een huisgenoot achterblijft, zal de ondersteuning bij het organiseren van het huishouden maximaal twee weken worden voortgezet. In deze periode zal namens het college contact opgenomen worden met de huisgenoot, om de ondersteuningsbehoefte in de nieuwe situatie te onderzoeken.

Artikel 3.8.4 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo en de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo resp. artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing. Daarnaast wordt gebruik gemaakt van de Richtlijn indicatieadvisering hulp bij het huishouden, de MO-Zaak, 2011.

2. Het college hanteert de volgende uitgangspunten:

- a. van een schoon en leefbaar huis is sprake indien cliënt kennis heeft van en overzicht heeft over de activiteiten die nodig zijn om het huis schoon en leefbaar te houden. Cliënt kan deze activiteiten zelf dan wel met ondersteuning van het sociaal netwerk plannen en uitvoeren.
- b. dit resultaatgebied betreft ondersteuning op de regie op het huishouden in combinatie met de uitvoering van schoonmaakwerk.
- c. signalen uit het sociaal netwerk of hulp daaromheen kunnen aanleiding zijn om ondersteuning op dit resultaatgebied toe te kennen.
- d. wanneer cliënt wel regie kan voeren, maar niet in staat is de schoonmaaktaken uit te voeren, dan kan hij gebruik maken van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning.
- e. Indien de algemene voorziening schoonmaak in het geval van cliënt geen passende ondersteuning biedt, dan beoordeelt het college of cliënt in aanmerking komt voor de maatwerkvoorziening schoon en leefbaar huis. Hiervan is onder meer sprake als de activiteiten die, gelet op de beperkingen die cliënt ervaart, noodzakelijk zijn, meer tijd vergen dan de drie uur die via de AVS beschikbaar is.
- f. jeugdigen (t/m 18 jaar) kunnen voor dit resultaatgebied in aanmerking komen indien zij zelfstandig wonen zonder hun ouders of verzorgers.

Paragraaf 3.9 M1 Arbeidsmatige dagbesteding

Artikel 3.9.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat Arbeidsmatige dagbesteding wordt geboden indien sprake is van het ontbreken van structuur en/of het hebben van de behoefte aan het invullen van een dagritme. De cliënt is vanwege beperkingen (nog) niet in staat om regulier werk te verrichten.

2. Het resultaat is dat de cliënt al dan niet met ondersteuning regulier werk kan verrichten.

3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend.

- a. Cliënt of jeugdige kan zelfstandig bij een werkgever werken.
- b. Cliënt of jeugdige kan met ondersteuning bij een werkgever werken.
- c. Cliënt of jeugdige bouwt werkervaring op in arbeidsmatige omgeving.
- d. Cliënt of jeugdige heeft dagbesteding met arbeidsmatig karakter, wat de eigenwaarde behoudt en vergroot.

Artikel 3.9.2 Activiteiten

De ondersteuning bestaat uit activiteiten in groepsverband op locatie gericht op het aanbrengen van een dagstructuur en indien mogelijk het aanleren van vaardigheden waarmee de kans op werk wordt vergroot.

Artikel 3.9.3 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo en de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo resp. artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.

2. Het college hanteert daarnaast de volgende uitgangspunten:

- a. Arbeidsmatige dagbesteding betreft ondersteuning van de cliënt in groepsverband. Er is sprake van arbeidsmatige dagbesteding op het moment dat werken bij een werkgever binnen het toekomstperspectief van de cliënt binnen enkele jaren mogelijk lijkt. Het gaat niet om een fulltime baan, maar om enkele dagen in de week.
- b. Arbeidsmatige dagbesteding vindt in beginsel plaats op locatie van de aanbieder. Er is geen sprake van loonvormende arbeid.
- c. Indien arbeidsmatige dagbesteding wordt vormgegeven door met ondersteuning vrijwilligerswerk te verrichten, dan mag dit vrijwilligerswerk buiten de locatie van aanbieder plaatsvinden.
- d. Begeleiding op de groep en persoonlijke verzorging van cliënt op locatie van de dagbesteding wordt geacht onderdeel uit te maken van dit resultaat.
- e. Dit resultaat kan aangevuld worden met een ander resultaatgebied in het geval dat er individuele begeleiding ingezet moet worden tijdens de arbeidsmatige dagbesteding.
- f. Trajecten op grond van de Participatiewet of het UWV zijn voorliggend op dit resultaatgebied.
- g. Dit resultaat kan in aanvulling op het onderwijs worden ingezet voor jeugdigen.

Paragraaf 3.10 M2 Educatieve dagbesteding

Artikel 3.10.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat educatieve dagbesteding wordt geboden indien de cliënt vanwege beperkingen (nog) niet in staat is om zelfstandig te werken, maatschappelijke te participeren of een opleiding te volgen.

2. Het resultaat is dat de cliënt in staat is om zelfstandig vrijwilligerswerk te verrichten of een opleiding te volgen.

3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:

- a. Cliënt of jeugdige kan zelfstandig een opleiding volgen of zelfstandig vrijwilligerswerk verrichten.
- b.

Clïent of jeugdige kan met ondersteuning een opleiding volgen of vrijwilligerswerk verrichten.

- c. Clïent of jeugdige is in staat om de stap naar arbeidsmatige dagbesteding te zetten.
- d. Clïent of jeugdige groeit en ontwikkelt zich.

Artikel 3.10.2 Activiteiten

De ondersteuning bestaat uit activiteiten in groepsverband op locatie gericht op het ontwikkelen van talenten en vaardigheden van de cliënt die op hun beurt gericht zijn op het maken van de stap naar arbeidsmatige dagbesteding, maatschappelijke participatie of opleiding.

Artikel 3.10.3 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo en de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo resp. artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.

2. Het college hanteert daarnaast de volgende uitgangspunten:

- a. Educatieve dagbesteding betreft ondersteuning van de cliënt in groepsverband op locatie overdag.
- b. Er is sprake van educatieve dagbesteding op het moment dat ontwikkeling en groei binnen het toekomstperspectief van de cliënt past.
- c. De stap naar arbeidsmatige dagbesteding, maatschappelijke participatie of opleiding is binnen afzienbare tijd te maken.
- d. Dit resultaat kan uitsluitend onderwijs vervangend worden ingezet voor jeugdigen indien er geen andere ondersteuning voor de jeugdige mogelijk blijkt te zijn.
- e. Dit resultaat kan voor een volwassen cliënt slechts tijdelijk worden ingezet als opmaat naar arbeidsmatige dagbesteding.
- f. Dit resultaat kan voor een volwassen cliënt slechts tijdelijk ingezet worden als opmaat naar een reguliere (beroeps)opleiding en dient niet als vervanging van een reguliere (beroeps)opleiding.
- g. Dit resultaat kan voor een volwassen cliënt slechts tijdelijk ingezet worden als opmaat naar het zelfstandig verrichten van vrijwilligerswerk.
- h. Indien educatieve dagbesteding wordt vormgegeven door met ondersteuning vrijwilligerswerk te verrichten, dan mag er geen sprake zijn van verdringing van betaalde arbeid.
- i. Kosten van een reguliere (beroeps)opleiding maken geen onderdeel uit van dit resultaatgebied.

- j. Trajecten op grond van de Participatiewet of het UWW zijn voorliggend op dit resultaatgebied.
- k. Begeleiding op de groep en persoonlijke verzorging van cliënt op locatie van de dagbesteding wordt geacht onderdeel uit te maken van dit resultaat.
- l. Dit resultaat kan aangevuld worden met een ander resultaatgebied in het geval dat er individuele begeleiding ingezet moet worden tijdens de educatieve dagbesteding.

Paragraaf 3.11 M3 Dagbesteding

Artikel 3.11.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat Dagbesteding wordt geboden indien er is sprake van het ontbreken van structuur en/of het hebben van de behoefte aan het invullen van een dagritme.
2. Het resultaat is dat cliënt een zinvolle daginvulling heeft.
3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:
 - a. Cliënt of jeugdige heeft dagbesteding in een veilige en adequate omgeving waarmee de thuissituatie wordt ontlast.
 - b. Voorkomen dat cliënt of jeugdige sociaal geïsoleerd raakt.

Artikel 3.11.2 Activiteiten

De ondersteuning bestaat uit belevingsgerichte activiteiten in groepsverband op locatie. De activiteiten zijn van eenvoudig niveau met extra aandacht voor sfeer, geborgenheid, veiligheid, ritme en regelmaat.

Artikel 3.11.3 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo en de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo resp. artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.
2. Het college hanteert daarnaast de volgende uitgangspunten:
 - a. Het gaat bij dit resultaat om het bieden van daginvulling in een veilige en adequate omgeving die bij de beperking of problematiek van de cliënt past.
 - b. Begeleiding op de groep en verzorging van cliënt op locatie van de dagbesteding wordt geacht onderdeel uit te maken van dit resultaat.
 - c. Dit resultaat kan aangevuld worden met een ander resultaatgebied in het geval dat er individuele begeleiding ingezet moet worden tijdens de educatieve dagbesteding.

Paragraaf 3.12 M4 Sociaal netwerk

Artikel 3.12.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat Sociaal netwerk wordt geboden indien het sociaal netwerk van cliënt niet op orde is. Er is geen of weinig steun van familie en/ of vrienden, er zijn nauwelijks contacten buiten de deur. De cliënt trekt zich passief of actief terug.
2. Het resultaat is een gezond sociaal netwerk waar de cliënt steun van ondervindt.
3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:
 - a. Cliënt of jeugdige kan zelf een sociaal netwerk opbouwen en onderhouden.
 - b. Cliënt of jeugdige kan met ondersteuning een sociaal netwerk opbouwen en onderhouden.
 - c. Voorkomen dat cliënt sociaal geïsoleerd raakt.
 - d. De verschillende leden in het huishouden komen op adem om daarna weer dagelijks te functioneren en de mantelzorg dan wel de opvoeding op te pakken.

Artikel 3.12.2 Activiteiten

De ondersteuning bestaat uit (ambulante) begeleiding gericht op het bereiken van het resultaat. De begeleiding richt zich niet uitsluitend op cliënt maar ook op de andere leden van het systeem waar hij deel van uitmaakt.

Artikel 3.12.3 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo en de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo resp. artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.
2. Het college hanteert daarnaast de volgende uitgangspunten ten aanzien van het subresultaat d (logeren), interventieniveau 8:
 - a. de kosten van begeleiding en verzorging worden geacht onderdeel uit te maken van dit resultaat;
 - b. de bekostiging vindt plaats per etmaal. Er kunnen meerdere etmalen per maand worden toegekend.

Paragraaf 3.13 M5 Maatschappelijke participatie

Artikel 3.13.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat Maatschappelijke participatie wordt geboden indien de cliënt niet of nauwelijks participeert in de maatschappij. Er is ofwel gebrek aan motivatie, ofwel gebrek aan sociale vaardigheden om deel te nemen aan de maatschappij.
2. Het resultaat is dat de cliënt actief participeert in de maatschappij.

3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:

- a. Cliënt of jeugdige neemt zelfstandig deel aan maatschappelijke activiteiten.
- b. Cliënt of jeugdige kan met ondersteuning deelnemen aan maatschappelijke activiteiten.
- c. Voorkomen dat cliënt sociaal geïsoleerd raakt.

Artikel 3.13.2 Activiteiten

De ondersteuning bestaat uit (ambulante) begeleiding gericht op het bereiken van het resultaat.

Artikel 3.13.3 Afwegingskader

Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo en de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo resp. artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.

Paragraaf 3.14 G1 gezondheid

Artikel 3.14.1 Resultaat

1. Ondersteuning of behandeling met als doel het resultaat Gezondheid wordt geboden met het oog op het geestelijk welbevinden van cliënt.

2. Het resultaat is dat de symptomen van de problematiek beperkte invloed hebben op het dagelijks functioneren en het functioneren bij diverse activiteiten.

3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:

- a. De cliënt of jeugdige is in staat om zelf in zijn dagelijks functioneren met zijn geestelijke gezondheidsproblemen en/of verstandelijke beperking om te gaan.
- b. De cliënt of jeugdige kan met ondersteuning omgaan met de symptomen van zijn geestelijke gezondheidsproblemen en/of verstandelijke beperking en de moeilijkheden in het dagelijks functioneren.
- c. Voorkomen dat de geestelijke gezondheidsproblemen en/of verstandelijke beperking van de cliënt of jeugdige een gevaar oplevert voor zichzelf of anderen.

Artikel 3.14.2 Activiteiten

1. De begeleiding is gericht op het stabiel houden van de mentale toestand van de cliënt of jeugdige en de cliënt of jeugdige leert om te gaan met zijn beperkingen in het dagelijks functioneren.

2. De behandeling is gericht op het stabiel houden van de mentale toestand van de jeugdige en de jeugdige leert om te gaan met zijn beperkingen in het dagelijks

functioneren. De jeugdige kan ten behoeve van de behandeling voor korte of langere tijd intramuraal worden opgenomen.

Artikel 3.14.3 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo en de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo resp. artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.

2. Behandeling wordt alleen aangeboden aan jeugdigen op grond van de Jeugdwet. Hiervoor gelden de volgende voorwaarden:

- a. De behandeling richt zich niet uitsluitend op de jeugdige. Ook de andere leden van het systeem worden betrokken bij de behandeling.
- b. Onderdeel van de subresultaten a en b is dat de ouders in staat zijn om zelfstandig of met ondersteuning met de problematiek van de jeugdige om te gaan en hem te ondersteunen.
- c. Daghulp: het dagprogramma betreft een integraal aanbod, gebaseerd op een multidisciplinair behandelplan. Onderwijs en behandeling sluiten zoveel als mogelijk op elkaar aan.

3. Verblijf met bed (interventieniveau 8) wordt alleen aangeboden aan jeugdigen op grond van de Jeugdwet. Hiervoor gelden de volgende voorwaarden:

- er is sprake van een intensieve verstoring in het psychiatrische ziektebeeld (psychisch, sociaal en somatisch functioneren), ernstige beperking in de sociale redzaamheid en/of ernstige gedragsproblemen waardoor er een noodzaak is tot (crisis-)opname om de zorg te kunnen leveren. Permanente begeleiding is noodzakelijk;
- dit resultaatgebied omvat mede de dagelijkse verzorging van de jeugdige, zoals het bieden van een slaapplek en voeding en de dagelijkse opvoeding en begeleiding bij onderwijs en vrijetijdsbesteding. Ook het specifiek opvoeden gelet op de problematiek maakt onderdeel uit van dit resultaatgebied;
- behandeling is altijd een onderdeel van dit resultaatgebied. Er dient sprake te zijn van een behandelperspectief;
- er is sprake van een evidence based behandelmethodiek;
- de behandeling is gericht op herstel van het gewone leven, bij voorkeur terugkeer van de jeugdige in het gezin om daar binnen zijn/haar mogelijkheden succesvol op te groeien. Verblijf in de 24-uurs behandelgroep is daarom tijdelijk en vaak onderdeel van een traject.

Paragraaf 3.15 G2 Verslaving

Artikel 3.15.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat Verslaving wordt geboden aan jeugdigen of volwassenen met verslavingsproblematiek.

2. Het resultaat is dat er geen sprake is van middelengebruik dan wel middelenmisbruik.

3. De volgende subresultaten kunnen op grond van de Wmo aan volwassenen worden toegekend:

- a. Cliënt is zelfstandig in staat om ondanks zijn verslaving te functioneren, zelfredzaam te blijven en te participeren.

- b. Cliënt kan met ondersteuning ondanks de verslaving blijven functioneren en participeren.
- c. Voorkomen dat de verslaving van de cliënt een gevaar oplevert voor zichzelf of anderen.

4. De volgende subresultaten kunnen op grond van de Jeugdwet aan jeugdigen worden toegekend:

- a. Jeugdige is zelfstandig in staat om met de verslavingsproblematiek om te gaan en geen middelenmeer te gebruiken.
- b. Jeugdige is zelfstandig in staat om ondanks zijn verslaving te functioneren, zelfredzaam te blijven en te participeren.
- c. Jeugdige kan met ondersteuning ondanks de verslaving blijven functioneren en participeren.
- d. Voorkomen dat de verslaving van de jeugdige een gevaar oplevert voor zichzelf of anderen.

Artikel 3.15.2 Activiteiten

1. De ondersteuning bestaat uit (ambulante) begeleiding gericht op het verminderen dan wel het stabiel houden van de verslavingsproblematiek in brede zin. De cliënt of jeugdige leert omgaan met zijn beperkingen in het dagelijks functioneren. Het betreft de afhankelijkheid van middelen en het kunnen omgaan met de eventuele gevolgen van deze afhankelijkheid.

2. De ondersteuning voor jeugdigen omvat eveneens behandeling van verslavingsproblematiek in brede zin. De behandeling is gericht op de afhankelijkheid van middelen en het kunnen omgaan met de eventuele gevolgen van deze afhankelijkheid.

Artikel 3.15.3 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Wmo en de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3.2 Wmo resp. artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.

2. Het college hanteert daarnaast de volgende uitgangspunten voor het toekennen van behandeling aan de jeugdige:

- a. De behandeling richt zich niet uitsluitend op de jeugdige. Ook de andere leden van het systeem worden betrokken bij de behandeling.
- b. Onderdeel van de subresultaten a en b is dat de ouders in staat zijn om zelfstandig of met ondersteuning met de problematiek van de jeugdige om te gaan en hem te ondersteunen.
- c. Subresultaat c heeft betrekking op de veiligheid van de jeugdige.
- d. Daghulp: Het dagprogramma betreft een integraal aanbod, gebaseerd op een multidisciplinair behandelplan. Onderwijs en behandeling sluiten zoveel mogelijk op elkaar aan.

Paragraaf 3.16 G3 Gezond opgroeien/ opvoeden

Artikel 3.16.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat Gezond opgroeien en opvoeden wordt geboden als er behoefte is aan opvoedondersteuning van de ouders of behandeling/ begeleiding van de jeugdige met gedragsproblematiek.
2. Het resultaat is dat er slechts sprake is van alledaagse herkenbare opvoedingsvragen die gaan over enkelvoudige en praktische problemen. De ouders kunnen de situatie goed aan. Jeugdige verblijft in een positief en veilig opvoedklimaat.
3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:
 - a. Het gezin kan ondanks een ongewenste situatie zelfstandig een veilig en gezond opgroeiklimaat voor de jeugdige organiseren.
 - b. Gezin kan ondanks de ontstane ongewenste situatie met ondersteuning een veilig en gezond opgroeiklimaat voor de jeugdige organiseren.
 - c. Jeugdige wordt voorbereid en begeleid naar zelfstandigheid en/of zelfstandig wonen.
 - d. Jeugdige heeft (tijdelijk) een gezond opgroeiklimaat buiten het gezin.

Artikel 3.16.2 Activiteiten

De ondersteuning bestaat uit (ambulante) begeleiding gericht op het bereiken van het resultaat. Het gaat om (ambulante) behandeling of begeleiding van de jeugdige en/of de ouders als er behoefte is aan opvoedingsondersteuning van de ouders of behandeling/begeleiding van de jeugdige met gedragsproblematiek.

Artikel 3.16.3 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.
2. Het college hanteert daarnaast de volgende uitgangspunten:
 - a. De ondersteuning richt zich niet uitsluitend op de jeugdige, maar ook op de andere leden van het systeem waar de jeugdige deel van uitmaakt.
 - b. De gemeente kiest ervoor om ook ouders die opvoedondersteuning nodig hebben te ondersteunen bij opvoedvraagstukken. Hierbij is het niet noodzakelijk dat er voor de jeugdige een individuele voorziening op grond van de Jeugdwet is toegekend. Een toekenning voor de ouders op grond van de Wmo is niet noodzakelijk.
 - c. Daghulp: het dagprogramma betreft een integraal aanbod, gebaseerd op een multidisciplinair behandelplan. Onderwijs en behandeling worden zoveel als mogelijk op elkaar afgestemd. Aan de gezinssituatie wordt intensieve ambulante hulpverlening geboden, waarbij het doel is het gezin beter toe te rusten om een antwoord te geven op het specifieke gedrag van de jeugdige.
3. Hulp op interventieniveau 8 (Verblijf met bed) kan worden toegekend indien:
 - a.

er sprake is van complexe en meervoudige problemen die maken dat intensievere ondersteuning nodig is dan thuis of in een pleeggezin geboden kan worden, en waarvoor de begeleiding zoals de zelfstandigheidstraining (Z1c) die kent onvoldoende is.

- b. het met het oog op het bereiken van het resultaat noodzakelijk is om de jeugdige tijdelijk uit zijn context te halen en elders te laten verblijven. In dat geval kan tijdelijk verblijf in het buitenland eveneens aangewezen zijn.

4. Voor hulp op interventieniveau 8 (Verblijf met bed) geldt daarnaast het volgende:

- a. Dit resultaatgebied omvat mede de dagelijkse verzorging van de jeugdige, zoals het bieden van een slaappleats en voeding en de dagelijkse opvoeding en begeleiding bij onderwijs en vrijetijdsbesteding. Ook het specifiek opvoeden gelet op de problematiek maakt onderdeel uit van dit resultaatgebied.
- b. Er is sprake van een evidence based behandelmethodiek.
- c. Het verblijf is gericht op herstel van het gewone leven, bij voorkeur terugkeer van de jeugdige in het gezin om daar binnen zijn/haar mogelijkheden succesvol op te groeien. Verblijf in de 24-uurs setting is daarom tijdelijk en vaak onderdeel van een traject.

Paragraaf 3.17 G4 Dyslexie

Artikel 3.17.1 Resultaat

1. Ondersteuning met als doel het resultaat dyslexie wordt geboden aan jeugdigen ten behoeve van de diagnosestelling en behandeling van dyslexie.
2. Het resultaat is dat de jeugdige in staat is om in het dagelijks functioneren zelfstandig om te gaan met de beperkingen die hij ervaart vanwege zijn dyslexie.
3. De volgende subresultaten kunnen worden toegekend:
 - a. De jeugdige is in staat om zelf in zijn dagelijks functioneren een zo hoog mogelijk niveau van technisch lezen en spellen te bereiken.
 - b. De jeugdige kan met ondersteuning omgaan met een laag niveau van technisch lezen.
 - c. Voorkomen dat problemen van dyslexie leiden tot intellectuele achterstand in verhouding tot de individuele mogelijkheden van de jeugdige en/of verminderen van emotionele en sociale gevolgen.

Artikel 3.17.2 Activiteiten

De behandeling is gericht op het vergroten van leesvaardigheid, het opheffen of verminderen van de beperking, het omgaan met de beperking en het voorkomen van nadelige gevolgen ervan.

Artikel 3.17.3 Afwegingskader

1. Dit resultaat wordt toegekend op grond van de Jeugdwet. Het afwegingskader zoals vermeld in artikel 2.3 Jeugdwet en de verordening is van toepassing.
2. Het college hanteert daarnaast de volgende uitgangspunten:
 - a. Slechts indien sprake is van Ernstige Enkelvoudige Dyslexie (EED) kan er sprake zijn van behandeling van dyslexie.
 - b. Dyslexiezorg is in Drenthe beschikbaar voor kinderen tot en met 13 jaar.
 - c. Dyslexiezorg in Drenthe is vormgegeven conform het geldende protocol 'Dyslexie Diagnostiek & Behandeling versie 2.0' uit 2013.
 - d. De diagnose valt binnen interventieniveau 4.
 - e. De behandeling EED valt binnen interventieniveau 5.

HOOFDSTUK 4 PERSOONSGEBONDEN BUDGET

Artikel 4.1 Hoogte PGB

1. De tarieven voor het PGB worden door het college jaarlijks bekendgemaakt in het Financieel besluit PGB Jeugdwet en Wmo.
2. Het professionele tarief wordt gehanteerd wanneer sprake is van formele hulp.
3. De hoogte van het PGB is toereikend voor een kwalitatief goede ondersteuning of jeugdhulp.
4. Een PGB voor een hulpmiddel wordt bepaald op ten hoogste de kost-/huurprijs van het hulpmiddel die de aanvrager op dat moment zou hebben ontvangen als hulpmiddel in natura zou zijn verstrekt.
5. Uit het PGB worden niet betaald:
 - a. Bemiddelingskosten
 - b. Administratieve kosten
 - c. Vrij besteedbare bedrag eenmalige uitkering
 - d. Feestdagenuitkering
 - e. Reiskosten (van de cliënt en de zorgverlener)

Artikel 4.2 Aanvraag PGB

1. Voor een aanvraag voor een PGB moet gebruik worden gemaakt van het door het college vastgestelde formulier, met daarin een PGB-plan.
2. De verplichting uit lid 1 geldt niet voor aanvragen voor een PGB voor een hulpmiddel in de zin van de Wmo 2015.

Artikel 4.3 Voorwaarden om voor een PGB in aanmerking te komen

1. Bij de beoordeling of een aanvrager in aanmerking komt voor een PGB, hanteert het college het volgende beoordelingskader:

a. Ten aanzien van de bekwaamheid van de aanvrager onderzoekt het college of de aanvrager in staat is de eigen situatie te overzien en zelf de benodigde hulp kan kiezen, regelen en aansturen. Daarbij wordt nagegaan of de aanvrager de aan het PGB verbonden taken op verantwoorde wijze kan uitoefenen. Hierbij is het volgende van belang:

- Is de aanvrager goed op de hoogte van de rechten en plichten die horen bij het beheer van een PGB en kan hij/zij hiermee omgaan?
- Is de aanvrager in staat de opdrachtgeverstaak of werkgeverstaak op zich te nemen, bijvoorbeeld een aanbieder uitzoeken, sollicitatiegesprekken voeren, contracten afsluiten, facturen afhandelen, bewaken van de kwaliteit en de voortgang van de hulp.
- Bij aanvragers die niet in staat zijn volledig de eigen regie te voeren, maar niet handelingsonbekwaam zijn, kan een (wettelijk) vertegenwoordiger uit naam van de aanvrager de regie voeren.
- De vereisten die gelden ten aanzien van de bekwaamheid van de cliënt, gelden in dezelfde mate voor personen die namens de cliënt de verantwoordelijkheden inzake het PGB overnemen.
- Zorgverleners mogen niet namens de aanvrager regietaken met betrekking tot het PGB overnemen.

De volgende omstandigheden kunnen wat betreft de bekwaamheid een contra-indicatie voor een PGB zijn:

- de aanvrager is handelingsonbekwaam;
- de aanvrager heeft als gevolg van dementie, een verstandelijke handicap of ernstige psychische problemen onvoldoende zicht op de eigen situatie;
- er is sprake van verslavingsproblematiek;
- er is sprake van schuldenproblematiek;
- er is eerder misbruik gemaakt van het PGB;
- er is eerder sprake geweest van fraude.

b. Ten aanzien van de kwaliteit van de ondersteuning of jeugdhulp beoordeelt het college op:

- Veiligheid, Doeltreffendheid en Cliëntgerichtheid
- Ten aanzien van de kwaliteit gelden de kwaliteitseisen zoals gesteld in de kwaliteitseisen voor Zorg in Natura.

Artikel 4.4 Voorwaarden uitvoering PGB

1. De uitvoerder van een PGB is:

- a. een organisatie of natuurlijk persoon met inschrijving in de Kamer van Koophandel die formele hulp biedt als bedoeld in artikel 1.1 sub d van deze Nadere regels en een voor de functie toepasselijke opleiding heeft genoten;
- b. een persoon uit het sociaal netwerk van cliënt;

2. Een PGB voor ondersteuning of jeugdhulp verleend door een persoon uit het sociale netwerk wordt alleen verleend wanneer dat leidt tot aantoonbaar betere en efficiëntere ondersteuning of Jeugdhulp dan met het aanbod van zorg in natura.

3. Bij de beoordeling van inzet vanuit het sociale netwerk moet voldaan worden aan de volgende voorwaarden:

- a. De geboden hulp is passend, adequaat en veilig;
- b. Het gaat niet om gebruikelijke hulp en
- c. De persoon die behoort tot het sociale netwerk is niet overbelast.

4. Wanneer sprake is van een of meer van de volgende omstandigheden kan dat een reden zijn voor toekenning van een PGB in plaats van zorg in natura in het kader van de Wmo en de Jeugdwet:

- a. de hulp of ondersteuning is vooraf niet goed in te plannen;
- b. de hulp of ondersteuning moet op ongebruikelijke tijden geleverd worden;
- c. de hulp of ondersteuning moet op veel korte momenten per dag geboden worden;
- d. de hulp of ondersteuning moet op verschillende locaties worden geleverd;
- e. de hulp of ondersteuning moet 24 uur per dag en op afroep beschikbaar zijn.

Artikel 4.5 Weigeringsgronden PGB

Het college kan een PGB weigeren:

- a. voor zover de kosten van het betrekken van de hulp of ondersteuning hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening in natura;
- b. indien het college eerder heeft besloten om de PGB-beschikking in te trekken of te herzien omdat de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt of niet voldeed aan de PGB-voorwaarden of het PGB niet of voor een ander doel gebruikte.

Artikel 4.6 Besteding PGB buiten Assen

1. De budgethouder kan het PGB voor ten hoogste 13 weken per kalenderjaar inzetten voor betaling van hulp of ondersteuning, te verlenen tijdens verblijf buiten de gemeente Assen.
2. Binnen deze periode van 13 weken, kan de budgethouder het PGB voor ten hoogste zes weken per kalenderjaar inzetten voor betaling van hulp of ondersteuning, te verlenen tijdens verblijf buiten Nederland.
3. Het college kan op aanvraag de in het eerste en tweede lid bedoelde termijn verlengen.
4. Op besteding buiten Assen zijn overigens alle verplichtingen met betrekking tot het PGB van toepassing.

Artikel 4.7 Verantwoordelijkheden van de cliënt

De cliënt aan wie een PGB is toegekend is verantwoordelijk voor:

- a. het inkopen van de maatwerkvoorziening of individuele voorziening;
- b. het doorgeven van loongegevens aan de belastingdienst;
- c. dat de voorziening blijft voldoen aan de eisen zoals die in de beschikking zijn vermeld voor de volledige looptijd van de voorziening;
- d. het bewaken van de kwaliteit van de ondersteuning of jeugdhulp;
- e. het onderhoud, de reparaties en de verzekering van het hulpmiddel en
- f. het college in kennis stellen van alle informatie die van invloed is op het PGB.

Artikel 4.8 De zorgovereenkomst

1. De cliënt aan wie een PGB is verleend komt met de aanbieder een PGB-zorgovereenkomst overeen.
2. De overeenkomst bedoeld in het eerste lid, behoeft de goedkeuring van het college en de Sociale verzekeringsbank (SVB).
3. De zorgovereenkomst voldoet aan de door de SVB opgestelde modelovereenkomsten.
4. Wijziging van de zorgovereenkomst moet onmiddellijk met een modelformulier aan de SVB kenbaar worden gemaakt.

HOOFDSTUK 5 BIJDRAGE IN DE KOSTEN BIJ MAATWERKVOORZIENINGEN OP GROND VAN DE WMO**Artikel 5.1 Hoogte bijdrage in de kosten maatwerkvoorziening**

1. De cliënt betaalt een bijdrage in de kosten voor een maatwerkvoorziening gelijk aan het bedrag in hoofdstuk 3 van het besluit.

2. Maatwerkvoorzieningen waarvoor het gestelde in het eerste lid niet van toepassing is zijn :

- a. collectief vervoer en vervoerskosten;
- b. huurderiving;
- c. tijdelijke huisvesting;
- d. onderhoud, reparatie en keuring van woon- en vervoersvoorzieningen in natura;
- e. rolstoel.

Artikel 5.2 De duur van de bijdrage in de kosten en perioden

1. Voor een maatwerkvoorziening in de vorm van dienstverlening is de periode waarvoor cliënt een bijdrage in de kosten is verschuldigd gelijk aan de looptijd van de toegekende maatwerkvoorziening.

2. Onder dienstverlening als genoemd in het eerste lid verstaat het college ondersteuning geboden met het oog op de resultaten zoals benoemd in hoofdstuk 3 van deze nadere regels.

3. Voor een maatwerkvoorziening in de vorm van materiële ondersteuning die wordt gehuurd en/ of in bruikleen wordt verstrekt, is de periode waarvoor cliënt een bijdrage in de kosten is verschuldigd gelijk aan de looptijd van de toegekende maatwerkvoorziening. Voor een maatwerkvoorziening in de vorm van materiële ondersteuning die wordt gekocht en in bruikleen wordt verstrekt, is de periode waarvoor cliënt een bijdrage in de kosten is verschuldigd gelijk aan de staffel in lid 6.

4. Voor een maatwerkvoorziening in de vorm van materiële ondersteuning in eigendom van de cliënt geldt dat cliënt een bijdrage in de kosten is verschuldigd gelijk aan de staffel in lid 6.

5. Onder materiële ondersteuning als genoemd in het derde en vierde lid verstaat het college hulpmiddelen, vervoersvoorzieningen en woningaanpassingen.

6. Het aantal in rekening te brengen perioden is afhankelijk van de kostprijs van de voorziening:

Kostprijs	Aantal in rekening te brengen perioden
tot en met € 100,—	6
€ 100,01 tot en met € 500,—	13
€ 500,01 tot en met € 1.000,—	26
€ 1.000,01 tot en met € 2.500,—	39
€ 2.500,01 tot en met € 5.000,—	65

€ 5.000,01 tot en met € 10.000,—	91
€ 10.000,01 en hoger	130

Artikel 5.3 Eigen bijdrage maatschappelijke opvang

1. Het college bepaalt de hoogte van de eigen bijdrage voor een maatwerkvoorziening maatschappelijke opvang aan de hand van de richtlijn als genoemd in artikel 3:20 van het besluit.

2. Het college wijkt af van het bepaalde in het eerste lid als:

- a. het netto-inkomen hoger is dan de bijstandsuitkering of inkomensvoorziening waarop cliënt recht zou hebben wordt de hoogte van de eigen bijdrage vastgesteld op de bijstandsnorm, respectievelijk inkomensvoorziening waarop cliënt recht zou hebben, vermeerderd met 15% van het verschil tussen het netto -inkomen en de betreffende uitkering, onder aftrek van de norm persoonlijke uitgaven.
- b. als cliënt gebruik maakt van crisisopvang en kosten moet dragen voor een zelfstandige woonruimte, wordt de bijdrage gedurende maximaal 6 maanden verminderd met een bedrag voor dubbele woonlasten, zijnde 20% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm respectievelijk inkomensvoorzieningsnorm.

3. De gecontracteerde partners voor de kortdurende opvang innen de eigen bijdrage.

Artikel 5.4 Tijdelijke vrijstelling eigen bijdrage

1. Het college legt geen eigen bijdrage op indien sprake is van een omstandigheid als beschreven in artikel 3.8, lid 4 onder c, f en g van het besluit.

2. Het college beoordeelt de betalingscapaciteit aan de hand van een door een schuldhulpverlener opgestelde draagkrachtberekening.

3. Het vorige lid geldt niet indien de minister gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid om op grond van artikel 3.8, lid 6 van het besluit om bij ministeriële regeling regels te stellen over de wijze waarop de betalingscapaciteit door het college wordt beoordeeld.

4. Van een omstandigheid als bedoeld in artikel 3.8, lid 4 onder g van het besluit is in ieder geval sprake als:

- a. cliënt begeleiding krijgt in het kader van maatschappelijke opvang, of
- b. sprake is van bemoeizorg en door het bieden van begeleiding overlast voor de omgeving zoveel mogelijk wordt voorkomen.

5. Om voor vrijstelling in aanmerking te komen, dient de cliënt of diens wettelijk vertegenwoordiger bij de aanvraag voor MO-begeleiding of een Wmo-maatwerkvoorziening hiertoe gemotiveerd een verzoek in.

6. De vrijstelling wordt verleend voor de duur van de periode waarvoor de ondersteuning genoemd in lid 3 van dit artikel is toegekend.

7. De vrijstelling geldt niet voor de eigen bijdrage beschermd wonen.

HOOFDSTUK 6. HULPMIDDELEN, ROLSTOELEN ,VERVOERSVOORZIENINGEN EN WOONVOORZIENINGEN**Paragraaf 6.1 Algemeen****Artikel 6.1.1 Voorwaarden**

Het college verbindt de volgende voorwaarden aan de verstrekking van een maatwerkvoorziening:

- a. enkel de cliënt mag de voorziening gebruiken;
- b. de cliënt is verplicht om, voor zover van toepassing, de bijgeleverde gebruiksaanwijzingen na te leven;
- c. de cliënt mag geen wijzigingen of aanpassingen in de voorziening aanbrengen zonder toestemming van het college;
- d. de cliënt is verplicht om mee te werken aan controles op of handelingen aan de voorziening door of namens de gemeente;
- e. bij verstrekking van een voorziening in bruikleen of in eigendom, is de cliënt verantwoordelijk voor verzekering van de voorziening als onderdeel van zijn inboedel.

Artikel 6.1.2 Vorm maatwerkvoorziening

Voorzieningen in natura worden in eigendom of in bruikleen verstrekt.

Artikel 6.1.3 Kostprijs

1. De kostprijs van een maatwerkvoorziening in natura wordt als volgt vastgesteld:

als er sprake is van een maatwerkvoorziening in natura die door de gemeente wordt gehuurd, is de kostprijs gelijk aan de huur die de gemeente voor de voorziening verschuldigd is aan de verhuurder van de voorziening;

als er sprake is van een maatwerkvoorziening in natura die door de gemeente wordt of zou worden ingekocht, wordt de kostprijs vastgesteld op het bedrag dat de gemeente hiervoor verschuldigd is of zou zijn als zij deze had ingekocht.

2. De kostprijs voor de overige maatwerkvoorzieningen in natura is gelijk aan het tarief dat de gemeente voor de maatwerkvoorziening verschuldigd is.

3. De kostprijs van een PGB is gelijk aan het verstrekte bedrag.

Artikel 6.1.4 Teruggave

Cliënt of zijn rechtsopvolgers onder algemene titel zijn verplicht om de voorziening die in bruikleen is verstrekt terug te leveren aan de gemeente indien het recht op de voorziening is geëindigd.

Paragraaf 6.2 Rolstoelen en vervoersvoorzieningen

Artikel 6.2.1 Rolstoel

1. Het college verstaat onder een rolstoel een handbewogen-, elektrische- of duwrolstoel.
2. Het college kent een voorziening in de vorm van een rolstoel toe aan cliënten die zijn aangewezen op een rolstoel om zich te kunnen verplaatsen.
3. De voorziening stelt de cliënt in staat om deel te nemen aan het maatschappelijk verkeer (het kunnen ontmoeten van medemensen en op basis daarvan sociale verbanden aangaan) en zich zelfstandig te kunnen verplaatsen in en om de woning.
4. Het college verstrekt een rolstoel voor 'incidenteel' gebruik alleen als dit bijdraagt aan het ontmoeten van medemensen en het aangaan van sociale verbanden.
5. De sportrolstoel wordt niet gerekend tot een rolstoel voor het verplaatsen in en rond de woning.
6. Bij het onderzoek naar de verstrekking van de voorziening houdt het college rekening met de belangen van betrokken mantelzorgers.

Artikel 6.2.2 Vervoer

1. Het college kent een voorziening in de vorm van vervoer toe om de cliënt in staat te stellen om te kunnen deelnemen aan het maatschappelijk verkeer en zich in de eigen woon- en leefomgeving te kunnen verplaatsen.
2. Het college verstaat onder 'het verplaatsen in de eigen woon- en leefomgeving' een verplaatsing in en binnen een straal van maximaal 25 kilometer rondom de woning.
3. Voor verplaatsingen boven het bereik als genoemd onder het tweede lid kan cliënt gebruik maken van de mogelijkheden van het bovenregionaal vervoer.
4. Het college bepaalt de omvang van het recht aan de hand van het afwegingskader rolstoel en vervoer.
5. Het college verstrekt de volgende collectieve vervoersvoorziening: voorziening in collectief aanvullend vervoer.

Artikel 6.2.3 Reizigersbijdrage

De cliënt met recht op een voorziening in collectief aanvullend vervoer betaalt als algemeen gebruikelijke kosten per rit een reizigersbijdrage die gelijk is aan het voltarief voor reizen met de OV-chipkaart in de bus in Drenthe en Groningen.

Artikel 6.2.4 Aanschaf auto

1. Het college verstrekt een PGB voor de aanschaf van een eigen auto als het collectief vervoer, individueel (rolstoel)taxivervoer en/of andere vervoersvoorzieningen geen compenserende oplossing bieden voor het vervoersprobleem van cliënt en als een eigen auto niet als algemeen gebruikelijk gezien kan worden.
2. De hoogte van het PGB voor de aanschaf van een eigen auto wordt vastgesteld aan de hand van een goedgekeurde offerte voor de aanschaf van een auto, waarbij rekening gehouden wordt met de volgende voorwaarden:
 - a. de auto is niet ouder dan 7 jaar;
 - b. de verwachte technische levensduur is nog minimaal 7 jaar.

3. Cliënt is zelf verantwoordelijk voor aanschaf, onderhoud, reparatie, wegenbelasting en verzekering van de auto.

Artikel 6.2.5 Autoaanpassing

1. Het PGB voor een autoaanpassing wordt éénmalig verstrekt voor een periode van minimaal 7 jaar.

2. Cliënt kan na deze periode van 7 jaar opnieuw in aanmerking komen voor een PGB voor een autoaanpassing als:

- a. de auto technisch is afgeschreven én
- b. het overzetten van de aanpassing niet mogelijk is én
- c. cliënt voldoet aan de voorwaarden voor verstrekking.

Artikel 6.2.6 Eigen verantwoordelijkheid cliënt

Kosten voor vervanging van accu's behorend bij een verstrekte voorziening vanwege het niet of niet voldoende opladen door cliënt, kunnen in rekening gebracht worden bij cliënt.

Artikel 6.2.7 Verzekeringsplicht

Voorzieningen die buiten de eigen woon- en leefomgeving worden gebruikt voor bijvoorbeeld vakantie in binnen of buitenland, dienen door cliënt zelf voldoende verzekerd te worden voor diefstal, schade, noodzakelijk onderhoud en pech.

Paragraaf 6.3 Woonvoorzieningen

Artikel 6.3.1 Woonvoorziening

Het college verstaat onder een woonvoorziening een verstrekking aan cliënt ter stimulering van:

- a. het zelfstandig gebruik kunnen maken van de woning waarin hij hoofdverblijf houdt;
- b. een woonruimte geschikt maken voor bezoek als dit noodzakelijk is om sociale relaties te kunnen onderhouden.

Artikel 6.3.2 Afwegingskader

1. Het college bepaalt de omvang van het recht aan de hand van het afwegingskader woonvoorzieningen.

2. Een minderjarige cliënt van wie de ouders zijn gescheiden en ieder afzonderlijk woonruimte bewonen, komt voor een woningaanpassing aan deze beide woonruimten in aanmerking als:

- a. de ouders hun co-ouderschap schriftelijk vastgelegd hebben;

- b. de jeugdige evenredig in tijd verdeeld in beide woonruimten bij de ouders inwoont;
- c. de beide woonruimten op het grondgebied van de gemeente Assen liggen.

Artikel 6.3.3 Verhuizing en/of herinrichting

1. Als de kosten van een verbouwing van de woning meer dan € 5.000,- bedragen, beoordeelt het college of het doel als bedoeld in artikel 6.3.1 sub a te bereiken is via een verhuizing.
2. Het college verstrekt verhuis- en herinrichtingskosten uitsluitend in de vorm van een PGB.

Artikel 6.3.4 Huurderving

1. Het college verstrekt uitsluitend in de volgende situaties een PGB in de kosten van huurderving:
 - a. als de aanvrager om medisch objectiveerbare redenen de nieuw te betrekken woning niet kan betrekken totdat de aanpassingswerkzaamheden afgerond zijn, is een bijdrage in de dubbele huur mogelijk of
 - b. als het college er voor kiest om in samenspraak met een verhuurder een aangepaste woning te reserveren voor hergebruik kunnen de gedeerde huurkosten aan de verhuurder vergoed worden.
2. Het college verstrekt de financiële bijdrage uitsluitend in de vorm van een PGB.

Artikel 6.3.5 Terugbetaling bij verkoop woning

1. Bij verkoop van de aangepaste woning kan het college verzoeken om terugbetaling van (een gedeelte van) de kosten van aanpassingen.
2. Als bij woningaanpassingen sprake is van waardevermeerdering van de woning, kan een terugbetalingsregeling van toepassing zijn. Dit wordt besproken met cliënt en vastgelegd in de beschikking.
3. Eventuele waardevermindering van de woning door woningaanpassingen kan niet verhaald worden op het college.

Artikel 6.3.6 Voorziening woonruimte geschikt maken voor bezoek

1. Woonruimte geschikt maken van bezoek is het bereikbaar maken van de woonkamer en één toilet in de woonruimte.
2. Een cliënt komt in aanmerking voor een voorziening 'woonruimte geschikt maken voor bezoek' als:
 - a. hij zijn hoofdverblijf heeft in op grond van artikel 5 van de Wet toelating zorginstellingen erkende instelling;
 - b. deze woonruimte gelegen is op het grondgebied van de gemeente Assen.

Artikel 6.3.7 Uitraaskamer

1. Het college verstaat onder een uitraaskamer een verblijfsruimte waarin een cliënt, die vanwege een gedragsstoornis ernstig ontremd gedrag vertoont, zich kan afzonderen of tot rust kan komen.

2. Het college verstrekt een voorziening voor een uitraaskamer als:

- a. cliënt vanwege een gedragsstoornis ernstig ontremd gedrag vertoont;
- b. het gaat om een verstandelijke en/of lichamelijke handicap met een psychische component in de handicap;
- c. het ontremde gedrag ernstig is, dat wil zeggen het gedrag is te rangschikken binnen de reikwijdte van indicatie voor een opname in een instelling;
- d. het risico van fysiek letsel niet kan worden beheerst door oppas- en/of andere maatregelen.

3. De uitraaskamer is uitsluitend bedoeld voor de cliënt en dus niet om de hinder voor andere (inwonende) personen weg te nemen.

Artikel 6.3.8 Woningsanering

1. Het college verstaat onder woningsanering het vervangen van de in de slaapkamer aanwezige vloerbedekking door glad, afneembaar materiaal.

2. Het college verstrekt deze voorziening als:

- a. de vloerbedekking in de slaapkamer niet van glad, afneembaar materiaal is;
- b. de vloerbedekking in de slaapkamer niet afgeschreven is;
- c. de cliënt een rapport heeft waarin een positief saneringsadvies is opgenomen van een Cara-verpleegkundige;
- d. de aanvraag niet het gevolg is van verhuizing en
- e. de cliënt bij aanschaf van het artikel redelijkerwijs niet kon weten dat hij overgevoelig op bepaalde stoffen reageert en
- f. de vloerbedekking niet ouder is dan 7 jaar.

3. Bij een cliënt in de leeftijd tot vier jaar kan ook vloerbedekking van de woonkamer worden vervangen.

Artikel 6.3.9 Bijzondere weigeringsgronden voor een woonvoorziening

Het college weigert een woonvoorziening als:

2. De maatwerkvoorziening als bedoeld in het eerste lid kan ambtshalve worden verlengd op advies van de uitvoerende instanties voor kortdurende opvang.

3. Het college verstrekt een maatwerkvoorziening kortdurende opvang in de vorm van:

- a. onderdak;
- b. slaapgelegenheid;
- c. voeding;
- d. begeleiding.

4. Het college bepaalt het recht op een maatwerkvoorziening als bedoeld in het eerste lid aan de hand van de volgende criteria:

- a. de aanwezigheid van een ondersteunend sociaal netwerk (familie en vrienden);
- b. voorwaarden voor een succesvol traject zoals bijvoorbeeld: actieve schuldhulpverlening, bestaande relatie met GGZ, CJG, MO e.a. in de betreffende centrumgemeente;
- c. gegronde redenen om tegemoet te komen aan de wens van de cliënt om in de centrumgemeente te worden opgevangen. Deze redenen moeten voor alle betrokken partijen aanvaardbaar zijn;
- d. bekendheid bij de politie in de centrumgemeente;
- e. de cliënt heeft gedurende drie jaar voorafgaand aan het moment van aanmelding minimaal twee jaar aantoonbaar zijn of haar hoofdverblijf in de regio van de centrumgemeente gehad. Dit moet blijken uit inschrijving in de basisregistratie personen of het bekend en geregistreerd zijn bij zorginstellingen;
- f. als contra-indicatie om een cliënt te plaatsen in een andere centrumgemeente gelden redenen om de cliënt uit zijn oude sociale netwerk te halen, of agressie tegen medewerkers van betrokken partijen in de betreffende centrumgemeente.

5. Het college bepaalt het recht op een maatwerkvoorziening als bedoeld in het eerste lid tevens aan de hand van de mate van zelfredzaamheid van cliënt en doet dit aan de hand van de ZRM.

6. Het college beëindigt het recht op kortdurende opvang als:

- a. cliënt zelfstandige woonruimte heeft betrokken of
- b. een vorm van beschermd wonen heeft geaccepteerd.

Artikel 7.2 Begeleiding maatschappelijke opvang

1. Begeleiding Maatschappelijke Opvang betreft ondersteuning aan volwassenen met ernstige problemen op meerdere terreinen van wonen en leven (dak- en thuisloosheid, geweld, maatschappelijke uitval). Het gaat om ambulante begeleiding van zelfstandig wonende mensen gericht op preventie (dakloosheid voorkomen) of nazorg (cliënt is uitgestroomd uit de maatschappelijke opvang voorziening en woont weer op zichzelf).
2. Begeleiding Maatschappelijke Opvang wordt namens de regiogemeenten georganiseerd door centrumgemeente Assen.
3. Begeleiding Maatschappelijke Opvang omvat verschillende hoofdresultaten. Het gaat om begeleiding gericht op (een combinatie van) de volgende hoofdresultaten: V1, Z1, Z2, Z3, Z4, M4, M5, G1 en G2.

HOOFDSTUK 8 KWALITEIT

Artikel 8.1 Kwaliteit

1. Voor zorg in natura gelden de kwaliteitseisen zoals opgenomen in het Kwaliteitskader sociaal domein Drenthe.
2. Voor de door de PGB-houder gecontracteerde professionele zorgaanbieder gelden eveneens de kwaliteitseisen zoals opgenomen in het Kwaliteitskader sociaal domein Drenthe. Het college toetst of aan deze eisen wordt voldaan aan de hand van het PGB-plan.

HOOFDSTUK 9. WAARDERING EN ONDERSTEUNING MANTELZORGERS

Artikel 9.1 Algemeen

1. De uitvoering van de ondersteuning van mantelzorgers als bedoeld in artikel 14 van de verordening, gebeurt via Vaart Welzijn (via de buurtteams) en het Contactpunt Mantelzorg Assen.
2. Onder ondersteuning van mantelzorgers wordt in ieder geval verstaan:
 - a. in beeld brengen van de mantelzorger en daarmee de specifieke doelgroepen (jong, dementie, psychiatrie);
 - b. deskundigheidsbevordering;
 - c. respijtzorg;
 - d. informatie en advies;
 - e. voorlichting;
 - f. lotgenotencontact;
 - g. samenwerking door en met organisaties.

Artikel 9.2 Jaarlijkse waardering

Elk jaar waardeert de gemeente haar mantelzorgers met een bedrag van € 100,- in de vorm van een voucher, welke zij kunnen besteden bij lokale aanbieders. Daarnaast

worden mantelzorgers in het zonnetje gezet tijdens de dag van de mantelzorg in november. In aanvulling hierop worden er ook uitjes en activiteiten georganiseerd voor jonge mantelzorgers. Deze worden veelal aangeboden door serviceclubs en/of via ondernemers in het kader van maatschappelijk ondernemen.

HOOFDSTUK 10. SLOTBEPALINGEN

Artikel 10.1. Overgangsrecht

Voorzieningen in de vorm van een financiële tegemoetkoming op jaar- of declaratiebasis die toegekend zijn met toepassing van het Besluit individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Assen 2012 of een eerder besluit lopen door tot einde van de indicatie.

HOOFDSTUK 11. INWERKINGTREDING EN CITEERTITEL

Artikel 11.1 Inwerkingtreding en intrekking en citeertitel

1. Dit besluit treedt in werking op de eerste dag na die van de bekendmaking.
2. Het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Assen 2015, zoals laatst vastgesteld op 9 december 2014, inclusief alle bijlagen wordt ingetrokken.
3. De nadere regeling jeugdhulp gemeente Assen 2015, zoals vastgesteld op 16 december 2014, wordt ingetrokken.
4. Dit besluit kan worden aangehaald als "Nadere regels maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen".

Aldus vastgesteld in de vergadering van burgemeester en wethouders van

M.L.J. Out, voorzitter

T. Dijkstra, secretaris

Bijlagen behorend bij dit besluit:

- A. Afwegingskader ZRM
- B. Afwegingskader rolstoel en vervoer
- C. Afwegingskader woonvoorzieningen
- D. Financiële bijlage PGB Maatwerkvoorzieningen

TOELICHTING

Algemeen

Het Besluit maatschappelijke ondersteuning en de Nadere regels jeugdhulp zijn samengevoegd in één besluit: de Nadere regels maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente Assen.

Waar mogelijk zijn de bepalingen voor Wmo en Jeugd in één hoofdstuk samengevoegd, waar nodig zijn ze apart gehouden. Zo geldt bijvoorbeeld hoofdstuk 5 (Bijdrage in de kosten) alleen voor de maatwerkvoorzieningen (Wmo) en niet voor individuele voorzieningen (Jeugdwet).

De nadere regels moeten in samenhang met Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gelezen worden, die in december vorig jaar door de raad is vastgesteld. Dit betekent dat zaken die in de verordening geregeld worden, niet herhaald worden in de nadere regels. Met de nadere regels geeft het college uitvoering aan de (wettelijke) opdracht om bepaalde onderwerpen 'bij nadere regels' uit te werken. Het gaat dan bijvoorbeeld om de toegangsprocedure (hoofdstuk 2).

Geheel nieuw is hoofdstuk 3 'Resultaatgebieden en interventieniveau 's'. Dit hoofdstuk sluit aan bij de resultaatgerichte aanpak op basis waarvan ook de inkoop is georganiseerd. Bepaalde maatwerkvoorzieningen die met naam genoemd werden in het vorige besluit maatschappelijke ondersteuning, zijn in de nadere regels niet meer onder die noemer terug te vinden. Het gaat dan om de voorzieningen begeleiding, dagbesteding, logeren, ondersteuning bij het huishouden en beschermd wonen. Deze vormen van ondersteuning zijn nu terug te vinden onder de verschillende resultaten. Begeleiding wordt bijvoorbeeld geboden onder de verschillende resultaatgebieden die in hoofdstuk 3 worden beschreven.

De nadere regels Jeugd waren in vergelijking met de procedureregels die voor de Wmo golden beperkt qua omvang. Op dat moment bestond nog onduidelijkheid over de vraag in hoeverre eenzelfde procedure gehanteerd kon worden als voor de Wmo (melding/onderzoek / aanvraag). Inmiddels is duidelijk dat voor de Jeugdwet de aanvraagprocedure van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) geldt. Dit is ook de reden waarom deze procedures niet samen kunnen worden gevoegd.

In hoofdstuk 3 is het onderwerp 'gebruikelijke hulp' uitgebreid om meer duidelijkheid te bieden over de vraag wat onder gebruikelijke ondersteuning of hulp wordt verstaan en wanneer sprake is van boven gebruikelijke ondersteuning / hulp. De uitwerking van dit onderdeel is gebaseerd op de CIZ richtlijnen en wat in den lande gebruikelijk is.

Hoofdstuk 4 (PGB's) is duidelijker gestructureerd en er zijn toevoegingen gedaan met het oog op het voorkomen van oneigenlijk gebruik. Zo is bijvoorbeeld een artikel toegevoegd over besteding van het PGB buiten Assen.

In hoofdstuk 6 stonden voorheen alle hulpmiddelen en voorzieningen die konden worden toegekend bij problemen met lokale verplaatsingen en wonen. Omdat de Wmo niet meer uitgaat van de aanspraak op een voorziening maar op het vinden van een passende oplossing voor een probleem, zijn de voorzieningen niet meer opgenomen in de nadere regels. Alleen de algemene en bijzondere voorwaarden bij het verstrekken van voorzieningen en bepaalde begrippen (zoals wat is een bepaalde verplaatsing?) zijn nog opgenomen.

Hoofdstuk 7 bevat een vrijwel ongewijzigde bepaling over maatschappelijke opvang. Daaraan is toegevoegd een bepaling over begeleiding bij maatschappelijke opvang.

Bij het voorstel zit ook een (zeer beknopte) toelichting op die artikelen die naar onze verwachting extra uitleg behoeven. De toelichting kan naar behoefte worden uitgebreid.

Hoofdstuk 3 Resultaatgebieden en interventieniveau 's

Toelichting systematiek van het hoofdstuk

Naast enkele algemene bepalingen worden in dit hoofdstuk de verschillende resultaten beschreven die kunnen worden toegekend. Elk resultaat heeft een eigen paragraaf waarin standaard de volgende onderwerpen aan bod komen:

Resultaat: beschrijving voor wie de voorziening bestemd is.

Activiteiten: beschrijving van welke activiteiten met het oog op genoemd resultaat kunnen worden geboden.

Afwegingskader: uitgangspunten die door het college gehanteerd worden bij het toekennen van het resultaat.

Artikel 3.3.3 Beschermd wonen

Bij cliënt is sprake van psychische of psychosociale problemen waardoor frequente begeleiding en toezicht is nodig. De ondersteuning vindt plaats op relevante (onverwachte) momenten bij de oordeelsvorming over essentiële zaken in het dagelijkse bestaan van cliënt.

Cliënt kan de consequenties van eigen handelen niet overzien. Er is risico op verwaarlozing en op overvraging door de omgeving die niet herkent dat de cliënt bepaalde zaken niet begrijpt.

Cliënt erkent niet altijd de behoefte aan ondersteuning en is psychisch niet (altijd) in staat tijdig een begeleider op te roepen. Er doen zich dagelijks ongeplande zorgmomenten voor, waarbij de begeleider het initiatief moet nemen om op deze momenten de ondersteuning te verlenen.

Cliënt komt niet in levensgevaar als hij de komst van de zorgverlener afwacht bij ongeplande zorgmomenten.

Artikel 3.3.4 Afwegingskader

Dit betekent dat allereerst wordt onderzocht of sprake is van psychische problematiek. Hiertoe wordt een diagnose opgevraagd bij een ter zake kundige. De problematiek is meervoudig complex, de problematiek loopt op meerdere leefgebieden door elkaar heen en beïnvloedt elkaar. In tegenstelling tot interventieniveau 6 kan echter niet met ambulante begeleiding worden volstaan, omdat cliënt met alleen ambulante begeleiding zou verwaarlozen, overlast zou veroorzaken of een gevaar zal vormen voor zichzelf en voor anderen. De beschermde woonomgeving die wordt geboden door het wonen in een accommodatie van instelling met het daarbij behorende toezicht, achterwacht en begeleiding is noodzakelijk om dit risico te verkleinen. Deze ondersteuning wordt geboden in arrangementen b, c en d. Arrangement a is bestemd om de overgang naar zelfstandig wonen vanuit deze arrangementen of vanuit een andere beschermde omgeving (ouderlijk huis, GGZ instelling) te versoepelen.

Hoofdstuk 4 Persoonsgebonden Budget

Artikel 4.1 Hoogte PGB

Lid 1: In de Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp is bepaald dat de hoogte van de PGB-tarieven afhankelijk is van de tarieven in de zorg in natura (ZIN). De nadere concretisering van de PGB-tarieven vindt plaats in het jaarlijks vast te stellen Financieel besluit PGB Jeugdwet en Wmo. De in dit besluit uitgewerkte PGB-tarieven worden door de gemeente jaarlijks doorgegeven aan de SVB.

Lid 2: Wanneer sprake is van formele hulp (de hulp wordt geboden door een professional, die een erkende kwalificatie heeft en ingeschreven staat bij de Kamer van Koophandel, wordt het professionele tarief gehanteerd.

Artikel 4.2 Aanvraag PGB

Het in dit artikellid bedoelde formulier betreft een door het college vastgesteld format PGB plan. In dit format staan de volgende onderwerpen:

- Persoonlijke gegevens
- Verantwoording voor de keuze voor een PGB
- Budgetbeheer
- Overzicht van doelen en begeleidingstaken
- Waarborgen kwaliteit van de ondersteuning of jeugdhulp

Wanneer het een aanvraag voor een maatwerkvoorziening op grond van de Wmo betreft, wordt de wens om de maatwerkvoorziening als PGB te krijgen gemotiveerd.

Wanneer het een aanvraag voor een maatwerkvoorziening op grond van de Jeugdwet betreft, moet gemotiveerd worden waarom de individuele voorziening die wordt geleverd door een aanbieder, voor de aanvrager niet passend is. Uit de argumenten van de aanvrager moet duidelijk blijken dat de aanvrager zich voldoende heeft georiënteerd op de mogelijke voorzieningen in natura. Deze argumentatie geeft de gemeente de nodige informatie waarom aanvragers voor een PGB kiezen, of dit samenhangt met de gecontracteerde jeugdhulp en of het nodig is in dit aanbod bij te sturen.

Artikel 4.3 Voorwaarden om voor een PGB in aanmerking te komen

In artikel 2.3.6 Wmo en artikel 8.1.1 van de Jeugdwet worden een drietal voorwaarden gesteld om in aanmerking te komen voor een PGB. Een PGB wordt verstrekt indien:

1. de cliënt naar het oordeel van het college op eigen kracht voldoende in staat is te achten tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake dan wel met hulp uit zijn sociaal netwerk of van zijn vertegenwoordiger, in staat is te achten de aan een PGB verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren.

2. de cliënt zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat de individuele voorziening die wordt geleverd door de aanbieder, door hem niet passend wordt geacht (Jeugdwet);

de cliënt zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat hij de maatwerkvoorziening als PGB geleverd wenst te krijgen (Wmo);

3. naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de maatschappelijke ondersteuning of jeugdhulp en andere maatregelen die tot de voorziening behoren en die de cliënt van het budget wil betrekken van goede kwaliteit (veilig, doeltreffend en cliëntgerichtheid) zijn.

De tweede voorwaarde wordt benoemd in het derde lid van artikel 4.2. Het is aan de gemeente om invulling te geven aan de toetsing die plaats vindt op grond van de eerste en de derde voorwaarde. In artikel 4.3 beschrijven wij dit beoordelingskader.

Wat daarin wordt aangegeven voor de cliënt, geldt in zelfde mate voor een persoon die namens de cliënt de verantwoordelijkheden inzake het PGB overneemt. Bij jongeren onder 16 jaar gaat het niet om de bekwaamheid van de jongere zelf maar van zijn ouders/gezagdragers.

Zorgverleners mogen niet namens de aanvrager de regietaken met betrekking tot het PGB uitvoeren. Dit levert een onwenselijke vermenging van taken en verantwoordelijkheden op.

De omstandigheden die opgenoemd worden in het eerste lid van artikel 4.3 zijn niet limitatief. Ook andere omstandigheden kunnen van invloed zijn op de beslissing om wel of geen PGB toe te kennen.

Artikel 4.5 Weigeringsgronden PGB

Lid 1:

Wanneer het door de aanvrager beoogde PGB-aanbod duurder is dan het door het college voorgestelde en ingekochte aanbod, kan het college op die grond het PGB weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod.

Artikel 4.6 Besteding PGB buiten Assen

Maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp dienen zoveel mogelijk in de eigen leefomgeving plaats te vinden. In de wet en de memorie van toelichting wordt niet uitgelegd wat precies bedoeld wordt met 'eigen leefomgeving'. Maatschappelijke ondersteuning of jeugdhulp in het buitenland verleend, lijkt in beginsel niet onder de vergoedingsplicht van beide wetten te vallen.

De gemeente Assen wil niet te rigide omgaan met dit uitgangspunt. Daarom staan in artikel 4.6 uitzonderingsgevallen op dit hoofdbeginsel omschreven.

Artikel 4.8 De zorgovereenkomst

Lid 3: De SVB heeft (digitaal) modelovereenkomsten opgesteld. Deze overeenkomsten moeten als basis worden gebruikt door de budgethouders en de zorgverleners. De bepalingen van de modelovereenkomst mogen niet worden geschrapt of aangepast. Er blijft wel ruimte om aanvullende afspraken in de overeenkomst op te nemen.

Lid 4: Een wijziging van de zorgovereenkomst moet door middel van een modelformulier aan de SVB kenbaar worden gemaakt. De wijziging moet in overeenstemming blijven met de toekenningsbeschikking.